

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΝΟΕΜΒΡΗΣ 2020, ΑΡ. ΦΥΛ. 554, € 1,50

Να υπερασπιστούμε τη σύγχρονη ιατρική επιστήμη κόντρα στο φαιο- “κόκκινο” αντιεμβολιαστικό μεσαίωνα

Εμβολιαστείτε μαζικά, μην αφήσετε το μεσαίωνα να σας σκοτώσει!

Η ανακάλυψη ασφαλών και αποτελεσματικών εμβολίων για το νέο κορονοϊό μέσα σε ελάχιστους μήνες από την εμφάνισή του είναι γεγονός συγκλονιστικό. Πρόκειται για μια ακόμα μεγάλη νίκη της ανθρωπότητας στην πάλη της ενάντια στις τυφλές και συχνά καταστροφικές δυνάμεις της φύσης. Το μέχρι τώρα γρηγορότερα αναπτυγμένο εμβόλιο στην ιστορία της ανθρωπότητας είναι αυτό της παρωτίτιδας, που πήρε την άδεια κυκλοφορίας στο πλατύ κοινό το 1967, μετά από τέσσερα ολόκληρα χρόνια δουλειάς. Ένας πιο τυπικός χρόνος παρασκευής ενός εμβολίου είναι τα 10 χρόνια. Αυτή τη φορά το γονιδίωμα του νέου κορονοϊού χαρτογραφήθηκε μέσα σε λιγότερο από 40 ώρες και το πολύ αποτελεσματικό στις κλινικές δοκιμές εμβόλιο της εταιρείας Μοντέρνα, σχεδιάστηκε μέσα σε μόλις δύο μέρες από τη δημοσίευση του γονιδιώματος του ιού στις 11 Γενάρη. Δύο μήνες αργότερα είχε παρασκευαστεί, είχαν τελειώσει οι δοκιμές σε απομονωμένα στο εργαστήριο κύτταρα και σε ζώα και ξεκινούσε η πρώτη φάση των κλινικών δοκιμών σε ανθρώπους (<https://nymag.com/intelligencer/2020/12/moderna-covid-19-vaccine-design.html>).

Αυτό το σπουδαίο κατόρθωμα της επιστημονικής κοινότητας, που όπως θα δούμε παρακάτω εγκαινιάζει μια επανάσταση στον τρόπο παρασκευής νέων εμβολίων, και άρα της αντιμετώπισης μελλοντικών επιδημιών, είναι αποτέλεσμα όχι μόνο και όχι κύρια των εσπευσμένων έκτακτων συνθηκών έρευνας και αδειοδότησης που επιβάλλει η πίεση της σε εξέλιξη πανδημίας, αλλά κυρίως της τεχνικής και επιστημονι-

κής επανάστασης στον κλάδο της μοριακής βιολογίας τα τελευταία 40 χρόνια. Το μαύρο μέτωπο του αντιεμβολιαστικού μεσαίωνα μιλάει αποκλειστικά και μόνο για αυτή τη διαδικαστική επίσπευση, και ποτέ για τα βαθύτερα επιστημονικά επιτεύγματα που έκαναν δυνατό το κατόρθωμα της ταχύτατης ανάπτυξης του εμβολίου, γιατί θέλει να κρατήσει τις μάζες στο σκοτάδι για αυτά τα επιτεύγματα, να αμφισβητήσει την ασφάλεια των νέων εμβολίων και από εκεί να χτυπήσει την πάλη ενάντια στην πανδημία, τη σύγχρονη επιστήμη, και τον επιστημονικό τρόπο σκέψης στη συνείδηση των πλατιών μαζών.

Πράγματι, είναι αλήθεια ότι λόγω της πίεσης της πανδημίας παραμερίστηκαν γραφειοκρατικά εμπόδια, έτρεξαν πολλές δοκιμές παράλληλα αντί για τη μία μετά την άλλη όπως γίνεται συνήθως, επενδύθηκαν τεράστια κεφάλαια στην ανάπτυξη των εμβολίων και η μαζική παραγωγή τους ξεκίνησε προτού ολοκληρωθούν οι κλινικές δοκιμές, ρισκάροντας αν αυτές δεν πάνε καλά να πεταχτούν εκατομμύρια παραγμένα εμβόλια στα σκουπίδια. Όμως κανένας καπιταλιστής και καμία κυβέρνηση δεν θα έπαιρνε τέτοια οικονομικά ρίσκα αν δεν ήξερε ότι υπάρχουν καλές πιθανότητες αυτά να αποδώσουν. Αν, δηλαδή, τεχνικά δεν ήταν δυνατή η γρήγορη παρασκευή του εμβολίου, καμία γραφειοκρατική επίσπευση δεν θα μπορούσε να το παράγει τόσο γρήγορα. Αυτή

η τεχνική δυνατότητα οφείλεται σε δύο λόγους: στη συσσωρευμένη πείρα από παλαιότερες επιδημίες κορονοϊών, όπως αυτές του ΣΑΡΣ το 2002 και του ΜΕΡΣ το 2012, και στη μεγάλη πρόοδο της μοριακής βιολογίας, της νανοτεχνολογίας που επιτρέπει τη μηχανική σε διαστάσεις της τάξης του ενός εκατομμυριοστού του εκατοστού του μέτρου και της πληροφορικής που επιτρέπει την επεξεργασία ενός τεράστιου όγκου δεδομένων και τη γρήγορη λύση προβλημάτων με τη βοήθεια της τεχνητής νοημοσύνης. Μέσα από αυτή την πρόοδο ξεπήδησε και η νέα τεχνολογία που μέχρι στιγμής μας έχει δώσει τα πρώτα εγκεκριμένα εμβόλια, τα εμβόλια DNA και RNA.

Γενετικά εμβόλια: μια επανάσταση στον τρόπο παραγωγής νέων εμβολίων

Η στρατηγική όλων των εμβολίων είναι να προκαλούν την ανοσολογική αντίδραση του

Συνέχεια στη σελ. 2

ΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΟΠΩΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΞΕΚΑΘΑΡΑ ΣΤΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Παρά τις αντίθετες προεκλογικές εξαγγελίες της ΝΔ για μια πολιτική αύξησης των επενδύσεων, έτσι ώστε να ανακοπεί η πορεία της αποβιομηχάνισης της χώρας, η κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν κάνει απολύτως τίποτα περισσότερο από ότι και η προηγούμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Αντίθετα μάλιστα, όπως θα δούμε πιο κάτω, κλιμακώνει ασταμάτητα και καθημερινά την πολιτική του οικονομικού σαμποτάζ, καταστρέφοντας τη χώρα και παραδίδοντάς την οικονομικά διαλυμένη στη δολοφονική αγκαλιά του ρωσοκινέζικου ιμπεριαλισμού.

Εξαιτίας του πρόωρου και βαθιά εξαρτημένου από τον τσαρισμό ανεξαρτησιακού αγώνα της σπαργανώδους ελληνικής αστικής τάξης στα 1821 σε καμιά εποχή από τη συγκρότηση του νεοελληνικού κράτους αυτή η τάξη δεν στάθηκε σαν πολιτικά ανεξάρτητη τάξη, αλλά ακολουθούσε τις κάθε φορά μεγάλες δυνάμεις. Έτσι ενώ την ίδρυση του ελληνικού κράτους τη χρωστούσε στον τσαρισμό, στη συνέχεια μετά την ήττα του πρώτου στην Κριμαία η ελληνική άρχουσα τάξη ακολούθησε για μια μεγάλη περίοδο την αγγλική αποικιοκρατία και στη συνέχεια τον αγγλικό ιμπεριαλισμό, μετά τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό στην άνοδό του και τώρα τον ανερχόμενο ρωσικό ιμπεριαλισμό. Μόνο

η εργατική τάξη σε καθοριστικές στιγμές της νεοελληνικής ιστορίας, όπως στον αγγλοκίνητο υπο-ιμπεριαλιστικό ελληνικό πόλεμο του 1920-22 και κυρίως στη διάρκεια της περιόδου 1940-1949 στάθηκε σαν εθνική τάξη και αυτό γιατί τότε υπήρχε όχι μόνο το παγκόσμιο σοσιαλιστικό στρατόπεδο, αλλά κυρίως γιατί στη χώρα μας υπήρχε ένα πραγματικά εργατικό επαναστατικό κόμμα, το παλιό ΚΚΕ, με αρχηγό τον μεγάλο προλετάριο ηγέτη Ν. Ζαχαριάδη. Αυτός είναι και ο λόγος που η ΟΑΚΚΕ πιστεύει ότι την έξοδο από την κρίση και την πορεία προς τη δημοκρατία και την πρόοδο δεν μπορεί ακόμα περισσότερο τώρα που η αστική τάξη είναι στη μεγάλη παρακμή της να τη φέρει αυτή,

και ότι αυτή η διέξοδος από τη σημερινή κατάσταση είναι κυρίως δουλειά των καταραμένων της κοινωνίας, δηλαδή της εργατικής τάξης και της εργαζόμενης φτωχολογίας της πόλης και της υπαίθρου.

Τα οικονομικά στοιχεία και η καθημερινή πραγματικότητα αποδεικνύουν με τον πιο εύγλωττο τρόπο την πορεία προς την ολική καταστροφή. Ένας βασικός δείκτης για την αύξηση ή μη της παραγωγής είναι αυτός ο οποίος μετρά το νέο κεφάλαιο που μπαίνει στην παραγωγή (ή αλλιώς ένας δείκτης των επενδύσεων). Αυτός είναι ο δείκτης του Σχηματισμού του Ακαθάριστου Παγίου Κεφαλαίου. Από την άλλη μεριά ο δείκτης που μετρά το κεφάλαιο που καταστρέφεται, δηλαδή βγαίνει από την παραγωγή, είναι ο δείκτης των αποσβέσεων.

Ο παρακάτω πίνακας* μας δίνει για κάθε χρονιά από το 1995, την εξέλιξη του σχηματισμού του Ακαθάριστου Παγίου Κεφαλαίου της χώρας, δηλαδή του κεφαλαίου

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Η υποκρίσια της ψευτοαριστεράς στο Θριάσιο. Η απάντηση στην πανδημία είναι υπόθεση των ίδιων των εργατών, σ. 9,
- Ο θρασύτατος φασίστας μητροπολίτης Μεσογαίας, σ. 5
- Σκαρामαγκάς-Ελευσίνα: «Καλωσήρθε το δολάριο» ή πως η Ελλάδα υποδύεται ότι «ξεπουλάει» στους Αμερικάνους για να στείλει και την Τουρκία στη Ρωσία, σ. 3,
- Πως κυβέρνηση-αντιπολίτευση διευκολύνουν την Κίνα να ακυρώσει την κρουαζιέρα και να πνίξει τη Ζώνη, σ. 6
- Πολύ λίγος αλλά πολύ καταστροφικός: Το πελώριο σαμποτάζ που ετοιμάζει ο εγκάθετος Μητσοτάκης για τη βαριά βιομηχανία, σ. 13
- Οι θαυματουργές καλόγριες των Καλαβρύτων και το σαμποτάζ στην ηλεκτροδότηση της Πελοποννήσου, σ. 14
- Το φάντασμα της μαρτυρικής Βοσνίας θα στοιχειώνει την Ευρώπη ως το δικό της μαρτύριο, σ. 16

Συνέχεια στη σελ. 10

Να υπερασπιστούμε τη σύγχρονη ιατρική επιστήμη κόντρα στο φαιο-“κόκκινο” αντιεμβολιαστικό μεσαίωνα

Συνέχεια από τη σελ. 1

οργανισμού χωρίς να προκαλούν την ίδια την ασθένεια με τα συμπτώματα και τους κινδύνους της. Αυτό επιτυγχάνεται με το να εισέρχεται στον οργανισμό μέσω του εμβολίου κάτι που να μοιάζει με τον ιό, ώστε το σώμα να το αναγνωρίσει και να φτιάξει τα κατάλληλα αντισώματα που τον καταπολεμούν, και τα οποία στη συνέχεια θα είναι έτοιμα να αντιμετωπίσουν τον αληθινό ιό αν ποτέ αυτός μπει στο σώμα. Με τις κλασικές τεχνολογίες, αυτό το κάτι που μπορεί να ενεργοποιήσει τους μηχανισμούς άμυνας χωρίς να προκαλέσει την ασθένεια, είναι συνήθως μια τροποποιημένη μορφή του ιού (για παράδειγμα πειραγμένη έτσι ώστε να μην μπορεί να πολλαπλασιαστεί, δηλαδή στειωμένη), είτε ένα τμήμα του σώματος του ιού που είναι στόχος των αμυνών του οργανισμού.

Στην περίπτωση του νέου κορονοϊού, γρήγορα εντοπίστηκαν σαν στόχος οι ακίδες που έχει ο ιός εξωτερικά, που του δίνουν τη χαρακτηριστική όψη, χάρη στην οποία πήρε και το όνομά του επειδή μοιάζει με κορώνα. Αυτές οι ακίδες είναι πρωτεΐνες οι οποίες έχουν εξελικτικά προσαρμοστεί για να μπορούν να σπάνε τη μεμβράνη των κυττάρων μας, ώστε να μπαίνει ο ιός μέσα τους και να πολλαπλασιάζεται. Ο ιός δεν είναι τίποτε άλλο, παρά ένα σφαιρικό περίβλημα πρωτεϊνών, που στο εσωτερικό του έχει το γενετικό του υλικό (στην περίπτωση του κορονοϊού είναι RNA, αλλά σε άλλους ιούς μπορεί να είναι και DNA), που περιέχει οδηγίες για το πώς να φτιαχτούν οι πρωτεΐνες που το περιβάλλουν, δηλαδή για το πώς θα φτιαχτούν νέοι ιοί!

Κανονικά τέτοιες οδηγίες τις χρησιμοποιεί το σώμα μας για να φτιάξει τις πρωτεΐνες που χρειάζεται με την εξής διαδικασία: οι οδηγίες (το DNA) βρίσκονται φυλαγμένες στον πυρήνα του κυττάρου, φτιάχνουν ένα προσωρινό αντίγραφο που λέγεται αγγελιαφόρο RNA ή mRNA, και αυτό βγαίνει από τον πυρήνα στο κύριο σώμα του κυττάρου για να περάσει από τις μηχανές παραγωγής που λέγονται ριβοσώματα. Αυτές κατασκευάζουν τη μία ή την άλλη πρωτεΐνη, ανάλογα με το τι οδηγίες πήραν από το RNA, το οποίο μετά τη χρήση του καταστρέφεται. Διαφορετικό καλούπι (RNA) φτιάχνει διαφορετικές πρωτεΐνες. Ο ιός χρησιμοποιεί αυτόν ακριβώς το μηχανισμό για να αναπαραχθεί: σπάει τη μεμβράνη του κυττάρου και απελευθερώνει το δικό του RNA, το οποίο όταν περάσει από τα ριβοσώματα (τις μηχανές) τους δίνει οδηγίες να φτιάξουν τις πρωτεΐνες του ιού, δηλαδή νέους ιούς.

Οι εξωτερικές ακίδες του ιού ήταν ένας προφανής στόχος για τους ερευνητές που δουλεύουν στη παραγωγή των εμβολίων, επειδή αυτές στοχοποιούν οι φυσικές άμυνες του οργανισμού, δηλαδή τα αντισώματα. Τα αντισώματα είναι και αυτά μια ποιικιλία πρωτεϊνών, που τα παράγει το σώμα για να αμυνθεί, και δουλεύουν πολύ απλά με το να σφηνώνουν στην επιφάνεια του ιού και να τον καλύπτουν, και έτσι να εμποδίζουν τις ακίδες του να έρθουν σε επαφή με τη μεμβράνη του κυττάρου, να τη σπάσουν και έτσι να μπει ο ιός μέσα στο κύτταρο και να αναπαραχθεί. Μια κλασική, λοιπόν, προσέγγιση στην παραγωγή του εμβολίου, θα ήταν να φτιαχτούν σκέτες, πολλές τέτοιες

ακίδες στο εργαστήριο, να μπουν αυτές μέσα στο εμβόλιο, οπότε όταν εισέρθουν στο σώμα να τις εντοπίσει ο οργανισμός και να φτιάξει τα αντισώματα, οπότε μετά να έχει έτοιμες τις άμυνες, και σε περίπτωση που μπει στο σώμα ο ιός, να εξουδετερωθεί αμέσως.

Ο νέος τρόπος παραγωγής εμβολίων, που μόλις τώρα μπαίνει πρώτη φορά σε μαζική χρήση, παρακάμπτει την πολύπλοκη διαδικασία της παραγωγής του τροποποιημένου ιού ή τμήματός του στο εργαστήριο, και αντ' αυτού αναθέτει αυτή τη δουλειά στο σώμα μας, βάζοντας μέσα στο εμβόλιο μόνο τις οδηγίες (DNA ή RNA) για να φτιαχτεί εκείνο το τμήμα του σώματος του ιού που θέλουμε, στη συγκεκριμένη περίπτωση την εξωτερική του ακίδα! Μέχρι τώρα έχουν αναπτυχθεί δύο διαφορετικοί τρόποι για να γίνει αυτό. Ο πρώτος είναι το εμβόλιο RNA, που είναι και η τεχνολογία που χρησιμοποιούν τα δύο εμβόλια που έχουν μέχρι στιγμής αδειοδοτηθεί στις ΗΠΑ και τη Βρετανία, αυτό της Φάιζερ και αυτό της Μοντέρνα. Η δυσκολία σε αυτόν τον τρόπο ήταν ότι το μόριο του RNA, αφενός είναι πολύ ασταθές και καταστρέφεται εύκολα, αφετέρου ο οργανισμός το αντιμετωπίζει σαν εχθρικό σώμα και αντιδρά εναντίον του. Το πρώτο πρόβλημα λύθηκε βάζοντας το RNA μέσα σε πολύ μικρά λιπαρά σταγονίδια που το προστατεύουν μέχρι να φτάσει εκεί που πρέπει, το δεύτερο λύθηκε το 2005 αντικαθιστώντας ένα τμήμα των μορίων RNA με ένα άλλο που βρέθηκε να έχει τις παρόμοιες ιδιότητες αλλά να μην προκαλεί αντίδραση του οργανισμού. Ο δεύτερος τρόπος, δηλαδή ο δεύτερος τύπος “γενετικού” εμβολίου, είναι τα λεγόμενα εμβόλια αδενοϊού, που είναι στην πραγματικότητα εμβόλια DNA. Οι αδενοϊοί είναι μια ομάδα ιών που προκαλούν συμπτώματα σαν αυτά του κοινού κρυολογήματος. Αυτοί χρησιμοποιούνται μόνο σαν το όχημα για να φτάσει το DNA που θέλουμε στα κύτταρά μας, δηλαδή το DNA που θα φτιάξει την ακίδα του κορονοϊού. Αυτό γίνεται πρώτα αφαιρώντας από τον αδενοϊό ένα τμήμα του που χρειάζεται για την αναπαραγωγή του, ώστε οι αδενοϊοί που θα μπουν στο σώμα να μην πολλαπλασιαστούν και αρρωστήσει αυτός που θα πάρει το εμβόλιο, και μετά προσθέτοντας το τμήμα του DNA που θέλουμε, στην περίπτωσή μας αυτό που έχει τις οδηγίες για την ακίδα του κορονοϊού.

Πρόκειται για μια αληθινή επανάσταση, γιατί από τη στιγμή που έχουν λυθεί μία φορά οι δυσκολίες αυτού του τρόπου (από το να διαβάσουμε το γενετικό κώδικα του ιού μέχρι να τον απομονώσουμε και να βρούμε τρόπο να φτάσει στα κύτταρα χωρίς να καταστραφεί), η διαδικασία δημιουργίας νέων εμβολίων είναι σχεδόν η ίδια. Λέμε “σχεδόν”, επειδή η παραγόμενη πρωτεΐνη, άρα και το γενετικό υλικό που περιέχει το εμβόλιο, πιθανώς να θέλει τροποποιήσεις σε σχέση με την αρχική φυσική του κατάσταση. Στην περίπτωση της ακίδας του κορονοϊού, αυτές ήταν δύο τροποποιήσεις που χρειάστηκαν για να αποκτήσει τη σταθερότητα που χρειάζεται όταν παράγεται σκέτη χωρίς να στηρίζεται στο σώμα του ιού.

Αντίθετα με την προπαγάνδα των φαίων και “κόκκινων” αντιεμβολιαστών, αυτή η τεχνολογία έχει πίσω της 30 χρόνια ανάπτυξης, ενώ τα συγκεκριμένα εμβόλια τα οποία έχουν εγκριθεί από τις ρυθμιστικές

αρχές δημοκρατικών χωρών, έχουν δοκιμαστεί σε δεκάδες χιλιάδες εθελοντές, πολύ περισσότερους από ό,τι συνηθίζεται για την έγκριση ενός φαρμάκου, ενώ τη στιγμή που δημοσιεύεται αυτό το άρθρο έχουν ήδη εμβολιαστεί εκατομμύρια άνθρωποι με ασήμαντες παρενέργειες. Το μαύρο μέτωπο μιλάει πολύ για το ζήτημα των **μακροχρόνιων συνεπειών του εμβολίου**, που τάχα δεν μπορούμε να τις προβλέψουμε, κατά συνέπεια ένα εμβόλιο που βγήκε τόσο γρήγορα δεν μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι είναι ασφαλές. Τι θα πει όμως μακροχρόνια συνέπεια; Όταν τρώμε ένα χαλασμένο φαί δεν περιμένουμε 6 μήνες για να δούμε αν μας πείραξε. Το εμβόλιο έχει ένα συγκεκριμένο χρόνο που κάνει τον κύκλο του. Το γενετικό υλικό του διαλύεται μέσα σε ώρες. Η ανοσολογική αντίδραση του οργανισμού κρατάει κάποιες μέρες. Γι' αυτό η αμερικανική αρχή που έδωσε την έκτακτη άδεια κυκλοφορίας όρισε σαν διάστημα ασφαλείας τους 2 μήνες και πράγματι, ενώ τα δύο εμβόλια RNA είχαν τελειώσει τις δοκιμές τους σε συνολικά 70 χιλιάδες εθελοντές από το Σεπτέμβριο, πήραν τις άδειες κυκλοφορίας τους το Νοέμβριο και το Δεκέμβριο.

Οι “αριστεροί” αντιεμβολιαστές είναι οι πιο ύπουλοι υπονομευτές της καμπάνιας μαζικού εμβολιασμού

Ενώ η κλασική φασιστική ακροδεξιά της χιτλερικής συμμορίας της «Χρυσής Αυγής» και του Βελόπουλου είναι οι πιο ανοιχτοί και θορυβώδεις υπονομευτές της πάλης ενάντια στην πανδημία και κάθε επιστημονικού πνεύματος, άρα και του μαζικού εμβολιασμού, οι αρχηγοί του σοσιαλφασιστικού μπλοκ ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ-ΑΝΤΑΡΣΥΑ κτλ είναι οι πιο ύπουλοι, οι πιο χειρουργικοί, και γι' αυτό οι πιο αποτελεσματικοί και μαζικοί διασπορείς της δυσπιστίας απέναντι στο εμβόλιο. Η τακτική των “κόκκινων” αντιεμβολιαστών είναι να κρύβουν τη δυσπιστία απέναντι στον εμβολιασμό μέσα σε όρκους πίστης στη δύναμη της επιστήμης, και έτσι να μπερδεύουν τους προοδευτικούς ανθρώπους. Αυτό τους είναι απαραίτητο, γιατί ενώ οι κλασικοί φασίστες χτυπάνε την πρόοδο από τα έξω, οι σοσιαλφασίστες τη χτυπάνε από τα μέσα. Πραγματικά, κανένας Βελόπουλος και κανένας Κασιδιάρης δε θα μπορούσε ποτέ να πείσει ή ακόμα και να ταλαντεύσει έναν προοδευτικό άνθρωπο για την ανάγκη του άμεσου μαζικού εμβολιασμού, που είναι αυτή τη στιγμή το σημαντικότερο όπλο για το αποφασιστικό χτύπημα στην πανδημία. Αυτό μπορούν να το πετύχουν μόνο τα “αντικαπιταλιστικά” και “αντικυβερνητικά” επιχειρήματα του Τσίπρα, του Βαρουφάκη και του Κουτσούμπα. Είναι τόσο κούφια και επιφανειακές οι διακηρύξεις υπέρ της επιστήμης που κάνουν, είναι τόσο αναίρεμες στην πράξη αφού πάντα συνοδεύονται από ένα τεράστιο “αλλά”, που ούτε οι ψηφοφόροι τους τις πιστεύουν και στις δημοσκοπήσεις αποδεικνύονται οι λιγότερο θετικοί στο εμβόλιο μετά την ακροδεξιά (σχεδόν τα μισά ποσοστά των ψηφοφόρων ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ-ΜεΡΑ25 είναι θετικοί στο εμβόλιο σε σχέση με αυτά των ΝΔ-ΚΙΝΑΛ: <https://www.liberal.gr/news/i-pleiopsifia-ton-arniton-emboliou-psifizoun-suriza-mera25-kke-elliniki-lusi/343167>).

Είναι πολύ αποκαλυπτική η τοποθέτηση του Κουτσούμπα, του αρχηγού δηλαδή του σκληρού πυρήνα του σοσιαλφασισμού,

στην πρωινή εκπομπή του Μέγκα στις 13 Δεκέμβριο. Όταν ρωτήθηκε για το πρόγραμμα εμβολιασμού, και αν θα εμβολιαστεί ο ίδιος προσωπικά, απάντησε: “Εντάξει, θα κάνουμε το εμβόλιο, αλλά και η κυβέρνηση πρέπει να απαντήσει σε ορισμένα ζητήματα. Για παράδειγμα, για ποιους λόγους δεν ενδιαφέρθηκε ώστε ο ελληνικός λαός να έχει πρόσβαση σε περισσότερα εμβόλια, που έχουν γίνει με τις πιο κλασικές μεθόδους, όπως λέει η ίδια η επιστημονική κοινότητα. Όπως είναι αυτά που δουλεύτηκαν πάνω σε ανθρώπινο αδενοϊό και συμπερασματικά είναι πιο προβλέψιμα στο ότι δεν έχουν μακροχρόνιες αρνητικές πιθανές συνέπειες, και είναι και πιο φθηνά σε σχέση με άλλα εμβόλια, για τα οποία έχουν κλείσει συμφωνία η ελληνική κυβέρνηση και η ΕΕ.”. (<https://www.rizospastis.gr/story.do?id=11049018>)

Έτσι ο Κουτσούμπα εμβολιάζεται με ένα εμβόλιο που δεν το πιστεύει! Οι “απόβλεπτες μακροχρόνιες συνέπειες” όπως είδαμε είναι μια από τις απάτες που ρίχνουν οι αντιεμβολιαστές για να καλλιεργήσουν φόβο. Κι όμως, ο Κουτσούμπα, που σήμερα κάνει το εμβόλιο της Φάιζερ, λέει πως το εμβόλιο που κάνει δεν είναι ασφαλές! Είναι απίστευτο πόση υποκριτική τέχνη μπορεί να βάλει αυτός ο διπρόσωπος, για να νομίζουν οι φίλοι της προόδου και της επιστήμης ότι είναι ένας δικός τους άνθρωπος, ώστε να μπορεί μετά πιο εύκολα να τους μαχαίρωσει πισώπλατα! Το εμβόλιο που διαφημίζει ο Κουτσούμπα ως παραγμένο

Συνέχεια στη σελ. 8

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματα ή τις επιταγές τους στη δ/ση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, ΤΚ 10432, ή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα
Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις μπορείτε να χρησιμοποιείτε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα:

IBAN ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: GR 720110160000016076496229

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο:
Κώστας Κούτελος
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ-ΕΛΕΥΣΙΝΑ

«Καλωσήρθε το δολάριο» ή πώς η Ελλάδα υποδύεται ότι «ξεπουλάει» στους Αμερικανούς για να στείλει και την Τουρκία στη Ρωσία

Η ελληνική αστική τάξη κι ακόμη περισσότερο η φιλοϊμπεριαλιστική ελληνική ψευτοαριστερά, δηλαδή ο σοσιαλφασισμός, δεν είχαν ποτέ αντιιμπεριαλιστικές τάσεις και σκοτούρες. Ήξεραν πάντα, η πρώτη να ξεπουλιέται στον κυρίαρχο ηγεμονιστή κι αργότερα ιμπεριαλιστή κάθε εποχής ή ακόμη χειρότερα στη μεγάλη εκείνη δύναμη που μυριζόταν ότι βαδίζει προς την κυριαρχία, η δε δεύτερη να αποτελεί από το 1956 τσιράκι των Ρώσων σοσιαλιμπεριαλιστών μεγαλοαστών και αργότερα (λόγω υποταγής στις διεθνείς συμμαχίες της φασιστικής Μόσχας) και των Κινέζων ομολόγων τους.

Μετά τη σκηνοθετημένη «στροφή» Τσίπρα το 2015 και τη μετέπειτα κακοστημένη παράσταση της απέλασης των δύο Ρώσων διπλωματών από την Ελλάδα από τον (κατά σειρά) αρχικνίτη, ναρίτη, γεωργοπανδρεϊκό και μετέπειτα ΥΠΕΞ των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ Κοτζιά, που απολουθηθηκε από μια επίσκεψη του Τσίπρα στη Μόσχα (στην οποία ο Πούτι καθόλου δεν τον ζόρισε γι' αυτή την τάχα «ριζοσπαστική αντιρώσικη» στροφή του) και την Συμφωνία των Πρεσπών, που εμφανίστηκε ως η σούπερ δυτική απόπειρα Τσίπρα να μπάσει τη Βόρεια Μακεδονία στο ΝΑΤΟ, πολλοί αστοδημοκράτες και διανοητές της ντόπιας γενικά φιλοδυτικής αστικής τάξης ησύχασαν για τα καλά. Συνέχισαν να μισούν τον Τσίπρα για τις εσωτερικές πραξικοπηματίστικες και σκοτεινές μεθόδους του, αλλά έχασαν πια κάθε πάθος γι' αυτόν που σταμάτησε τάχα να θέλει να οδηγήσει την Ελλάδα σε νέα, απάνεμα λιμάνια (όπως είχε πει, εννοώντας τη Ρωσία, το πρώτο εξάμηνο του 2015). Στη συνέχεια, με την (προσωρινή) ήττα Τσίπρα και την άνοδο του φαινομενικά «δυτικότερου των δυτικών» Μητσοτάκη στην εξουσία, οι μισοφιλελεύθεροι αστοί και οι πένες τους έπλεαν πια σε πελάγη ευτυχίας. Μητσοτάκης ή Τσίπρας, μισοδημοκρατική ΝΔ ή κρυφοπραξικοπηματίας ΣΥΡΙΖΑ, πάντως όλοι είναι φίλοι του Πάιατ και κανείς δεν θέλει να οδηγήσει το ελληνικό «πλοίο» στο λιμάνι του Αρχάγγελου ή σε κάποιο άλλο στη Μαύρη Θάλασσα. Ήρθε η ώρα να γυρίσουμε στις δουλειές μας, σκέφτηκαν.

Η πραγματικότητα είναι φυσικά το ακριβές αντίθετο εκείνης που νομίζουν οι φιλοδυτικοί μεταφυσικοί του ελληνικού αστισμού, κι αυτό φαίνεται οπουδήποτε κάποιος δυτικός ή (ακόμη περισσότερο) κάποιος ντόπιος αστός, που έχει πάρει τους μετρητοίς αυτή τη θεωρία περί του πώς εξελίσσονται τα πράγματα στην Ελλάδα προσπαθεί να κινηθεί επενδυτικά και παραγωγικά έχοντας αυτή την κατασκευασμένη εικονική φιλοδυτική «πραγματικότητα» στο κεφάλι του. Ο ένας μετά τον άλλο τρώνε τα μούτρα τους, ανακαλύπτοντας ότι οι μόνες πραγματικές, υλικές, στρατηγικού χαρακτήρα επενδύσεις που δημιουργούν πραγματική «βάση» συμφερόντων στο εσωτερικό της χώρας και επιτρέπονται είναι εκείνες του ρώσικου και του κινέζικου κρατικομονοπωλιακού κεφάλαιου ή των βαστάζων και φίλων αυτού του τελευταίου.

Η Κίνα ελέγχει πλέον ολοκληρωτικά το κομβικό για το «Δρόμο του Μεταξιού» της προς την Ευρώπη λιμάνι του Πειραιά, δηλαδή τον κόμβο - κλειδί για το εμπόριο (και λαθρεμπόριο) της προς τη μεγαλύτερη ενιαία αγορά στον κόσμο,

εκείνη της ΕΕ, αποφεύγοντας βέβαια οποιαδήποτε παραγωγική επένδυση που θα έδινε ζωή και θα έφτιαχνε νέο, ισχυρό προλεταριάτο (κίνδυνο-θάνατο για την ίδια και την αποικιακή πολιτική της) στο πάλαι ποτέ βιομηχανικό κέντρο της χώρας. Χρησιμοποιεί δηλαδή του λιμάνι ως «στεγανό» σωλήνα σε αποικιοκρατούμενο έδαφος, περνώντας από εκεί προϊόντα αξίας δισεκατομμυρίων ευρώ που φτιάχνονται στα βιομηχανικά της κάτεργα, την ώρα που ο βιομηχανικός και ναυπηγικός προλεταριακός Πειραιάς λιώνει στην πείνα και στην αναδουλειά. Οι Κινέζοι, μέσα από τις απάτες της «Χρυσής Βίβας», βάζουν πόδι τόσο στην ελληνική γη ευρύτερα όσο και πιο ειδικά σε διαμερίσματα στο κέντρο της Αθήνας, κατακτώντας τα νευρικά γάγγλια του οικιστικού ιστού της πόλης και αποκτώντας έλεγχο και συμφέροντα στο πού χτίζεται τι, πώς αξιοποιείται και προς ποια δραστηριότητα κάθε περιοχή της χώρας, ποια περιοχή αναβαθμίζεται και ποια γκρεμίζεται στα τάρταρα κλπ. Την ίδια ώρα, ελέγχοντας τον ΑΔΜΗΕ, δηλαδή τα ηλεκτρικά δίκτυα της χώρας, την αποκόβουν από τα ενιαία δίκτυα ενέργειας της ΕΕ και μπορούν να συμβάλλουν κι εκείνοι, μαζί με την ψευτοαριστερά, στον πόλεμο ενάντια στη ντόπια βιομηχανία. Αυτό γίνεται καθώς όλοι τους αρνούνται με μανία τη χορήγηση τιμών αρκετά φτηνών ανά κιλοβατώρα στην ντόπια βιομηχανική παραγωγή τέτοιων που να καθιστούν τις ελληνικές εξαγωγές στοιχειωδώς ανταγωνιστικές προς εκείνες των υπόλοιπων λίγο - πολύ ομοειδών ευρωπαϊκών χωρών.

Οι εγκληματίες Τσίπρας και Μητσοτάκης, εξυπηρετώντας τους Κινέζους φίλους των ρώσικων αφεντικών τους, πέταξαν στον κάλαθο των αχρήστων τα τζάμπα 500 εκατ. ευρώ της ΕΕ για την ηλεκτρική διασύνδεση Αττικής - Κρήτης και την ενεργειακή διασύνδεση - έτσι - με Κύπρο και Ισραήλ για να μη δυσαρεστήσουν τον κινέζικο «δράκο», επιλέγοντας να κάνουν τη διασύνδεση ως «εθνικό» (στην πραγματικότητα κινέζικο αποικιακό) έργο, με εθνικούς πόρους - πόρους δηλαδή πληρωμένους από το υστέρημα του καθημαγμένου οικονομικά ελληνικού λαού και της ελάχιστης απομένουσας βιομηχανίας και παραγωγής της χώρας.

Οι Ρώσοι, από την άλλη πλευρά, έχουν πατήσει πόδι στη Θεσσαλονίκη, που τη γλυκοβλέπουν για τη γειτνίασή της με την «Κιβωτό της Ορθοδοξίας», το Άγιο Όρος, παίρνοντας σημαντική θέση μαζί με φιλικά τους ευρωπαϊκά κεφάλαια μέσω Σαββίδη στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης, έχοντας εξασφαλίσει μέσω ΠΑΟΚ την πολιτική ηγεμονία σε όλη τη Βόρεια Ελλάδα, αποκτώντας το Πόρτο Καρράς, την κομβικής σημασίας για την

αγροτοκτηνοτροφική παραγωγή Δωδώνη στην Ήπειρο και σαμποτάροντας - μέσω και πάλι των πουλημένων, ακροδεξιών στη γραμμή τους κινημάτων «κατά του χρυσού» κάθε ντόπια και δυτική εξορμητική δραστηριότητα στο βόρειο μισό της χώρας (Χαλκιδική, Ροδόπη κλπ.). Πάνω απ' όλα βέβαια, το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλιστικό μονοπώλιο έχει εντελώς «πιασμένη» και δική του την πολιτική - κοινοβουλευτική κεφαλή της ελληνικής άρχουσας τάξης, ελέγχοντας, πέραν του φασίστα και ανοιχτά ρωσόδουλου Βελόπουλου, τις ψευτοαριστερές ηγεσίες Κουτσούμπα - Τσίπρα - Βαρουφάκη, την τριπλέτα των αρχηγών των τριών βασικών ρευμάτων μέσα στη ΝΔ (Κ. Καραμανλή τον Β', Σαμαρά, Μητσοτάκη τον Β'), καθώς και τους - όχι και τόσο πια κρυφούς - αρχηγούς του ΚΙΝΑΛ-ΠΑ-ΣΟΚ, τους συριζαίους και κρυφοκνίτες Λαλιώτη και Γ. Παπανδρέου (που πρόσφατα τοποθετήθηκε ανοιχτά υπέρ μελλοντικής συγκυβέρνησης με τον Τσίπρα). Όλοι αυτοί αποτελούν εξάλλου - κι αυτό είναι πολύ σημαντικό - τον πολιτικό εγγυητή και της κινέζικης οικονομικής επέκτασης, καθώς οι Κινέζοι αυτόνομα από τη Μόσχα έχουν ελάχιστη ή καθόλου πολιτική επιρροή, ως πιο «νεαρός» και λιγότερο έμπειρος (και πολιτικοστρατιωτικά πιο αδύναμος) φασιστικός ιμπεριαλισμός. Πρόκειται για κατανομή ρόλων στο πλαίσιο του ρωσοκινέζικου φασιστικού Άξονα.

Αφορμή για τούτο το σημείωμα στάθηκε η αποτυχία του διαγωνισμού για την παραχώρηση των παραγωγικά τελματωμένων Ναυπηγείων του Σκαρामαγκά στην αμερικανικών συμφερόντων (δεμένων και με τον ελληνικό εφοπλισμό) ΟΝΕΧ.

Το τελευταίο διάστημα, τόσο η μη αμιγώς τραμπικική ρεπουμπλικανική, όσο και η δημοκρατική Αμερική, έχοντας πάρει τους μετρητοίς την ελληνική «υπερδυτική» στροφή, και έχοντας βιώσει τραυματικά το να έχουν για τέσσερα χρόνια πρόεδρο στο Λευκό Οίκο τον ίδιο τον Πούτιν, με τη μορφή του ανοιχτά φιλορώσου, φασίστα και πραξικοπηματιστή Τραμπ, ζητούν από τους Τσίπρας και τους Μητσοτάκηδες, τους οποίους πάντως επαινούν και αποθεώνουν τακτικότατα (ειδικά τον δεύτερο, δες [Πρώτο Θέμα, 1/12/2020](#)), εγγυήσεις φιλοδυτικισμού, δηλαδή απόκτηση υλικής βάσης στη χώρα, κυρίως στον τομέα των λιμανιών και των ναυπηγείων, που σωστά (αλλά μόνο εν μέρει) κατανοούν ότι αποτελούν σημαντικό τμήμα της οικονομικής και γεωστρατηγικής δραστηριότητας που δίνει μια χώρα στον έναν ή στον άλλο παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό πόλο. Ζητούν παράλληλα περιορισμό της ελευθερίας επενδυτικών κινήσεων του Πεκίνου στη χώρα (Hellas Journal, 27/11/2020), πράγμα που κάνουν με το γνωστό ωμό ιμπεριαλιστικό τους τρόπο, ο οποίος καταλήγει να λειτουργεί υπέρ του σοσιαλιμπεριαλισμού, ρώσικου ή/και κινέζικου, που ξέρεται πάντα να φυλάγεται από τέτοιες εμφανώς αλαζονικές «κακοτοπιές» όταν εξαγοράζει και εξαρτά μια χώρα. Οι ρώσοι και ο κινέζοι ιμπεριαλι-

στές πάντα εξαγοράζουν και εξαρτούν χώρες ως τάχα «αντίβαρα» στη Δύση, στους παλιούς εκμεταλλευτές, σε συμμαχία με φιλόδοξους δικτάτορες και φασίστες που ξέρουν να παρουσιάζουν την εξάρτηση από Μόσχα - Πεκίνο ως υπερήφανη και ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική κλπ.

Η ναυπηγική βιομηχανία, γενικά δυναμική και ανθοφορούσα στην Ελλάδα μέχρι την έλευση του χρεοκόπου φίλου της Ρωσίας Ανδρέα Παπανδρέου - με δημοκρατική και προοδευτική μάσκα - στην εξουσία το 1981, ήδη από τη δεκαετία του '90 αγκομαχούσε, κυρίως λόγω της κρατικογραφειοκρατικής ηγεμονίας, κυρίως του ΠΑΣΟΚ και της ψευτοαριστεράς, που τη γέμιζαν με μη παραγωγικό προσωπικό που την οδήγησαν σε οικονομικό μαρασμό και διάλυση.

Σ' αυτή τη φάση βρήκε τα ναυπηγεία ο «αναγεννημένος δυτικός» Τσίπρας, ο οποίος ξεκίνησε τη διαδικασία μεταβίβασης των ναυπηγείων Σύρου στην ΟΝΕΧ, την οποία ολοκλήρωσε ο εθνικιστής (και γενικά αληθινά φιλοδυτικός από στρατηγική άποψη) Γεωργιάδης το 2019. Η Σύρος είναι μακριά από το κέντρο των πολιτικών και οικονομικών εξελίξεων, που βρίσκεται στο Λεκανοπέδιο, οι δυνατότητες και οι όγκοι που δίνει είναι σχετικά περιορισμένοι και επιπλέον οι Τσίπρας και Μητσοτάκης έπρεπε να δώσουν και κάποιες εγγυήσεις στην αντίπαλη της Ρωσίας υπερδύναμη ότι είναι πια δική της άνθρωποι.

Όταν όμως οι Αμερικάνοι, που ποτέ δεν έκρυψαν τα σχέδιά τους για τη λεγόμενη Τρίαινα, το σχέδιο δηλαδή να αποκτήσουν και να συλλειτουργήσουν με οικονομίες κλίμακας τα Ναυπηγεία Σύρου, Ελευσίνας και Σκαρामαγκά (σχέδιο το οποίο είχε την υποστήριξη του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Πειραιά, το οποίο προφανώς αναζητεί αντίβαρα στην κινεζική ηγεμονία στην πόλη και ευρύτερα στη χώρα, Michanikos Online, 20/10/2020, newmoney, 13/10/2020) μπήκαν στη διεκδίκηση των δύο παραγωγικών υποδομών στη δυτική Αττική, θα έπρεπε να αρχίσουν να καταλαβαίνουν ότι στη χώρα που πραγματικοί βασιλιάδες είναι οι κύριοι Πούτιν και Σι, οι δουλειές δε γίνονται απλά και παστρικά, όπως τις έκαναν οι Κινέζοι με τους Καραμανλή τον Β', Παπανδρέου τον Γ' και Τσίπρα-Μητσοτάκη ή όπως τις κάνει ο Σαββίδης, που ανεβοκατεβάζει δημάρχους στη Θεσσαλονίκη και παίρνει πρωταθλήματα με το όπλο στην τσέπη, όπως άλλωστε και ο (λιγότερο φανερός αλλά επίσης φίλος της Κίνας, της Ρωσίας και του ψευτοΚΚΕ) Μαρινάκης.

Παρά λοιπόν τις μεγαλόστομες διακηρύξεις του Γεωργιάδη, που νομίζει ότι η στροφή - και αργότερα η εκλογική ήττα του Τσίπρα σηματοδότησε την ηλικτική νίκη του φιλοδυτικισμού (και μάλιστα του φιλοαμερικανισμού) στην Ελλάδα, η ΟΝΕΧ, που με βάση τη διαδικασία εξυγίανσης των Ναυπηγείων Ελευσίνας, που δεν έχει επικυρωθεί ακόμη δικαστικά,

«Καλωσήρθε το δολάριο» ή πώς η Ελλάδα υποδύεται ότι «ξεπουλάει» στους Αμερικανούς για να στείλει και την Τουρκία στη Ρωσία

Συνέχεια από τη σελ. 3

ελέγχει το 52,3% των μετοχών τους (γι' αυτή τη μεταβίβαση ο επικεφαλής της ONEX, Ξενοκώστας ευχαριστούσε τις ηγεσίες ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ και ΚΙΝΑΛ για τη στάση τους στη Βουλή!, sofokleousin, 11/9/2020, newmoney 20/7/2020), βρέθηκε μπροστά σε προσφυγή της άγνωστου ελέγχου AXIS SA (Θριάσιο, 26/10/2020), η οποία ελέγχει περί το 24% της εταιρείας και θέλει να προσβάλει τη διαδικασία και να καταστήσει άκυρη αυτή τη διαδικασία που θα οδηγούσε τα ναυπηγεία σε αμερικανικά χέρια (στην αίτησή της ζητεί ακύρωση και της συμφωνίας για τη Σύρο). Σύμφωνα με την ONEX, η εταιρεία φέρεται να συνδεόταν με τον γιο του προηγούμενου μεγαλομετόχου των ναυπηγείων, Ταβουλάρη, ωστόσο ο τελευταίος ισχυρίζεται ότι έχει από χρόνια πουλήσει το ποσοστό του σε αυτήν. Η υπόθεση μυρίζει από μακριά καθεστωτικό «στήσιμο», δικαστική απόφαση προς το παρόν δεν υπάρχει, ωστόσο οι οιωνοί για τους Αμερικανούς δεν είναι καλοί, ειδικά σε συνδυασμό με τη «μάχη» για το έτερο «πετράδι του στέμματος» της ναυπηγικής βιομηχανίας, τα Ναυπηγεία του Σκαραμαγκά.

Εκεί και πάλι οι Έλληνες ρωσόδουλοι, απίστευτοι μέσα στη διπροσωπία τους και γλοιώδεις ως καρπαζοεισπράχτορες είτε (αληθινά) των ρωσοκινέζων είτε (στη μορφή, για να ξεγελούν προς όφελος της Μόσχας) των Αμερικάνων ή και των Γερμανών, είχαν δώσει το πράσινο φως στην ONEX, παριστάνοντας τους μεγάλους οπαδούς του σχεδίου «ενιαίας ομπρέλας» για Σύρο, Ελευσίνα, Σκαραμαγκά. Ξαφνικά, όμως, και μετά από σειρά δημοσιευμάτων που πέρασαν στις δεύτερες στήλες του ηλεκτρονικού και παραδοσιακού Τύπου περί «ενόχλησης» των Κινέζων για την αμερικανική «απόβαση» (inside story, 9/9/2020) σε ελληνικά ναυπηγεία και πιθανόν σε λιμάνια (ο Πάιατ έχει εκφράσει ανοιχτά το ενδιαφέρον των ΗΠΑ για Καβάλα, Αλεξανδρούπολη), στο διαγωνισμό για τον Σκαραμαγκά μπήκε σφήνα ο όμιλος Northstar συμφερόντων του εφοπλιστή Πριόβολου. Αυτή δεν ήταν μια προσπάθεια του ντόπιου ή του μισοντόπιου δεμένου με τη Δύση κεφάλαιου να έχει κι αυτό ένα πόδι στη ναυπηγική βιομηχανία, λόγω κάποιου είδους πνεύματος αντιιμπεριαλιστικής ανεξαρτησίας έναντι Ανατολής και Δύσης, αλλά πιθανότατα μια απόπειρα σπρωγμένη με τις πλάτες του πολιτικού καθεστώτος.

Όπως κατήγγειλε η ONEX, οι πληροφορίες - διευκρινίσεις που είχε ζητήσει για τεχνικά ζη-

τήματα που θα μπορούσαν να εμποδίσουν τη λειτουργία των ναυπηγείων εάν η ίδια κέρδιζε τον διαγωνισμό με μια πραγματική προσφορά εκ μέρους της, έως και 48 ώρες πριν κλείσουν οι φάκελοι, δεν της είχαν δοθεί. Κανένας καπιταλιστής δεν είναι τόσο αφελής (μέσα πάντα στην οικονομίστικη κοντοθωριά που όντως χαρακτηρίζει γενικά το κεφάλαιο), ειδικά μετά το 2010, ώστε να κάνει μία προσφορά σε διαγωνισμό ή μια επένδυση στην Ελλάδα, να νομίζει ότι κρατά στα χέρια του μια παραγωγική μονάδα ή έστω την προοπτική μιας νέας δραστηριότητας και να βρεθεί στη συνέχεια μπροστά σε ένα βουνό γραφειοκρατικών, στην ουσία πολιτικών καθεστωτικών εμποδίων που δεν θα του επιτρέψουν ποτέ να λειτουργήσει και, το πιο πιθανό, θα τον οδηγήσουν στη χρεοκοπία και τον οικονομικό θάνατο (βλέπε παράδειγμα καναδικής TVX, που το ρώσικο, ακροδεξιό και ψευτοαριστερό σαμποτάζ στα μεταλλεία χρυσού στη Χαλκιδική την τσάκισε σε παγκόσμια κλίμακα).

Ο Πριόβολος προχώρησε σε πρόταση 15 εκατ. ευρώ, ενώ η ONEX σε πρόταση 1 εκατ. ευρώ, μόνο και μόνο για να μπορέσει να μείνει στη διαδικασία διεκδίκησης των ναυπηγείων, σε περίπτωση που ο διαγωνισμός κηρυχθεί άγονος. Αμέσως οι συνδικαλιστικές ηγεσίες του σοσιαλισμού έβγαλαν ανακοίνωση με τη γνωστή θεωρία των «καπιταλιστών που θέλουν να πάρουν τα ναυπηγεία για μια μπουκιά ψωμί» («Εφημερίδα των Συντακτών, 12/12/2020), θέλοντας να εξασφαλίσουν ότι τα ναυπηγεία δεν πρόκειται να καταλήξουν ούτε καν στον Πριόβολο, αλλά θα παραμείνουν μισοπεθαμένα, όπως πολύ θα βόλευε το πολιτικό καθεστώς των ρωσόδουλων και κινεζόφιλων σαμποτέρ που κυβερνά τη χώρα τα τελευταία 40 χρόνια. Σύμφωνα άλλωστε με την εφημερίδα - φερέφωνο των αρχισαμποτέρ του ΣΥΡΙΖΑ, «Εφημερίδα των Συντακτών», ο διαγωνισμός αναμένεται να κηρυχθεί άγονος και να προκηρυχθεί νέος, που αυτή τη φορά θα έχει και καθορισμένο ελάχιστο τίμημα. Εάν έως τότε, όπως είναι πολύ πιθανό, η κυβέρνηση του «φιλοεπενδυτή» Μητσοτάκη δεν έχει προσφέρει τις απαιτήσεις που ζητεί η ONEX (και που σίγουρα θα απασχολούν και την Northstar, αν πρόκειται να δεχθεί να καταβάλει υψηλότερο τίμημα στο νέο διαγωνισμό), τότε κατά τα φαινόμενα τα ναυπηγεία θα παραμείνουν ρημαγμένα και στην ουσία κλειστά, με την κυβέρνηση και πιο πολύ την ΕΦΣΥΝ και το ΣΥΡΙΖΑ να καταγγέλλουν για άλλη μια φορά τα «αδηφάγα κοράκια» του διεθνούς κεφάλαιου, που ήθελαν να

τα αποκτήσουν «μπιρ παρά».

Αν συνδέσει κανείς την πολύ διδακτική αυτή υπόθεση με το «γιοφύρι της Άρτας» του Ελληνικού, που μονίμως «εκχωρείται» στους επενδυτές και μονίμως παραμένει κολλημένο (Σκάι, 21/10/2020) σε κάποια δικαστική απόφαση του ΣτΕ και σε «μια τελευταία άδεια» που ως δια μαγείας πάντα καθυστερεί, αλλά και με τις εξελίξεις στον Ελλάκτωρα, που από τότε που ο Καλλιτσάντης τον πήρε από τα χέρια του ρωσοφτιαγμένου κρατικοολιγάρχη Μπόμπολα παρουσιάζει μόνο ζημιές, αφού έχασε κάθε κρατική εύννοια στα δημόσια έργα (και τώρα ο Μπόμπολας τον ξαναπαίρνει πίσω, μετά από μόλις τρία χρόνια, σε συμμαχία με Μητσοτάκη - Δένδια - Ολλανδούς), μπορεί να καταλάβει πολλά για ποιους ηγεμονεύει πολιτικά, οικονομικά, συνδικαλιστικά και τελικά πολιτιστικά και σε επίπεδο κοινής γνώμης στην Ελλάδα.

Ο τρόπος με τον οποίο οι Αμερικάνοι διεκδικούν πολιτικά την εκχώρηση των ναυπηγείων, συνδέοντάς την μάλιστα - διά στόματος Πάιατ - με την κατασκευή αμερικανικών φρεγατών για το ελληνικό ναυτικό, σε μια αιχμηρή ανταγωνισμού τους με τη Γαλλία για τους ελληνικούς ναυτικούς εξοπλισμούς, έχει μέσα της απόφια την ιμπεριαλιστική λογική της ετεροβαρούς σχέσης με τις χώρες στις οποίες νιώθουν ή ξέρουν ότι η Ουάσιγκτον συγκρούεται με Μόσχα και Πεκίνο για οικονομική, πολιτική και στρατιωτική επιρροή. Εδώ όμως δεν έχουμε να κάνουμε με μια περίοδο - όπως τη δεκαετία του '80 - κατά την οποία ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός, αν και ήδη σε στρατηγική πτώση, μετά την ήττα στο Βιετνάμ, είχε ακόμη την αλαζονεία της ορμής μιας προηγούμενης περιόδου και κοντραρίζονταν ιμπεριαλιστικά σχεδόν επί ίσοις όροις με τη Ρωσία του Μπρέζνιεφ, στηρίζοντας ακόμη τις δικές του φασιστικές διχτατορίες (Χιλή), οργανώνοντας πραξικοπήματα και ωμές στρατιωτικές επεμβάσεις (Κεντρική Αμερική) και δίνοντας χείρα βοήθειας στα διάφορα απαρτχάιντ.

Σήμερα, και ειδικά μετά την περίοδο Τραμπ, έχουμε έναν αμερικάνικο ιμπεριαλισμό σε πρωτοφανή εσωτερική κρίση, ο οποίος τρέχει λαχανιασμένος να προλάβει να σώσει οποιαδήποτε ικμάδα επιρροής, από τη Μέση Ανατολή μέχρι την νοτιοανατολική Ασία, την ώρα που ο Πούτιν μαζεύει όλο το «χαρτί» μιας περιόδου 20-25 χρόνων κατά την οποία, κάνοντας στην αρχή τον νόφιο κοριό και χρησιμοποιώντας κάθε δίκαιη ή άδικη αντίθεση οποιουδήποτε παράγοντα

παγκοσμίως προς τον αμερικάνικο ηγεμονισμό, αλλά και κάθε οπαδό της αλλαγής του στάτους κβο σε παγκόσμια κλίμακα, συγκροτώντας ένα ενιαίο μέτωπο υπό το σύνθημα του τάχα «πολυ-πολιτισμού», που όμως τελικά είναι μια απατηλή μορφή της ρωσοκινεζικής πάλης για την παγκόσμια κυριαρχία και τελικά προετοιμασία του Γ' Παγκοσμίου Πολέμου.

Από τη σιχαμερή πολιτική άρχουσα τάξη της Ελλάδας και της Κύπρου μέχρι τον κάθε φιλόδοξο μικροαστό τραμπούκο μικρομεσαίας ευρωπαϊκής χώρας, από τον κάθε φασίστα ή απλώς αντιδραστικό αντιευρωπαϊκό εθνικιστή μέσα σε Βρετανία, Γερμανία, Γαλλία, Ισπανία και Ιταλία, από τον δολοφόνο Σίσι και τον μαθητή του στη Λιβύη, Χαφτάρ, ως τον νεοδικτάτορα της Σαουδαραβίας, πρίγκιπα Σαλμάν, τους Ιρανούς μουλάδες, τον ινδουϊστή σωβινιστή - ρατσιστή Μόντι, τον «μικρό Τραμπ» των Φιλιππίνων Ντουτέρτε, τους μαύρους σωβινιστές νεοαστούς της Νότιας Αφρικής, τους Ιρανούς μουλάδες έως και τους Ισραηλινούς σωβινιστές και τέλος από τους κάποτε όχι στρατηγικά αντιδυτικούς καταριανούς εμίρηδες, τους Ερντογάν και Αλίγιεφ μέχρι την πρόσφατα ηττημένη αλλά καθόλου αντιπυτινική Αρμενία, και βέβαια τους υποτακτικούς του δικτάτορες Άσαν και Μαδούρο, ο ρώσικος σοσιαλιμπεριαλισμός έχει αποκτήσει φίλους, συμμάχους ή υποτακτικούς σε όλο τον πλανήτη, πατώντας στο καθενός, χρησιμοποιώντας όλες τις τακτικές που οι Ρώσοι πρώην ψευτοκομμουνιστές μεγαλοαστοί έμαθαν από το μαρξισμό για τα μέτωπα, αντιστρέφοντας απλώς την ουσία τους: εκεί που τα παλιά μέτωπα των μαρξιστών ήταν μέτωπα για την υπεράσπιση της δημοκρατίας, της εθνικής ανεξαρτησίας και της προετοιμασίας της σοσιαλιστικής αντιιμπεριαλιστικής επανάστασης, τα μέτωπα των Ρώσων νεοχιτλερικών ετοιμάζουν τον πόλεμο όλων εναντίον όλων και τη δική τους σκληρόψυχη ηγεμονία στον πλανήτη μαζί με τους βασανιστές, Κινέζους Χαν σωβινιστές του Πεκίνου.

Η Ελλάδα απλώς είναι τόσο πιστή και τόσο «πιασμένη», από τη στιγμή που και το τελευταίο αστικό ρεύμα που ξέφευγε για χρόνια από τη Ρωσία (οι φιλοδυτικοί αστοφιλελεύθεροι, που ο σοσιαλφασισμός για χρόνια τους αποκαλούσε «ανάλγητους νεοφιλελεύθερους») απέκτησε «έμπιστο» της Μόσχας αρχηγό, τον Μητσοτάκη τον Β' (δολοφόνο της πολιτικής παρακαταθήκης του - καθόλου τέλειου αλλά πάντως φιλοδυτικού αστού - πατέρα του και της αδελφής

του, Ντ. Μπακογιάννη), που ο Πούτιν μπορεί εύκολα να δίνει την άδεια στα παραπαίδια του να απελαύνουν Ρώσους πράκτορες χωρίς να πολυφρονάζει ή να ξημεροβραδιάζονται σε δεξιώσεις του Πάιατ, πείθοντάς τον τελευταίο και την Ουάσιγκτον ότι η Αμερική δεν ήταν ποτέ δυνατότερη σε επιρροή στη χώρα. Το σημαντικό, τούτη την ώρα, είναι η Ελλάδα του νεο-Καποδίστρια (ως κερκυραίου) υπουργού Εξωτερικών Δένδια, που ξεσκόνιζε πρόσφατα τα παπούτσια του Λαβρόφ και των Τσιπρομητσοτάκηδων να κόψει κάθε δεσμό της Τουρκίας με τη Δύση και να στείλει τον ήδη πεισμένο αντιδυτικό Ερντογάν για τα καλά στο κουκούλι της ρωσοτουρκικής συμμαχίας, με όρους ηγεμονίας της Μόσχας. Γι' αυτό οι απεριγράπτοι αυτοί υποκριτές Έλληνες ρωσόδουλοι ξελαργυγιάζονται για τις ΑΟΖ τις οποίες ποτέ δεν ερευνήσαν, για δικαιώματα που ποτέ δεν άσκησαν και για εναέριους χώρους που μόνοι τους και πέρα από κάθε διεθνές δικαιο όρισαν. Όταν τα Δαρδανέλια θα είναι ορθάνοιχτα για την κάθοδο του ρώσικου στόλου και η Τουρκία θα είναι έξω από κάθε NATO (αν δεν παραμείνει κι εκείνη μέσα, όπως η Ελλάδα, ως φιλορώσικος δούρειος ίππος) και από κάθε προοπτική ένταξης στην ΕΕ, τότε οι Έλληνες «φιλελεύθεροι» και ψευτοαριστεροί «διεθνιστές» θα ξαναθυμηθούν την ελληνοτουρκική φιλία, το Αιγαίο που μας ενώνει και τη «διπλωματία των σεισμών», που έτσι κι αλλιώς λόγω γεωγραφικής εγγύτητας αποτελούν πάντα καλή ευκαιρία, όχι μόνο για τους δύο λαούς που πραγματικά αγαπιούνται και συμπονούν ο ένας τον άλλο, αλλά και για τους σοσιαλφασίστες ρωσόδουλους να παίζουν τα κατά καιρούς παιχνίδια τους. Θα ήταν βαρετοί και κάπως αστείοι, αν δεν ετοιμάζαν πόλεμο, φασισμό και αίμα.

Δεν ξέρουμε, αλλά υποψιαζόμαστε βέβαια πώς θα καταλήξουν οι υποθέσεις των ναυπηγείων, του Ελληνικού, του Ελλάκτωρα κλπ. Το συνειδητό προλεταριάτο ενδιαφέρεται ζωτικά να γίνονται επενδύσεις, ειδικά βιομηχανικές, σε μια παραγωγικά βομβαρδιζόμενη από τους νεοχιτλερικούς Ελλάδα. Γιατί μόνο έτσι μπορεί η εργατική τάξη παράγει το μισθό της αλλά και την μελλοντική πολιτική της εξουσία, παράγοντας ταυτόχρονα το κέρδος των εκμεταλλευτών της. Μόνο από αυτήν λοιπόν, την δική της ταξική πλευρά ενδιαφέρει την εργατική τάξη εάν τελικά ο δυτικός ιμπεριαλισμός και η ντόπια αστική τάξη θα ολοκληρώσουν με επιτυχία τις επενδύσεις τους ή θα χαντακωθούν, όπως είναι το συντριπτικά πιθανό.

Συνέχεια στη σελ 10

Ο ΘΡΑΣΥΤΑΤΟΣ ΦΑΣΙΣΤΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, στις 16/12/2020

Η πάλη ενάντια στο φονικό covid-19 έφερε στην επιφάνεια τους βαθιούς πολιτικούς και ιδεολογικούς δεσμούς ανάμεσα στους δύο φαινομενικά αντιθετικούς πόλους του φαιο-«κόκκινου» νεοναζιστικού ρεύματος. Στη χώρα μας το ρεύμα αυτό είναι πολιτικοϊδεολογικά κυρίαρχο καθώς ελέγχει τους πιο κρίσιμους κρατικούς θεσμούς ένας από τους οποίους είναι η ελληνική εκκλησία.

Σ' αυτό το θεσμό με ιδιαίτερη ένταση εκδηλώνεται η φαιο-«κόκκινη» (και πολιτικά ρωσόδουλη) στάση απέναντι στην πανδημία, στάση που γενικά περιλαμβάνει την προβολή μιας σειράς αντιεπιστημονικών θεωριών αναίρεσης των επιστημονικών ιατρικών και οικονομικών πορισμάτων και το σαμποτάρισμα στην πράξη των μέτρων προστασίας του πληθυσμού στο σημαντικό ζήτημα του συγχρωτισμού και της μετάληψης στις εκκλησίες.

Τόσο εγκληματικά αδιάφορη για τη δημόσια υγεία υπήρξε η στάση του μεγαλύτερου μέρους της ορθόδοξης εκκλησιαστικής ηγεσίας (και φυσικά της κυβέρνησης αλλά και των κρατικών επιστημονικών οργάνων που τη συμβουλεύουν για την πανδημία) που όχι μόνο κατάφερε πολύ γρήγορα να γίνει αντιπαθής σε ένα μεγάλο μέρος των μαζών που προηγούμενα έλεγχε αλλά και να προσελκύσει γύρω της τα βλέμματα του διεθνούς τύπου. Είναι γνωστή η υπόθεση του ρωσόδουλου μητροπολίτη Κέρκυρας Νεκτάριου που αθωώθηκε από τη δικαιοσύνη παρότι παραβίασε τα περιοριστικά μέτρα στη μητρόπολή του και είχε προτρέψει τον κόσμο να επισκέπτεται με διάφορες ψεύτικες προφάσεις τις εκκλησίες για να βάζει στο στόμα του το πολλών χρήσεων κουταλάκι.

Πρόσφατα, τη στιγμή μάλιστα που οι Μητσοτάκης-Ιερώνυμος συζητούσαν πάνω στα αποκαϊδια της χώρας για το πώς θα πετύχουν την πλέον προσοδοφόρα για την εκκλησιαστική ηγεσία λύση ενόψει των εορτών, ήρθε στο φως μια άλλη κραυγαλέα περίπτωση. Αυτή αφορούσε τον τομέα ευθύνης του μητροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής (και υποστράτηγου με απόφαση Καμμένου) Νικόλαου, φανατικού υποστηρικτή του πατριαρχείου Μόσχας και επικεφαλής των μητροπολιτών που ανοιχτά καταμήνισαν την απόφαση της Ιεράς Συνόδου να αναγνωρίσει την ανεξάρτητη εκκλησία της Ουκρανίας παρατασσόμενη με το Φανάρι κόντρα στο πατριαρχείο της Μόσχας*. Αλλά αυτό που αποκαλύπτει

περισσότερο την πολιτικο-ιδεολογική φύση του ανδρός είναι ότι ο Νικόλαος Μεσογαίας είναι ο μητροπολίτης που είχε στείλει ανθρώπους του (4 μάλιστα) να ευλογήσουν τα γραφεία της ναζιστικής ΧΑ το 2011 (<https://roides.wordpress.com/2011/11/25/25noe11/>).

Στο Κορωπί λοιπόν κάποιος περίοικος κατάγγειλε τον παράνομο τρόπο λειτουργίας εν μέσω lockdown μιας εκκλησίας της περιοχής στην αστυνομία η οποία επέμβηκε και επέβαλε πρόστιμα και συλλήψεις. Αυτό που έκανε ο μητροπολίτης ήταν να συντάξει μια ανακοίνωση (<https://www.skai.gr/news/greece/mitropolitismesogaias-prostimo-kai-syllipseis-se-ekklisia-ekei-ftasame>) που ανέφερε τα εξής: «Σήμερα, Κυριακή 13 Δεκεμβρίου 2020, ύστερα από επίμονες οχλήσεις και καταγγελία ασεβέστατου πολίτη για ναό του Κορωπίου, υποχρεώθηκε η Αστυνομία να επιβάλει πρόστιμο στον ναό 1500€ και στη νεακόρο 300€, επειδή σε έναν χώρο 500 τ.μ. βρέθηκαν μια χούφτα άνθρωποι (σ.σ. δε λέει πόσοι προφανώς γιατί δεν τον συμφέρει) να λατρεύουν, Κυριακή μέρα, τον Θεό.

Η επέμβαση της Αστυνομίας έγινε μετά την τέλεση της θείας λειτουργίας. Ο ιερέας και οι Επίτροποι συνελήφθησαν εκτός του ναού.

Κατανοούμε την ενέργεια της Αστυνομίας, η οποία υποχρεούται να εφαρμόσει τους όποιους νόμους και τις υπουργικές αποφάσεις

Δεν κατανοούμε καθόλου τον παραλογισμό με τον οποίο η Κυβέρνηση επιβάλλει ασύνετα, εξωφρενικά, αντιλαϊκά και εντελώς ασεβή και απαξιωτικά για τον άνθρωπο και την Εκκλησία μέτρα». (Οι υπογραμμίσεις δικές μας)

Η λογική αυτής της ανακοίνωσης είναι προφανής: «πώς τολμάτε να βάζετε πρόστιμο στην εκκλησία και να την απαξιώνετε; Αυτό είναι εξωφρενικό και εντελώς ασεβές, για να μην πούμε παράλογο...! Εμείς η εκκλησία πάνω απ όλους, αλλά και από κοντά η αστυνομία, ο στρατός κλπ είμαστε τα

θεμέλια της κρατικής εξουσίας. Καμιά επιστήμη και κανένας νόμος δεν μπορεί να βρίσκεται πάνω από εμάς! Επιπλέον το να περιορίζεις την εξουσία μας είναι και αντιλαϊκό γιατί σύμφωνα με τον Μεσογαίας η εκκλησία, εκτός από υποτίθεται «εθνικός» θεσμός, είναι και «υπέρ των λαϊκών μαζών» δηλαδή ταξικός θεσμός. Εδώ αρχίζει να αποκαλύπτεται πιο ανάγλυφα η ταύτιση φαιού και «κόκκινου» φασισμού.

Όπως ο Νικόλαος χαρακτήρισε αντιλαϊκή την απαγόρευση τέλεσης μαζικών λειτουργιών στους ναούς έτσι και η ψευτοαριστερά χαρακτήρισε αντιλαϊκή την απαγόρευση στις 17/11 στο στρατό της να παραβιάσει το lockdown για να παρελάσει στο κέντρο της Αθήνας προκειμένου να δείξει την ισχύ της και να βεβηλώσει για ακόμα μία φορά τη μνήμη των ηρώων του αντιδικτατορικού αγώνα. Όπως ο σοσιαλφασισμός θεωρεί το λοκντάουν σαν πρόσχημα για να προωθηθούν τάχα τα οικονομικά συμφέροντα του δυτικού και δυτικοφίλου κεφάλαιου έτσι και η πιο σκοτεινή μερίδα της εκκλησίας το θεωρεί σαν πρόσχημα για να χτυπηθεί από τον δυτικότροπο αθεϊσμό το θρησκευτικό συναίσθημα του ποιμνίου της. Ψευτοκομμουνιστές και παπάδες ονειρεύονται στην πραγματικότητα μια δικτατορία των κοινών νεοχιτλερικών αφεντικών τους που με εκπροσώπους τους στη χώρα τους ίδιους θα σκοτώσει κάθε φωνή αντίστασης για να εκμεταλλευτεί βάνουσα αυτή τη χώρα και το λαό της.

Μιας λοιπόν και ο περιορισμός των εκκλησιαστικών δραστηριοτήτων είναι παράλογος ποιος θα πρέπει να τιμωρηθεί για το επεισόδιο στο Κορωπί; Η απάντηση του μητροπολίτη είναι αρκετά αποκαλυπτική της αυταρχικής ρωσικού και ιρανικού τύπου πολιτικής του άκρως αντιδραστικής φυσιογνωμίας:

«Το πρόστιμο έπρεπε να επιβληθεί σε αυτόν που έκανε την απαράδεκτη καταγγελία, χωρίς κανένα απολύτως έννομο συμφέρον, χωρίς κανέναν κίνδυνο της δημόσιας υγείας, μόνο από αντιεκκλησιαστική εμπάθεια, την οποία δυστυχώς νομιμοποιεί το Κράτος (σ.σ. που για να κινητοποιηθεί χρειάστηκαν οι

επίμονες διαμαρτυρίες του πολίτη και το οποίο άφησε πρώτα να ολοκληρωθεί η λειτουργία προτού επέμβει). Οι τέτοιου τύπου τύποι αποτελούν την απειλή της κοινωνίας και όχι οι απλοί πιστοί, που στρέφονται προς τον Θεό, σαν το έσχατο αποκούμπι τους, μάλιστα μέσα σε τόσο δύσκολες μέρες». Η εμπάθεια απέναντι στην εκκλησία πρέπει να πατάσσεται δια ροπάλου! Η αποθέωση του φασισμού με ορθόδοξο θρησκευτικό μανδύα! Και όπως και κάθε φασισμός έτσι κι αυτός τιμωρεί το λαό στο όνομα του λαού. Να τι δηλώνει γεμάτος οργή ο άγιος αυτός άνθρωπος: «Δηλώνουμε ότι προς το παρόν οι ναοί μας θα εξακολουθούν να λειτουργούν σύμφωνα με τα μέτρα προστασίας της υγείας, που ισχύουν παντού και με απόλυτο σεβασμό στη λογική και στην κοινωνία, τα δε τυχόν επιβαλλόμενα πρόστιμα εξαιτίας των αμαρτωλών νομοθετικών μέτρων, θα επιβαρύνουν αποκλειστικά τα Φιλόπτωχα Ταμεία και το Ταμείο Στήριξης Πτωχών και Απόρων της Μητροπόλεώς μας. Ότι μάζεψαμε από τους εκκλησιαζόμενους πιστούς για τους φτωχούς, τώρα πρέπει να το δώσουμε σε πρόστιμα. Καιρός εκτός από τους πιστούς να τιμωρηθούν και οι φτωχοί... Εκεί φτάσαμε.

Προτρέπουμε δε αυτόν που κατήγγειλε ως ποινικό αδίκημα την ευλάβεια των αγνών πιστών, που κανέναν δεν ενόχλησαν, να καταβάλει, αν όχι όλο έστω κάποιο ποσό στον λογαριασμό της Μητροπόλεως για τους φτωχούς, μήπως και του συγχωρέσει ο Θεός καμιά αμαρτία!

Καλά Χριστούγεννα!» (όλες οι υπογραμμίσεις είναι δικές μας).

Ομολογεί χωρίς ντροπή αυτός ο τύπος ότι τα χρήματα του πρόστιμου θα βγουν όχι από το πορτοφόλι όσων παρανόμησαν, ούτε από τα ακίνητα και τη γη που κατέχει η οικονομικά πανίσχυρη εκκλησία της Ελλάδας, αλλά από κάποια φιλανθρωπικά ψίχουλα που δίνει στους φτωχούς τα οποία μονίμως λειτουργούν σαν πολιτικό άλλοθι για τις τεράστιες φορολογικές απαλλαγές μιας εκκλησίας που εισπράττει τεράστια ποσά από τους πιστούς της με πλήρη αδι-

αφάνεια. Εδώ συγκεκριμένα οι φτωχοί που δε φταίνε σε τίποτα για την παραβίαση των υγειονομικών μέτρων στο Κορωπί μετατρέπονται σε μέσο για να καλυφθούν οι παρανομίες των εκπροσώπων της εκκλησιαστικής διοίκησης. Ακόμα και τον πολίτη που κατήγγειλε το έγκλημα καλεί ο σάπιος μητροπολίτης να πληρώσει τα σπασμένα σε μια προσπάθεια να του μεταθέσει μερίδιο ευθυνών για τη σατανική κατηγορηματική απόφασή του να διακόψει το συσσίτιο για τους άπορους!*

Τρεις μέρες μετά το συμβάν δεν έχει υπάρξει καμία επίσημη απάντηση στην κατάπτυστη ανακοίνωση του μητροπολίτη Μεσογαίας από την πλευρά της κυβέρνησης και ΟΛΩΝ των κοινοβουλευτικών κομμάτων.

* Αυτό δεν σημαίνει ότι η Ιερά Σύνοδος ψήφισε δημοκρατικά αλλά αποφάσισε ομορτοουνιστικά για να μην φέρει σε δύσκολη θέση την πολιτική ηγεσία της χώρας μας που προσπαθεί να καθησυχάσει τις ΗΠΑ σχετικά με την πραγματικούς στρατηγικούς προσανατολισμούς της χώρας μας, ώστε αυτές να τολμήσουν να έρθουν σε ρήξη με την Τουρκία στέλνοντας την οριστικά στην αγκαλιά του Πούτιν.

** Η «άπορη» Μητρόπολη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής μόλις πριν λίγους μήνες δήλωσε την πρόθεση της να χρηματοδοτήσει διεθνή παραγωγή για τη ζωή του Αγίου Νεκτάριου (<http://ikivotos.gr/post/11503/kai-h-mhtropolh-mesogaias-sthrizei-thn-tainiagia-ton-agio-nektario>), ενώ η Περιφέρεια Αττικής έχει προγραμματίσει να της δώσει χρηματοδότηση 400.000 ευρώ για την επισκευή γηροκομείου ιδιοκτησίας της ([https://www.patt.gov.gr/site/index.php?option=com_content&view=article&id=36676:episkeui-anakainisi-kai-energeiaki-anavathmisi-tou-giokomeiou-i-anastasis-tis-ieras-mitropolis-mesogaias-kai-lavretotikis&catid=144:2009-06-11-10-20-15&Itemid=117](https://www.amna.gr/ota/article/432729/Egkrithike-i-episkeui-kai-anabathmisi-tou-ekklisiastikou-giokomeiou-Mesogaias-https://www.patt.gov.gr/site/index.php?option=com_content&view=article&id=36676:episkeui-anakainisi-kai-energeiaki-anavathmisi-tou-giokomeiou-i-anastasis-tis-ieras-mitropolis-mesogaias-kai-lavretotikis&catid=144:2009-06-11-10-20-15&Itemid=117)).

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ - ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΟΥΝ ΤΗΝ ΚΙΝΑ ΝΑ ΑΚΥΡΩΣΕΙ ΤΗΝ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ ΚΑΙ ΝΑ ΠΝΙΞΕΙ ΤΗ ΖΩΝΗ

Το χρονικό του εγκληματικού σαμποτάζ

Τέσσερα χρόνια πέρασαν από τότε που η Κόσσο, δηλαδή το κινέζικο φασιστικό κράτος πήρε από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και το διακομματικό καθεστώς την αποκλειστική νομή και διοίκηση του λιμανιού του Πειραιά για 36 χρόνια (έως το 2052). Τώρα αυτό το κράτος Κόσσο ήρθε η ώρα να αποκαλύψει το αποικιοκρατικό του πρόσωπο.

Η Κόσσο δεν έχει κάνει καμία από τις μεγάλες επενδύσεις που ήταν υποχρεωμένη από τη σύμβαση που υπέγραψε να κάνει, που είναι κυρίως δύο, η επέκταση της προβλήτας της κρουαζιέρας και οι υποδομές της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης. Αν πετύχει να ακυρώσει και τα δύο έργα, πράγμα που θέλουν όλες οι κοινοβουλευτικές και εξωκοινοβουλευτικές ηγεσίες με εξαίρεση την ΟΑΚΚΕ, θα μετατρέψει τελικά όλο το λιμάνι του Πειραιά σε δικό της σταθμό διακίνησης εμπορευματοκιβωτίων (κοντέινερ). Μόνο μία τέτοια εξέλιξη εξυπηρετεί τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα της Κίνας, για τα οποία ο Πειραιάς είναι το πιο στρατηγικό λιμάνι στην ΕΕ, αφού βρίσκεται στην κεφαλή του κινέζικου Δρόμου του Μεταξιού, ενός διαδρόμου της Κίνας για να διακινεί όσο το δυνατόν πιο πλατιά εμπορεύματα, και όποτε χρειαστεί και στρατό, στην Ευρώπη.

Στο σχέδιο της αυτό η Κίνα έχει αυτή τη στιγμή δύο βασικά εργαλεία: την ηγεσία Μητσοτάκη της ΝΔ και ένα δήθεν αντι-Κόσσο, στην πραγματικότητα φιλο-Κόσσο κίνημα, το οποίο καθοδηγείται από τον ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ και έχει την υποστήριξη του συριζοποιημένου ΠΑΣΟΚ που λέγεται ΚΙΝΑΛ. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν καταγγέλλει ποτέ την Κόσσο για τις καθυστερήσεις να κάνει τις επενδύσεις, και την επιμονή της να τροποποιεί διαρκώς κάθε επενδυτικό σχέδιο που ήταν υποχρεωμένη να πραγματοποιήσει και να εμφανίζει ένα νέο σχέδιο, ένα master plan, που ξέρει ότι θα απορριφθεί γιατί είναι παράνομο. Κυρίως αυτή η κυβέρνηση αρνείται, σαν κράτος-ιδιοκτήτης του λιμανιού, να επιβάλει στην ΚΟΣΚΟ τους συμφωνημένους όρους και τις προθεσμίες μέσα στις οποίες έχει δεσμευτεί ότι θα υλοποιήσει τα έργα που ορίζονται από τη σύμβαση παραχώρησης που έχει υπογράψει. Το μεγάλο πρόσχημα και το άλλοθι στη μεν Κόσσο για να μην εκτελεί τις υποχρεώσεις της και στον Μητσοτάκη για να μην επιβάλει μέτρα εναντίον της το παρέχει σε αυτούς το εμφανιζόμενο σαν αντι-ΚΟΣΚΟ κίνημα των εμπειρων σαμποταριστών κάθε πραγματικής παραγωγής, που λέγεται ψευτοΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ,

ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Αυτό το κίνημα έχει σαν πολυτίμο σύμμαχο δίπλα του στο ζήτημα της κρουαζιέρας τον Δήμαρχο του Πειραιά Μώραλη, δηλαδή το ΚΙΝΑΛ και τον διπρόσωπο Μαρινάκη. **Αυτό το μέτωπο δίνει στην Κόσσο το πιο πολύτιμο άλλοθι να μην κάνει τα έργα που αυτή δεν θέλει να κάνει, δηλαδή τους προβλήτες της κρουαζιέρας και τις υποδομές, ειδικά τις δεξαμενές, της Ζώνης.** Διευκολύνει δηλαδή την Κόσσο να καταπατήσει το αναπτυξιακό σχέδιο του δημόσιου ΟΛΠ για το λιμάνι που με βάση τη σύμβαση έχει υποχρέωση να το εκτελέσει και συνυπολογίστηκε στο τίμημα, αφού σε μετρητά η Κόσσο έδωσε ελάχιστα χρήματα για να αποκτήσει τη νομή, δηλαδή την ιδιοκτησία για πολλά χρόνια, ενός από τα μεγαλύτερα λιμάνια της Μεσογείου. Αντί το δήθεν αντι-ΚΟΣΚΟ κίνημα να ζητάει να γίνουν, και μάλιστα γρήγορα τα έργα, απαιτεί να μη γίνουν καθόλου, όπως ακριβώς θέλει η Κόσσο, δηλαδή το κινέζικο κράτος. Αυτό το κράτος θέλει την Ελλάδα αποικία και τον Πειραιά μόνο μια σωλήνα αποκομμένη από την υπόλοιπη πόλη από την οποία θα περνάνε με κοντέινερ τα βιομηχανικά της προϊόντα στην Ευρώπη. Αν η Κίνα στήσει στον Πειραιά υποδομές για μια ντόπια βιομηχανία ναυπηγοεπισκευής καθώς και μια βάση κρουαζιέρας που σημαίνει εκτίναξη για το ντόπιο τουρισμό στην Αττική και στα νησιά, τότε η Ελλάδα και ο Πειραιάς δεν μπορούν ποτέ να γίνουν μια κινέζικη αποικία. Ξέρει δηλαδή ο κινέζικος χιτλερικού-αποικιακού τύπου καπιταλισμός ότι ποτέ δεν θα μπορεί να υποτάξει πολιτικά και οικονομικά μια καπιταλιστικά ανεπτυγμένη Ελλάδα, αλλά μπορεί να το κάνει αν την αποβιομηχανοποιήσει. Πιο ωρίς από την Κίνα τον ίδιο στόχο της αποβιομηχανίωσης είχε βάλει για την Ελλάδα εδώ και τέσσερις δεκαετίες ο σύμμαχος της Κίνας ρώσικος νεοχιτλερικός ιμπεριαλισμός. Και οι δύο αυτοί ιμπεριαλισμοί θέλουν από οικονομική άποψη κυρίως ένα πράγμα από την Ελλάδα: να είναι ένα οικόπεδο μέσα στην ΕΕ από το οποίο θα περνάνε σήμερα οι ενεργειακοί και μεταφορικοί τους αγωγοί και αύριο ίσως και οι χρηματοπιστωτικοί τους αγωγοί προς την ΕΕ. Γι αυτό δεν θέλουν καθόλου και με τίποτα βιομηχανία στην

Ελλάδα, ούτε καν ρώσικη και κινέζικη.

Να γιατί κνίτες και Κόσσο σαμποτάρουν με λύσσα τη Ζώνη και τις προβλήτες της κρουαζιέρας. Θέλουν η Κόσσο στον Πειραιά να σημαίνει σήμερα μόνο γερανούς και αποβάθρες για κοντέινερ και αύριο ίσως επισκευαστήριο ρώσικων και κινέζικων πολεμικών πλοίων των στόλων τους της Μεσογείου.

Πέρα από την πολιτική ανεξαρτησία της χώρας μας που από τη φύση της αντιστρατεύεται τα ηγεμονικά σχέδια του κινέζικου ιμπεριαλισμού, η οικονομική ανάπτυξη του Πειραιά και γενικότερα της χώρας θα υποχρέωνε αυτόματα την Κόσσο να εφαρμόζει στις προβλήτες της 2 και 3 το εθνικό εργατικό δικαίωμα και όχι τον κινέζικο εργασιακό μεσαίωνα που έχει επιβληθεί σε αυτές με τη βοήθεια του κνίτικου συνδικάτου της ΕΝΕΔΕΠ καθώς και του ξετσιπίττα εργοδοτικού συνδικάτου της ΣΥΝΕΔΕΠ. Δεν είναι τυχαίο ότι η Κόσσο δεν μπορεί ακόμα να επιβάλει αυτόν τον μεσαίωνα στην προβλήτα 1 στην οποία αυτή δεν έχει ακόμα τον απόλυτο έλεγχο, λόγω συμβατικών υποχρεώσεων της, οπότε ισχύουν οι συλλογικές συμβάσεις που ευτυχώς τις κρατάνε τα παλιά σωματεία του ΟΛΠ. Σε αυτά πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι παρόλο τον κρατικο-υπαλληλικό τους χαρακτήρα και την ανοχή τους για χρόνια στο συνδικαλιστικό γραφειοκρατικό παρασιτισμό κάνανε ουσιαστικά μόνα τους μια αξιοσημείωτη αντίσταση στην παράδοση του λιμανιού στους νεοχιτλερικούς πριν υποκύψουν σε αυτούς κάτω από την πίεση των αρνητικών συσχετισμών και των κομματικών τους ηγεσιών.

Η γενική σημερινή διακομματική κάλυψη στους κινέζους φασίστες και απατεώνες, με την εξαίρεση της ΟΑΚΚΕ, εκφράζεται στη στάση όλων των βασικών ΜΜΕ που αναγνωρίζουν το δικαίωμα στην Κόσσο να θεωρεί το λιμάνι του Πειραιά κινέζικο έδαφος στο οποίο αυτή έχει τον πρώτο λόγο για το πότε και εάν θα γίνουν οι επενδύσεις για τις πιο προσοδοφόρες λειτουργίες του. Η ματαίωση τους θα σημαίνει λιγότερα έσοδα για τις συνδεόμενες με το λιμάνι επιχειρήσεις, λουκέτα, απώλεια θέσεων εργασίας, επέκταση του κάτεργου των προβλητών II και III παντού όπου υπάρχουν εργασιακές σχέσεις. Τα ΜΜΕ επίσης δεν θυμώνουν ποτέ που η Κίνα προβάλλει διαρκώς το δικό της παράνομο σχέδιο που ακυρώνει τη σύμβαση με την οποία

το ελληνικό κράτος της παραχώρησε κρατικές υποδομές μόνο για διαχείριση. Το σχέδιο αυτό είναι: 1) Να υφαρπάξει η Κόσσο μια προβλήτα από την Επισκευαστική Ζώνη και να την κάνει και αυτήν προβλήτα IV για κοντέινερ και 2) να διώξει κάθε όργανο ελληνικού κρατικού ελέγχου και εποπτείας και τελικά να αναλάβει εξ ολοκλήρου τη διοίκηση του λιμανιού σαν να ήταν ιδιοκτήτης και αποκλειστικό νομέας, και όχι διαχειριστής όπως θα έπρεπε να είναι, γι αυτό ζητάει εδώ και τώρα περισσότερες μετοχές στον ΟΛΠ (16% πλέον του 51%). Θα έχει δικαίωμα να πάρει αυτό το επιπλέον 16% όταν εκπληρώσει τις συμβατικές της υποχρεώσεις, τις οποίες έχει κατάφωρα ποδοπατήσει.

Αν θέλει κάποιος να δει τη δουλκότητα όλων των κοινοβουλευτικών ηγεσιών στον ρωσοκινέζικο άξονα, δεν υπάρχει πιο ανάγλυφο παράδειγμα από αυτό της ΚΟΣΚΟ. Και δεν μιλάμε για το τι έχουν κάνει αφού δώσανε τον Πειραιά στο κινέζικο κράτος, αλλά τι κάνανε ώσπου να τον δώσουν και ακριβώς προκειμένου να τον δώσουν σε αυτό!

Έχουμε και λέμε:

A. Σαμποτάρανε είτε άμεσα είτε έμμεσα την ανάπτυξη του λιμανιού για χρόνια και το φτάσανε στο σημείο στο οποίο θα γινόταν ελλειμματικό αν δεν προχωρούσαν οι επενδύσεις που όλο αναβάλανε,

B. Φτιάξανε διαγωνισμούς για να βρουν "στρατηγικό επενδυτή" που θα κάνει αυτές τις δουλειές, ενώ αυτές μπορούσε να τις διεκπεραιώσει εύκολα το ελληνικό δημόσιο με επιμέρους διαγωνισμούς και αναθέσεις,

Γ. Διώξανε από τον αρχικό διαγωνισμό για τις προβλήτες των κοντέινερ όλες τις μεγάλες ευρωπαϊκές εταιρείες μεταφοράς κοντέινερ, με πρώτη την ήδη συμβεβλημένη με μη αποικιακή σύμβαση με το λιμάνι ιταλο-ελβετική MSC. Αυτό το κάνανε ενισχύοντας διακομματικά απανωτές απεργίες δίχως τέλος των ΣΥΡΙΖΑ, ψευτοΚΚΕ, ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ που έκλειναν για μήνες το λιμάνι μπλοκάροντας χιλιόμετρα φορτηγών με κοντέινερ. Ετσι εξαφανίστηκαν τρομαγμένοι όλοι οι σοβαροί διεκδικητές και έμεινε μόνο η Κόσσο διεκδικήτρια, δηλαδή το κινέζικο κράτος που ήξερε σαν νέο αφεντικό που ήταν ότι το λιμάνι προοριζόταν για την ίδια και ότι μόλις το έπαιρνε οι απεργίες θα τελειωναν δια παντός. Με ένα μηδαμινό τίμημα τελικά κατάπιε αυτόν τον ένα μεγάλο λιμάνι της ΕΕ.

Η μεγάλη διακομματική απεργία των 14 μηνών τότε στην οποία αρχηγός μαχητής ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ είχε πετύχει το εξής: Να παραιτηθούν και να φύγουν οι περισσότεροι υπάρχοντες λιμενεργάτες με αντάλλαγμα να πάρουν ψηλές αποζημιώσεις και πρόωρες συντάξεις που ανέλαβε να τις πληρώνει μέχρι δεκάρα το ελληνικό κράτος. Ετσι η ΚΟΣΚΟ μπόρεσε να προσλάβει στη συνέχεια στη θέση των απολυμένων πάμφθην εργασίακή δύναμη μέσω εργολάβων - για να μην εκτεθεί η ίδια - και να μετατρέψει όλες τις προβλήτες σε γαλέρες πλην της προβλήτας 1 που έμεινε στο παλιό συνδικαλιστικό καθεστώς με εκπρόσωπο την ΟΜΥΛΕ, η οποία στη συνέχεια προσπάθησε να βρει στην ΕΕ ένα πάτημα για μην παραδοθεί στην ΚΟΣΚΟ το λιμάνι. Ο τρόπος με τον οποίο τέλειωσε αυτή η απεργία αποτελεί το μεγαλύτερο και πιο ντροπιαστικό ξεπούλημα εργατών από τους συνδικαλιστές της διακομματικής ηγετικής συμμορίας που κυβερνάει τη χώρα, και είναι το πιο αποκαλυπτικό για την αληθινή ταξική φύση των ΣΥΡΙΖΑ, ψευτοΚΚΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ που προσποιούνται τα εργατικά ή φιλεργατικά κόμματα ενώ είναι εντολοδόχοι των νέων νεοχιτλερικών μονοπωλιστών. Ιδίως τα ψευτοΚΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο μπορούσαν να βάλουν στα ΜΜΕ και δεν το έκαναν ποτέ τη σκανδαλώδη παραχώρηση στην Κόσσο, αλλά ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ που έκλεισε την ολοκληρωτική παράδοση του λιμανιού που είχε ξεκινήσει ο ρωσοδούλος Καραμανλής και τώρα συνεχίζει ο επίσης ρωσοδούλος εγκαθετός του Μητσοτάκη.

Δ. Όταν έφθασε η ώρα του διαγωνισμού για την πλειοψηφία των μετοχών του ΟΛΠ, δηλαδή για τον έλεγχο ολόκληρου του λιμανιού, συμπεριλαμβανόμενης και της προβλήτας 1 που δεν είχε η Cosco, για να καθησυχάσουν την ΕΕ ότι δεν πρόκειται για παράδοση του μεγαλύτερου λιμανιού της Ελλάδας στην Κίνα, αλλά για υπό όρους παραχώρηση της διαχείρισης του σε αυτήν, οι διακομματικοί ηγέτες-κουίσλινγκς εντάξανε στη σύμβαση σαν άλλοθι το λεγόμενο αναπτυξιακό σχέδιο του ΟΛΠ, που είναι κυρίως οι επενδύσεις που όφειλε να κάνει η Κόσσο στη Ζώνη και στην Κρουαζιέρα. (Μάλιστα στη Ζώνη η επένδυση θα γινόταν από την Κόσσο με τζάμπα λεφτά της ΕΕ). Πρόκειται γι αυτές τις επενδύσεις που η Κόσσο αρνείται να κάνει και όλοι κάνουν τον αδιάφορο ή ακόμα χειρότερα τη βοηθάνε από τότε ως τα

σήμερα δίνοντας της το άλλοθι να μην τις κάνει. Εννοείται όλοι μαζί αγνόησαν στην πράξη το κίνημα που έκαναν οι εργαζόμενοι του λιμανιού με επικεφαλής την ΟΜΥΛΕ για διασφάλιση εργασιακών όρων και όρων ελληνικής κρατικής κυριαρχίας στη σύμβαση και πέρασαν την αποικιακή σύμβαση στη Βουλή. (Το ψευτοΚΚΕ έστειλε μόνο μερικές δεκάδες μέλη του στις σχετικές διαδηλώσεις για ξεκάρφωμα ενώ μπορούσε να στείλει χιλιάδες, όπως για ξεκάρφωμα καταψήφισε στη Βουλή τη σύμβαση παραχώρησης χωρίς να την κάνει ούτε στιγμή κεντρικό πολιτικό ζήτημα, ούτε καν με μια μοναδική λιγόλογη ζωντανή καταγγελία του γραμματέα του στις τηλεοράσεις).

Ε. Από τότε ως τα σήμερα κανένα αντι-ΚΟΣΚΟ κίνημα δεν ξεσηκώθηκε ούτε το 2016, ούτε το 2017, ούτε το 2018, ούτε το 2019, στα τέσσερα χρόνια που η ΚΟΣΚΟ καθυστέρωσε τις επενδύσεις στο λιμάνι. Σήμερα που έχει αποδειχθεί ότι η ΚΟΣΚΟ μία μόνο επένδυση υποστηρίζει με πάθος, τα κοντέινερ, το κυβερνητικό κόμμα που έδωσε το λιμάνι στην ΚΟΣΚΟ, ο ΣΥΡΙΖΑ, έρχεται να τη βοηθήσει να ακυρώσει το αναπτυξιακό πλάνο που ο ίδιος ψήφισε (!) και κάνει κίνημα κατά της κρουαζιέρας σαν άχρηστης επένδυσης, ενώ μια χαρά την είχε υποστηρίξει σαν χρήσιμη για να διευκολύνει την Κόσσκο να πάρει το 51% του ΟΛΠ τζάμπα. Το δε ψευτοΚΚΕ λέει σήμερα στους εργαζόμενους ότι δεν πρέπει να ασχολούνται με το ποιος έχει δίκιο στη σύγκρουση που έχει ξεσπάσει, αν έχει δίκιο η ΚΟΣΚΟ ή το κράτος, αφού σε κάθε περίπτωση ούτε η ΚΟΣΚΟ ούτε η κυβέρνηση θέλουν λιμάνι του λαού! (<https://www.902.gr/eidisi/arthra/230546/gia-tis-exelixeis-ton-peiraia-kai-tin-peira-apon-klado-toy-metalloy>). Αν δηλαδή το λιμάνι περάσει στην πλήρη κυριαρχία του κινέζικου φασιστικού μονοπωλίου που ήδη έχει αποδείξει πως καταστρατηγεί όλα τα εργασιακά δικαιώματα στις προβλήτες II και III, το αν τελικά οι εργάτες έχουν απέναντί τους την κυβέρνηση ενός κυρίαρχου ελληνικού κράτους, ή τη φασιστική εξουσία μίας υπερδύναμης που σουλατσάει με τα πολεμικά της στο λιμάνι κάθε φορά που θέλει να "επενδύσει" και δεν της γίνεται το χατίρι, αυτό δεν πρέπει να τους απασχολεί!

Η καθυστέρηση των απαραίτητων επενδύσεων και οι απαιτήσεις της ΚΟΣΚΟ γι αυτές που δεν δικαιούνται

Η Κόσσκο ενδιαφέρεται πραγματικά και προβάλλει διαρκώς δύο μόνο απαιτήσεις, α) την 4^η προβλήτα για να την γεμίσει κοντέινερ κοντά στο μώλο της Δραπετσώνας, η οποία ανήκει

στην Επισκευαστική Ζώνη και παράνομα θέλει να της αλλάξει χρήση, και β) να πάρει επιπλέον 16% ποσοστό στον ΟΛΠ, πέρα από το 51% που της δόθηκε από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ενώ θα μπορούσε να το διεκδικήσει μόνο αφού έκανε τις επενδύσεις που δεν έκανε, δηλαδή τις υποχρεωτικές επενδύσεις των 300 εκ ευρώ κυρίως για Ζώνη και Κρουαζιέρα από τα οποία τα 120 εκ ευρώ κοινοτικά χρήματα για την Κρουαζιέρα. Από αυτές τις επενδύσεις μέχρι σήμερα έχει κάνει μόνο το 10% έως 20%. Στο μεταξύ εγκατέστησε αυθαίρετα τη δική της διοίκηση σε όλο το λιμάνι στήνοντας α) ένα ηλεκτρονικό μητρώο εργολάβων υπό τον έλεγχο της για να μπορεί αυτή να δίνει δουλειές σε όποιους εργολάβους θέλει στη Ζώνη, και β) Έχει στήσει παράνομα ηλεκτρονική πλατφόρμα με δικό της λογισμικό για να παρακολουθεί όλα τα **κοντέινερ που μπαίνουν και βγαίνουν όλων** των μεταφορέων και καραβιών, για την οποία έχουν διαμαρτυρηθεί οι ενώσεις εφοπλιστών και χρηστών.

Η σύγκρουση ΚΟΣΚΟ-κράτους όπως προχωράνε τα πράγματα θα ακολουθήσει την πορεία ενός επαίσχυντου συμβιβασμού-διακανονισμού υπέρ της ΚΟΣΚΟ, που θα της επιτρέψει να κάνει την προβλήτα IV και μόλις την ολοκληρώσει (που θα την ολοκληρώσει αστραπιαία) να πάρει το 16%, ενώ θα δώσει αναβολή επ' αόριστο στις υπόλοιπες επενδύσεις (κρουαζιέρα, ζώνη).

Αυτό φαίνεται από την εξίσου κατάπτυστη τοποθέτηση του πρωθυπουργού της χώρας, όταν του ζητήθηκε να κάνει μία τοποθέτηση για αυτή τη σύγκρουση. Υποστήριξε αποφασιστικά το όραμα της Κόσσκο για λιμάνι κοντέινερ και δεν βρήκε μία λέξη να πει για λιμάνι της κρουαζιέρας ή για λιμάνι της ναυπηγοεπισκευής. Η απάντηση του Μητσοτάκη στην ερώτηση αν ο πρωθυπουργός της χώρας ανησυχεί ότι η Κίνα είχε τελικά πρόθεση να χρησιμοποιήσει την Ελλάδα σα «Δούρειο ίππο» για διείσδυση στην Ευρώπη ήταν η εξής: «Υπάρχουν κάποιες καθυστερήσεις της Cosco στην εκτέλεση κάποιων επενδύσεων στο λιμάνι. Αλλά είμαι σίγουρος πως αυτό το θέμα θα επιλυθεί. Ο Πειραιάς μεταμορφώθηκε σε ένα πολύ πετυχημένο λιμάνι. Καταστήσαμε σαφές πως θέλουμε να εξελιχθεί στο μεγαλύτερο λιμάνι της Μεσογείου. Είναι ένα φυσικό σημείο εισόδου για αγαθά προς την Ανατολική και Κεντρική Μεσόγειο. Θέλουμε να μετατρέψουμε την Ελλάδα σε έναν διαμετακομιστικό κόμβο. Δεν μπορεί να τα βάλει κανείς με τη γεωγραφία». (<https://www.euro2day.gr/news/enterprises/article/2050675/mhtsotakhs-gia-coscoolp-kaneis-den-mporei-na-parei.html>). Αυτά ασφαλώς τα λέει ο Μητσοτάκης

Πιο αναλυτικά για το σαμποτάζ του έργου της κρουαζιέρας

με τις πλάτες του δουλικού διακομματικού καθεστώτος που καθόλου δεν διαμαρτυρήθηκε.

Το έργο της κρουαζιέρας είναι το μεγαλύτερο έργο που έχει αναλάβει η Κόσσκο, με έναν προϋπολογισμό 120 εκ ευρώ για τον οποίο έχει εξασφαλίσει το ελληνικό κράτος κοινοτική χρηματοδότηση κατά 95%. Με λίγα λόγια είναι ένα έργο που η Κόσσκο μπορεί να κάνει τζάμπα, διαγράφοντας το 1/3 σχεδόν των υποχρεωτικών κονδυλίων που πρέπει να καταβάλει με βάση τη σύμβαση στην πρώτη πενταετία για επενδύσεις. Είναι κι αυτό μέσα στις εκπτώσεις που έκανε υπέρ της Κόσσκο το κράτος όταν της έδινε το λιμάνι. Η Περιφέρεια Αττικής από την εποχή της Δούρου έως σήμερα έχει πάρει διαδοχικές αποφάσεις για να διαθέσει το ποσό στην Κόσσκο για αυτό το έργο, ενώ η κοινοτική χρηματοδότηση έχει ημερομηνία λήξης. Αν δεν ολοκληρωθεί τελικά το έργο έως το 2023 κινδυνεύει να χαθεί.

Η επέκταση του προβλήτα της κρουαζιέρας στην Πειραιϊκή σημαίνει τη δημιουργία νέων θέσεων για μεγάλα κρουαζιερόπλοια στον Πειραιϊά, που μπορούν να μεταφέρουν πάνω από 4000 επιβάτες. Οι εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην κρουαζιέρα διεθνώς χρησιμοποιούν περισσότερο τέτοια κρουαζιερόπλοια και προτιμούν να πηγαίνουν στα λιμάνια που λειτουργούν σαν λιμάνια αναχώρησης και επιστροφής (home porting). Στο λιμάνι αναχώρησης της κρουαζιέρας υπολογίζεται ότι οι δαπάνες του επιβάτη που επιβιβάζεται ή αποβιβάζεται με την ολοκλήρωση της κρουαζιέρας είναι τρεις φορές μεγαλύτερες σε σύγκριση με τον διερχόμενο (transit) επιβάτη (!) Αν λοιπόν ο Πειραιϊός δεν αναπτύξει τις υποδομές για να μπορεί να ελλιμενίσει τα μεγάλα κρουαζιερόπλοια, θα δεχτεί ένα τεράστιο πλήγμα η κρουαζιέρα και ένα αντίστοιχο μεγάλο πλήγμα ο τουρισμός στα νησιά, απώλεια εσόδων για το κράτος, και απώλεια θέσεων εργασίας.

Η ανάπτυξη των έργων της κρουαζιέρας φρέναρε αμέσως μετά από τη μεταβίβαση του ΟΛΠ στην Κόσσκο. Ο ΟΛΠ υπό κρατική διοίκηση ολοκλήρωσε την κατασκευή ενός νέου κρηπιδοτικού εξυπηρέτησης πλοίων στην περιοχή του Αγ. Νικολάου στον Πειραιϊά. Αυτός δηλαδή ετοιμάστηκε από το ελληνικό κράτος για να τον παραλάβει και να τον εγκαινιάσει η Cosco!

Στην κρουαζιέρα η Κόσσκο δεν είχε ξεκινήσει καμία διαδικασία έως το καλοκαίρι του 2018 οπότε και προκήρυξε το διαγωνισμό

για τον εργολάβο που θα αναλάμβανε το έργο της επέκτασης.

Πως φρέναρε η επέκταση σε κάθε βήμα: Το Mall, το ΣΤΕ, το "κίνημα" και ο Μαρινάκης

Πριν την προκήρυξη του διαγωνισμού η Κόσσκο φρόντισε να ξεσηκώσει στον Πειραιϊά ένα κίνημα κατά της κρουαζιέρας μέσα από ένα θηριώδες σχέδιο λειτουργίας του λιμανιού (μάστερ πλαν) το οποίο εκτός από την υποχρεωτική επένδυση της επέκτασης του προβλήτα συμπεριλάμβανε και ένα τεράστιο εμπορικό κέντρο σαν πρόσθετη επένδυση, την οποία απαίτησε να εγκριθεί για να προχωρήσει το έργο. Οι εμπορικές επιχειρήσεις του Πειραιϊά με τη στήριξη ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ ξεσηκώθηκαν αφού το εμπορικό κέντρο απειλούσε να απορροφήσει όλη την κίνηση των τουριστών της κρουαζιέρας και των νέων και των παλιών, και απαίτησαν από το κράτος να μην εγκρίνει το σχέδιο.

Αμέσως μετά την προκήρυξη του διαγωνισμού υπήρξε δικαστική εμπλοκή με τον εργολάβο που προτίμησε η Κόσσκο που ήταν ο ίδιος που είχε κάνει έργα για αυτήν στις προβλήτες των κοντέινερ II και III, αφού με νέους δικούς της όρους στο διαγωνισμό που δεν έμπαιναν συνήθως στις δημόσιες συμβάσεις απέκλεισε κάθε άλλη εταιρεία. Πήρε ένα χρόνο στο ΣΤΕ για να ξεκαθαρίσει το τοπίο με τις δικαστικές προσφυγές. Αλλά ακόμα και τότε δεν είχε τελειώσει η διαπραγματεύση με το κράτος για την έγκριση του μάστερ πλαν με το εμπορικό κέντρο που περιμένε η Κόσσκο για να αρχίσει τις εργασίες. Σε αντίθεση με τη σπουδή του να κλείσει άλλες υποθέσεις, ο ΣΥΡΙΖΑ το άφησε σε εκκρεμότητα για μετά τις εκλογές. Τον Οκτώβρη του 2019 εγκρίθηκε τελικά σε ένα βαθμό το μάστερ πλαν, στο οποίο μεταξύ άλλων είχε περιοριστεί το μέγεθος του εμπορικού κέντρου.

Πάλι πέρασαν μήνες έως τις αρχές του 2020 για να ξεκινήσουν οι εργασίες οι οποίες σταμάτησαν σχεδόν αμέσως γιατί η

Κόσσκο φρόντισε να μην τηρήσει κανένα στοιχειώδες περιβαλλοντικό όρο για αυτό το έργο. Ξεκίνησε να σκάβει τη θάλασσα στο σημείο όπου ήταν να στηθεί ο προβλήτας για να εγκαταστήσει τις αναγκαίες υποδομές και όλα τα σκουπίδια που έβγαζε τα πέταγε στο Σαρωνικό, χωρίς αξιόπιστα τεστ για το αν ήταν τοξικά ή όχι. Το αποτέλεσμα ήταν να γίνει νέα προσφυγή στο ΣΤΕ το οποίο σταμάτησε προσωρινά το σκάψιμο τον Ιούνιο του 2019, αλλά άφησε με όρους να εξελιχθούν άλλες εργασίες. Οι εργασίες αυτές απαιτούσαν τη μεταφορά υλικών από νταμάρια την οποία η Κόσσκο έκανε μέσα από τους δρόμους του Πειραιϊά. Εδώ ήρθε ο ίδιος ο δήμος του Πειραιϊά να σηκώσει το ανάστημά του και χωρίς να κάνει καμία προσφυγή, και να περιμένει να κινηθεί οποιαδήποτε κρατική αρχή ή οποιοδήποτε δικαστήριο, με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου και κατεπείγουσες διαδικασίες, ανακοίνωσε ότι δεν θα επιτρέψει την κίνηση των φορτηγών της Κόσσκο μέσα από τους δρόμους του Πειραιϊά, ενώ ο Μαρινάκης του τον Ιούνιο του 2019 είχε καλοδεχτεί στο δημαρχείο τον πρόεδρο της Σαγκάκης και χαιρέτισε την επένδυση της Κόσσκο στον Πειραιϊά (<https://www.tovima.gr/2019/06/22/society/nea-epoxi-gia-tin-parousia-tis-cosco-ston-peiraia-stoxos-i-koinoniki-prosfora-stin-poli/>), εντελώς αιφνιδιαστικά δήλωσε ότι η Κόσσκο είναι επιζήμια για την πόλη και δεν πρέπει να της επιτραπεί να συνεχίσει τις εργασίες για την κρουαζιέρα.

Έτσι, ΣΥΡΙΖΑ, ψευτοΚΚΕ, ΕΚΠ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΛΑΕ (δικηγόρος στις προσφυγές κατά της κρουαζιέρας είναι η Κωνσταντοπούλου) έχουν συγκροτήσει ένα μέτωπο κατά της επέκτασης της προβλήτας που στρέφεται ουσι-

Να υπερασπιστούμε τη σύγχρονη ιατρική επιστήμη κόντρα στο φαιο-“κόκκινο” αντιεμβολιαστικό μεσαίωνα

Συνέχεια από τη σελ. 2

με “κλασικές μεθόδους” ανθρώπινου αδενοϊού, δεν είναι παρά το ρώσικο εμβόλιο. Δεν το κατονομάζει ως τέτοιο και επικαλείται τάχα την επιστημονική κοινότητα, που όμως καθόλου δε θεωρεί το ρώσικο εμβόλιο αξιόπιστο, πρώτον γιατί το ρώσικο κράτος τσαλαπάτησε κάθε πρωτόκολλο ασφάλειας, όταν το καλοκαίρι έδωσε άδεια πριν ακόμα ολοκληρωθεί η δεύτερη φάση των δοκιμών, για να το χρησιμοποιήσει προπαγανδιστικά (συνολικά γίνονται τρεις φάσεις δοκιμών σε όλο και περισσότερους εθελοντές πριν δοθεί μια άδεια), και δεύτερο γιατί το ίδιο κράτος προωθεί συστηματικά (στην πραγματικότητα καθοδηγεί) το αντιεμβολιαστικό κίνημα στη δύση και τον τρίτο κόσμο.

Επιπλέον, τα εμβόλια αδενοϊού δεν είναι καθόλου μια “κλασική μέθοδος” παραγωγής εμβολίων, αλλά ανήκει στην ίδια ευρύτερη κατηγορία των γενετικών εμβολίων στα οποία ανήκουν και αυτά των δυτικών εταιρειών που βασίζονται στην τεχνολογία RNA. Οι αδενοϊοί έχουν μεγάλη ιστορία στη φαρμακευτική χρήση τους, αλλά εμβόλια για ανθρώπους έχουν παραχθεί μόλις δύο, ένα κινέζικο το 2017 για τον ιό έμπολα, και ένα της Johnson & Johnson επίσης για τον ιό έμπολα, που είναι και το μόνο που πήρε άδεια στην ΕΕ μόλις τον περασμένο Μάιο. Μάλιστα οι αδενοϊοί έχουν στο παρελθόν χρησιμοποιηθεί για γενετική θεραπεία, δηλαδή για επέμβαση στο ανθρώπινο DNA την οποία τόσο τάχα φοβούνται οι αντιεμβολιαστές! Το πόσο στο απυρόβλητο έχει μείνει η τεχνολογία των αδενοϊών, ενώ όλα τα πυρά του μεσαίωνα στρέφονται εναντίον των εμβολίων mRNA, μόνο και μόνο επειδή αυτή την τεχνολογία την έχουν αναπτύξει μόνο δυτικές εταιρείες, δείχνει πόσο ικανή είναι η ρώσικη φασιστική υπερδύναμη να χρησιμοποιεί τις καθυστερημένες μεσαιωνικές προκαταλήψεις, να τις οργανώνει και να τις καθοδηγεί προς τα εκεί που θέλει.

Η αντιεμβολιαστική καμπάνια του κρεμλίνοου στόχευσε ιδιαίτερα το εμβόλιο των Οξφόρδη/ΑστράΖενέκα, στοχοποιώντας το σαν “εμβόλιο μαϊμού” επειδή αυτό βασίζεται στην ίδια τεχνολογία αδενοϊού με το ρώσικο, αλλά σαν όχημα χρησιμοποιεί αδενοϊό χιμπατζή και όχι ανθρώπινο (<https://www.voanews.com/europe/britain-accuses-russia-vaccine-disinformation-campaign>). Άρα όταν ο Κουτσούμπας μιλάει για δήθεν κλασική και δήθεν ασφαλέστερη τεχνολογία “ανθρώπινου αδενοϊού”, δεν είναι ένας πολιτικά καθυστερημένος και επιστημονικά αγράμματος άνθρωπος που φοβάται την επιστήμη και τις νέες της ανακαλύψεις, είναι ένας κανονικός πλασιέ, που δε διστάζει να χρησιμοποιήσει εργαλειακά τις φοβίες απέναντι στις νέες ανακαλύψεις για να αυξήσει τις πωλήσεις και, κυρίως, να διασώσει το άσχημα τραυματισμένο επιστημονικό και ηθικό κύρος του αφεντικού του.

Ο αντισημιτικός συνωμοσιολογικός πυρήνας του “αριστερού” και κάθε αντιεμβολιασμού

Φυσικά κανένα μαζικό αντιεμβολιαστικό κίνημα δε θα μπορούσε να φτιαχτεί με το σύνθημα του Κουτσούμπα: “ζήτω το ρώσικο εμβόλιο”. Ο βαθύτερος λόγος που ο αντιεμβολιασμός πιάνει στις μάζες τόσο πολύ, που μόλις ένα θλιβερό 40% των υγειονομικών

δήλωσαν ότι θέλουν να εμβολιαστούν, είναι η ηγεμονία στην ελληνική πολιτική ζωή του ακροδεξιού αντικαπιταλισμού των Τσίπρα-Κουτσούμπα-Βαρουφάκη κτλ. Αυτού του είδους ο αντικαπιταλισμός συνίσταται στο να χτυπάνε τις πιο προοδευτικές, δημοκρατικές, παραγωγικά και επιστημονικά προωθημένες μορφές του καπιταλισμού και να υπερασπίζονται, ή όταν θέλουν να είναι πιο διακριτικοί και να αφήνουν στο απυρόβλητο, τις πιο φασιστικές και στυγνά εκμεταλλευτικές μορφές του. Χοντρικά αυτό σήμερα σημαίνει να χτυπάς αποκλειστικά το φιλελεύθερο-ιδιωτικό δυτικό καπιταλισμό τύπου ενώ προωθείς τον ανατολικού τύπου κρατικο-φασιστικό καπιταλισμό της Ρωσίας και της Κίνας.

Η θεωρία πίσω από αυτή την πολιτική γραμμή είναι ότι, οι ιδιωτικές εταιρείες και οι ιδιώτες επιχειρηματίες ενδιαφέρονται μόνο για τον εαυτό τους και τα κέρδη τους, τα “νεοφιλελεύθερα” κόμματα και οι κυβερνήσεις τους είναι ξεπουλημένες-εξαγορασμένες από το χρήμα των πολυεθνικών, άρα καμιά εμπιστοσύνη στις φαρμακευτικές εταιρείες, καμιά εμπιστοσύνη στις κυβερνήσεις που τις υπηρετούν, και άρα και στους ελεγκτικούς τους μηχανισμούς. Αντίδοτο σε αυτή τη διαπλοκή είναι τα αριστερά μας κόμματα που υπηρετούνε κατ'αρχήν υποτίθεται την πατρίδα τους και όχι κάποια ιδιαίτερα συμφέροντα, οπότε αντικειμενικά υπηρετούν κάτι το συλλογικό και, τελικά υπηρετούν τον άνθρωπο και όχι τα κέρδη των πολυεθνικών. Πόσο μάλλον αυτό μπορούν να το πετύχουν κόμματα φιλικά τάχα στο λαό που μπορούν αν ανέβουν στην εξουσία να φτιάξουν ένα κράτος τόσο πανίσχυρο και τόσο αμειλικτό που να μην μπορεί κανένας ιδιώτης να το εξαγοράσει.

Αυτή η θεωρία μοιάζει με μαρξισμό αλλά είναι το εντελώς αντίθετό του. Ο μαρξισμός υποστηρίζει, ότι η δημοκρατία στον καπιταλισμό είναι δεμένη με τον ανταγωνισμό, ενώ το μονοπώλιο σαν άρνηση του ανταγωνισμού τείνει και προς την άρνηση της ελευθερίας. Αυτή η τάση όταν πάει στην άκρη της φτάνει στον κρατικο-μονοπωλιακό καπιταλισμό χιτλερικού τύπου, δηλαδή στην τρομοκρατική δικτατορία στο εσωτερικό και στην κανιβαλική πολεμική εξόρμηση για την κατάκτηση του κόσμου στο εξωτερικό. Τέτοιου τύπου κρατικά μονοπώλια συγκρότησαν το ναζιστικό άξονα στο Β' Παγκόσμιο πόλεμο (Γερμανία-Ιαπωνία-Ιταλία), και τέτοιοι είναι σήμερα ο νεοχιτλερικός άξονας Ρωσίας-Κίνας. Η τάση αυτή είχε φανερωθεί ήδη από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο όπου, όπως έχει καταγράψει ο Λένιν, πολλοί σοσιαλδημοκράτες της εποχής έσπευσαν να βαφτίσουν σοσιαλισμό αυτήν την πολεμικού τύπου κρατική μονοπωλιακή συγκέντρωση, που δεν ήταν παρά η συγκέντρωση όλων των πόρων του έθνους για την πολεμική προσπάθεια των αποικιοκρατών δυνάμεων της εποχής να αρπάξουν ο ένας τις αποικίες του άλλου. Ο Μουσολίνι είχε διατυπώσει τη θεωρία των “μαρξιστών” μας με αυτά τα λόγια: “Το φασιστικό κράτος διευθύνει και ελέγχει τους επιχειρηματίες, είτε αυτοί είναι οι αλιευτικές μας εταιρείες, είτε η βαριά βιομηχανία μας στην κοιλάδα της Αόστα. Εκεί το κράτος στην πραγματικότητα έχει στην ιδιοκτησία του τα ορυχεία και τις συγκοινωνίες, αφού οι σιδηρόδρομοι είναι κρατική ιδιοκτησία. Το ίδιο και πολλά εργοστάσια. Το ονομάζουμε

κρατικό παρεμβατισμό. Αν κάτι δε δουλεύει σωστά, το κράτος παρεμβαίνει. Οι καπιταλιστές θα κάνουν αυτό που τους λέμε να κάνουν μέχρι το τέλος. Δεν έχουν επιλογή και δεν τους παίρνει να δώσουν καμία μάχη. Το κεφάλαιο δεν είναι θεός, είναι μόνο το μέσο προς ένα σκοπό” (Εμιλ Λούτβιχ, Συνομιλίες με το Μουσολίνι).

Πώς θα μπορούσε η μία φαρμακοβιομηχανία να παρακάμψει τα πρωτόκολλα ασφάλειας που έχουν κατακτηθεί σαν αποτέλεσμα των ευρύτερων δημοκρατικών κατακτήσεων των λαών, χωρίς να ενωθούν οι άλλες για να αποκαλύψουν τις παραβιάσεις της και να την τιμωρήσουν; Το παράδειγμα με το εμβόλιο της Οξφόρδης με την ΑστράΖενέκα είναι διδακτικό. Ένα λάθος στη διαδικασία των κλινικών δοκιμών οδήγησε στα σκουπίδια ένα μέρος των κλινικών δοκιμών με αποτέλεσμα αυτή η προσπάθεια να μείνει πίσω στην κούρσα του εμβολίου. Τα στελέχη της εταιρείας προσπάθησαν να κρύψουν και να υποβαθμίσουν το ζήτημα. Όταν η εταιρεία δεν μπόρεσε να εξαφανίσει το ζήτημα, αναγκάστηκε να κάνει νέες κλινικές δοκιμές, ενώ στην προσπάθειά της να βρει διέξοδο ανακοίνωσε και συνεργασία με το ρώσικο εμβόλιο, δηλαδή με τη χώρα που δε σέβεται κανένα πρωτόκολλο! Το ίδιο ισχύει και με τον καθορισμό των τιμών, που ο σοσιαλφασισμός λέει ότι καθορίζονται από τις μυστικές συνεννοήσεις που κάνουν μεταξύ τους οι καπιταλιστές. Εταιρείες μπορεί να σχηματίζουν καρτέλ για να κρατήσουν ψηλά τις τιμές, αλλά αυτά έχουν μόνο προσωρινό χαρακτήρα. Ο λόγος είναι ότι στον καπιταλισμό η παραγωγή αναπτύσσεται ανισόμετρα ανάμεσα σε διαφορετικές εταιρείες, κλάδους της παραγωγής και τελικά ακόμα και ανάμεσα σε χώρες και σε ολόκληρες ηπείρους. Μόλις η μια εταιρεία μπορεί να ρίξει τα κόστη παραγωγής, ανακαλύπτοντας ή εισάγοντας μια τεχνική καινοτομία, έχει συμφέρον να σπάσει τη συμφωνία του καρτέλ για να ρίξει το φτηνό προϊόν στην αγορά και να κερδίσει μερίδια της αγοράς από τους ανταγωνιστές της, γιατί στόχος κάθε εταιρείας είναι η μεγιστοποίηση του δικού της κέρδους και όχι του κέρδους ολόκληρου του κλάδου ή συνολικά της τάξης των καπιταλιστών.

Ακόμα περισσότερο στην εποχή του κρατικομονοπωλιακού καπιταλισμού, όπου κάθε ιμπεριαλιστικό κράτος ή συνασπισμός ιμπεριαλισμών είναι ένας συλλογικός καπιταλιστής που συντονίζει και ταυτόχρονα εκπροσωπεί προς τα έξω όλα τα μονοπώλια όλων των κλάδων της παραγωγής, είναι αδύνατο τόσο οικονομικά όσο και πολιτικά να κάνει τα στραβά μάτια και να εγκρίνει ένα επικίνδυνο εμβόλιο για να βοηθήσει ένα φαρμακευτικό μονοπώλιο ή ένα φαρμακευτικό καρτέλ του δοσμένου κράτους, και με αυτό τον τρόπο να δηλητηριάσει τους εργάτες αλλά και τους καταναλωτές της δοσμένης χώρας οδηγώντας σε μια πανωλεθρία το κύρος από όλα τα άλλα μονοπώλια αυτής της χώρας, που είναι πολλαπλάσια του κάθε φαρμακευτικού μονοπώλιου ή καρτέλ, αλλά και σε βαριά ήττα το ίδιο το κράτος-συλλογικό καπιταλιστή που ενέκρινε το λάθος εμβόλιο απέναντι σε όλα κράτη συλλογικούς καπιταλιστές που το ανταγωνίζονται. Ακόμα και το φασιστικό κρατικό μονοπώλιο πρέπει να εξασφαλίσει ένα μίνιμουμ ασφαλείας για τους κατοίκους της χώρας του και για το κύρος του απέναντι στις

άλλες χώρες. Η ουσιαστική διαφορά ανάμεσα στο φασιστικό και στο μη φασιστικό κράτος είναι ότι το πρώτο μπορεί να κάνει σε ένα βαθμό ένα πράγμα που δεν μπορεί να κάνει το δεύτερο, μπορεί σε αρκετό βαθμό και για σημαντικό χρόνο να κρύβει το μέγεθος και τις ανθρώπινες απώλειες μιας επιστημονικής αποτυχίας του. Γι' αυτό όμως η ασφάλεια των τέτοιου είδους προϊόντων του είναι μειωμένη καθώς και το κύρος, η ζήτηση τους, αλλά και η τιμή τους.

Έτσι, όταν ο “ριζοσπάστης” συνοδεύει κάθε ρεπορτάζ του για το εμβόλιο με τίτλους για τον “ανταγωνισμό των φαρμακοβιομηχανιών”, αυτό για το οποίο μιλάει στην πραγματικότητα είναι μια συνωμοσία κυβερνήσεων και εταιρειών ενάντια στους καταναλωτές για να παρακάμψουν την ασφάλεια και να ανεβάσουν την τιμή. Οι “κόκκινοι” αντιεμβολιαστές ανοίγουν έναν δρόμο που οδηγεί κατευθείαν στους φαιοδούς, και μάλιστα στους χειρότερους από αυτούς, στους ναζιστές. Για να φτάσεις στην “εβραϊκή συνωμοσία” του ναζισμού πρέπει να κάνεις, ας πούμε, 10 λογικά βήματα. Αυτοί σε παίρνουν από το χεράκι και σε καθοδηγούν να κάνεις τα 9. Αν στη συνέχεια, το 10ο βήμα που είναι η “εβραϊκή συνωμοσία” (που για να τσαλαπατάει ακόμα και τους σιδερένιους οικονομικούς νόμους του μεγιστου κέρδους και της ανισόμετρης ανάπτυξης πρέπει να αποκτήσει εξω-ανθρώπινες, υπερφυσικές, θρησκευτικές διαστάσεις) σου φανεί απλά το επόμενο λογικό βήμα, αυτοί μπορούν να δηλώνουν άγνοια, αφού δεν είπανε ποτέ κάτι τέτοιο! Κάποιος που ενστερνίζεται αυτή την ιδεολογία, μπορεί εύκολα να δεχτεί το πολιτικό σύνθημα της στιγμής που θα του πετάξει ο κάθε Κουτσούμπας, όπως είναι στη συγκεκριμένη περίπτωση το “ασφαλέστερο ρώσικο εμβόλιο” έναντι των δυτικών. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι δεν μπορεί να δοθεί ένα βαθύ χτύπημα στον αντιεμβολιασμό και σε κάθε αντιεπιστημονικό συνωμοσιολογικό μεσαίωνα, αν δεν αποκαλυφθεί η κοινωνική και πολιτική θεωρία πάνω στην οποία πατάει. Και αυτό είναι δουλειά των προοδευτικών πολιτικών κομμάτων και των προοδευτικών ανθρώπων, ακόμα και αν δεν είναι ειδικοί επιστήμονες.

Η ύπουλη υπονόμηση της πάλης ενάντια στον αντιεμβολιασμό από το ΣΥΡΙΖΑ

Ο ΣΥΡΙΖΑ, και το παραπαίδι του ο Βαρουφάκης, ανήκουν και αυτοί στο σκληρό πυρήνα του σοσιαλφασιστικού μπλοκ, αλλά σαν κόμματα που πρέπει να παριστάνουν την κεντροαριστερή σοσιαλδημοκρατία για να μπαίνουν στα σαλόνια της Ευρώπης, δεν μπορούν να βγαίνουν τόσο ανοιχτά σαν αντιεμβολιαστές. Όμως η συνωμοσιολογία που περιγράψαμε βρίσκεται στον πυρήνα της ιδεολογίας τους, και μάλιστα χάρη σε αυτή ανέβηκε ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία με τη θεωρία ότι η ελληνική χρεοκοπία δεν οφείλεται στη διάλυση της παραγωγικής βάσης της χώρας, στην οποία πρωταγωνίστησε άλλωστε ο ίδιος, αλλά σε σχέδιο των “διεθνών τραπεζιτών” για να υποδουλώσουν τον αδούλωτο φωτοδότη της οικομένης που είναι η Ελλάδα. Ο “ιδιοτελής ιδιώτης που τον βάζει το κράτος-λαός στη θέση του” ήταν η θεωρία βάσει της οποίας ο ΣΥΡΙΖΑ

Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΤΗΣ ΨΕΥΤΟΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΣΤΟ ΘΡΙΑΣΙΟ Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Στις περιοχές της Δυτικής Αττικής, δηλαδή στις περιοχές Ασπροπύργου, Ελευσίνας, Μεγάρων βρίσκεται πάνω από το ένα τρίτο της βιομηχανίας της χώρας και ο βασικός όγκος όσης βαριάς βιομηχανίας έχει απομείνει μετά το πολύχρονο σαμποτάζ από το σοσιαλφασιστικό πολιτικό μπλοκ στη χώρα. Χιλιάδες εργαζόμενοι, η εναπομένουσα καρδιά του ελληνικού βιομηχανικού προλεταριάτου, απασχολούνται και ένα σημαντικό και κάρφιο κομμάτι της οικονομικής ζωής όλης της χώρας πραγματοποιείται εκεί. Οπότε η διαφύλαξη της υγείας των εργαζομένων και η διαφύλαξη της ίδιας της βιομηχανίας εκεί πέρα από ένα ζήτημα φροντίδας για την ανθρώπινη ζωή, είναι μια από τις μεγαλύτερες ανάγκες για την οικονομική επιβίωση της βομβαρδιζόμενης ακόμα και μέσα στην πανδημία χώρας μας.

Το ζήτημα της υγείας τόσο των κατοίκων αυτών των περιοχών όσο και της υγείας των εργαζομένων στα εργοστάσια, στις βιοτεχνίες, στις αποθήκες και σε κάθε είδους οικονομική δραστηριότητα στην περιοχή ήρθε στην επικαιρότητα εξαιτίας αυξημένων κρουσμάτων κορονοϊού στους κατοίκους των περιοχών εκεί. Μάλιστα η κυβέρνηση επέβαλλε αυστηρό λοκντάουν για τους κατοίκους.

Την ίδια στιγμή έτρεξαν στην περιοχή οι αρχηγοί των σαμποταριστών της βιομηχανίας, το ψευτοΚΚΕ και ο Σύριζα. Αναφέρει σχετικά το ρεπορτάζ για τη θέση του ψευτοΚΚΕ για το λοκντάουν: «οι ευθύνες της κυβέρνησης, υπογραμμίζει, «είναι τεράστιες, γιατί ο προσανατολισμός της δεν είναι να προστατεύσει την υγεία των εργαζομένων και του λαού, αλλά να διασφαλίσει -ακόμα και σε αυτές τις συνθήκες- την κερδοφορία των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων που δραστηριοποιούνται στην περιοχή». Αν ήταν στην προτεραιότητά της η υγεία των εργαζομένων και του λαού, συνεχίζει, «θα έπαιρνε μέτρα στους χώρους δουλειάς που έχουν μετατραπεί σε εστίες υπερμετάδοσης του ιού. Μόνιμα απουσιάζουν όλοι οι απαραίτητοι έλεγχοι στους εργασιακούς χώρους για τα μέτρα προστασίας και τήρησης των υγειονομικών πρωτοκόλλων.»... «Αντί η κυβέρνηση, λοιπόν, να δείχνει την πυγμή της στον λαό της Δυτικής Αττικής που αγανακτεί, βλέποντας την ανυπαρξία ουσιαστικών μέτρων προφύλαξης της υγείας και της ζωής του, καλό θα ήταν να τη δείξει στους επιχειρηματικούς ομίλους που κάνουν λάστιχο τα μέτρα προστασίας, για να εξασφαλίζουν την κερδοφορία τους και να πάρει έστω και τώρα, όλα τα αναγκαία μέτρα» (<https://www.902.gr/eidisi/politiki/245711/i-kyvernisi-anti-gia-apeiles-na-parei-tora-ola-ta-anagkaia-metra-stoys>). Στις ίδιες θέσεις κινήθηκαν και ΣΥΡΙΖΑ-ΚΙΝΑΛ.

Το πρώτο πράγμα που θα έπρεπε να κάνουν τα στελέχη του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ, αν ήταν πραγματικοί φίλοι των εργατών, θα ήταν να τους καλέσουν σε κάθε χώρο δουλειάς να οργανώσουν την άμυνα τους απέναντι στην πανδημία ήδη από τις αρχές του Αυγούστου όταν τα κρούσματα είχαν αρχίσει να αυξάνουν. Αυτό σημαίνει ότι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι όχι μόνο θα έπαιρναν μέτρα αυτοπροστασίας, αλλά και θα έλεγχαν οι ίδιοι ή μια εκλεγμένη επιτροπή τους την αυστηρή τήρηση των μέτρων μέσα στο χώρο της δουλειάς τους και επίσης θα καλούσαν και την εργοδοσία και τον ΕΟΔΥ να κάνουν συστηματικά τεστ στο χώρο τους και ταυτόχρονα θα απαιτούσαν ασφαλή και δωρεάν μεταφορά στον τόπο της δουλειάς τους. Η υγιεινή και η ασφάλεια στο χώρο εργασίας δεν είναι δουλειά καμιάς κρατικής επιτροπής, η οποία σαν όργανο του αστικού κράτους θα υποστηρίζει τα αφεντικά, αλλά θα πρέπει να είναι πρωτίστως των ιδίων των εργαζομένων και αυτό θα έχει και σαν αποτέλεσμα το ανέβασμα της ταξικής τους συνείδησης. Το ψευτοΚΚΕ όπου υπάρχει τέτοια επιτροπή που την ελέγχει

(όπως πχ στη Ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη στο Πέραμα) την έχει μόνο και μόνο για να εκβιάζει τα αφεντικά για τα δικά του αντεργατικά συμφέροντα, δηλαδή για να προσλαμβάνουν τα μέλη του στις δουλειές.

Το δεύτερο πράγμα που θα έπρεπε να κάνουν, και δεν το κάνουν ψευτοΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ θα ήταν να καταγγείλουν συγκεκριμένα τις εταιρείες σε ποιους χώρους δουλειάς δεν παίρνονται μέτρα ή που οι εργοδότες αποκρύπτουν τα κρούσματα ασκώντας τρομοκρατία στους εργαζομένους τους. Αυτό θα ήταν ένα καλό μέτρο και προστασία για τους εργάτες, ειδικά για αυτούς που φοβούνται για την απόλυσή τους, γιατί μπροστά στο ξεμπρόστιασμα του εργοδότη, την κοινωνική κατακραυγή και την πιθανή κρατική επέμβαση, ο εργοδότης θα αναγκαζόταν να πάρει μέτρα. Αν όμως μόνο καταγγέλλεις γενικά και αόριστα ότι υπάρχουν κρούσματα όπως έκαναν αυτές τις μέρες το ψευτοΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ για το Θριάσιο, χωρίς να τα καταγγέλλεις συγκεκριμένα που και πώς, τότε και κανείς δεν παθαίνει τίποτα, αλλά και από την άλλη μπορεί εύκολα να εκβιάσεις τον εργοδότη πίσω από τις πλάτες των εργατών, για οτιδήποτε εξυπηρετεί τα κομματικά ή συνδικαλιστικά σου συμφέροντα ή ακόμα χειρότερα να κλείσεις όλα τα εργοστάσια του Θριάσιου χωρίς λόγο επειδή αυτή θα ήταν μια καλή ευκαιρία για βιομηχανικό σαμποτάζ. Σε κάθε περίπτωση αυτή είναι μια σκοτεινή απαράδεκτη τακτική, που σε τελική ανάλυση καλύπτει τους πραγματικούς ενόχους, δηλαδή όσα αφεντικά δεν παίρνουν μέτρα.

Όπως μπορούμε να δούμε στη μελέτη του Ελληνικού Ινστιτούτου Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας και στη σελίδα 37, οι μεγάλες επιχειρήσεις είναι αυτές που παίρνουν και τα περισσότερα μέτρα προστασίας, ενώ αντίθετα οι πολύ μικρές βρίσκονται στο τέλος αυτής της κατάταξης (https://www.elinyae.gr/sites/default/files/2020-11/FINAL%20REPORT%20EMERGENCIAS%202020_0.pdf). Πρέπει να σημειώσουμε ακόμα ότι, σύμφωνα με την έρευνα, οι περισσότεροι συμμετέχοντες στο δείγμα δούλευαν σε μεγάλες επιχειρήσεις, οπότε μπορούμε να θεωρήσουμε την έρευνα σημαντικά αξιόπιστη.

Στην πραγματικότητα όπως παντού και πάντα, το ψευτοΚΚΕ αυτό που το ενδιαφέρει είναι το χτύπημα της μεγάλης βιομηχανίας και η οικονομική καταστροφή της χώρας, για να την αγοράζουν τζάμπα τα ρωσοκινέζικα αφεντικά ή ακόμα καλύτερα για αυτά να την κλείνουν. Όταν το ψευτοΚΚΕ ζητά από την κυβέρνηση «να μην δείχνει την πυγμή της» στους κατοίκους αλλά στις βιομηχανίες, αυτό θα πει να εφαρμόσει λοκντάουν στα εργοστάσια. Ουσιαστικά δηλαδή να κλείσουν για όσο καιρό διαρκεί η πανδημία, πράγμα το οποίο θα έχει σαν αποτέλεσμα μετά να κλείσουν οριστικά. Δηλαδή πιο μεγάλη ανεργία για τους εργάτες και ακόμη πιο μεγάλη οικονομική καταστροφή της χώρας.

Το τελευταίο που ενδιαφέρει το κόμμα αυτό είναι η υγιεινή και η ασφάλεια των εργατών. Γιαντό και στους λόγους του δεν αναφέρεται ποτέ στην ίδια την οργάνωση τους, αλλά ζητά πάντα περισσότερους μόνιμους διορισμούς στις κρατικές δομές υγείας, δηλαδή περισσότερους μόνιμους κρατικούς υπαλλήλους. Γιατί τους κρατικούς υπαλλήλους μπορεί να τους ελέγχει, ενώ τους ταξικούς εργάτες όχι. Βέβαια χρειάζεται περισσότερο νοσηλευτικό προσωπικό, κυρίως νοσηλεύτες στα δημόσια νοσοκομεία και μάλιστα μόνιμο. Όμως το να επιμένει στη μονιμότητα πάνω στην πανδημία και μάλιστα στους χώρους των ΜΕΘ που παίρνουν σήμερα ένα τεράστιο έκτακτο βάρος σημαίνει ότι δεν ενδιαφέρεται ειδικά για τα θύματα της πανδημίας αλλά για έναν μόνιμο υπαλληλικό στρατό που θσ είναι και υπεράριθμος αύριο. Αυτός είναι ο λόγος που ψευτοΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ

χτύπησαν το υπέροχο δείγμα εθελοντισμού που εμφανίστηκε όταν οι νοσοκόμες από το Ηράκλειο που δεν ήταν χτυπημένες από τον ιό πήγαν να βοηθήσουν τις ΜΕΘ της πιγμένης Θεσσαλονίκης.

Εμείς πιστεύουμε ότι η υγεία και η ασφάλεια είναι ζητήματα πρώτα των ιδίων των εργατών και των σωματείων τους στους χώρους δουλειάς, αλλά και του ίδιου του νοσηλευτικού προσωπικού στα δημόσια νοσοκομεία. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι πρέπει να οργανωθούν και να διεκδικήσουν παντού, μέτρα ασφάλειας όπως και τους καλύτερους δυνατούς όρους δουλειάς και αμοιβής. Αυτή δεν είναι δουλειά κανενός άλλου προστάτη που οργανώνει γι αυτούς χωρίς αυτούς διαμαρτυρίες και τις όποιες αποφάσεις γι αυτές τις παίρνουν τα άμαζα, πραξικοπηματικά δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια όργανα αυτού του προστάτη.

Εμβολιαστείτε μαζικά, μην αφήσετε το μεσαίωνα να σας σκοτώσει!

Συνέχεια από τη σελ. 9

σαν κυβέρνηση επιχειρήσει πραξικοπηματικά να κλείσει τα ιδιωτικά κανάλια για να ελέγξει την ενημέρωση. Η τακτική τους σε αυτή τη φάση είναι να μειώσουν τη σημασία του εμβολίου και να εξαφανίζουν τη σημασία της πάλης ενάντια στον αντιεμβολιασμό. Την τελευταία την εμφανίζουν σαν ένα κόλπο της κυβέρνησης για να φτιάξει ένα ψεύτικο δίπολο (“ή με εμάς ή με τους ψεκασμένους”) και έτσι να μας ξεγελάσει να την υποστηρίξουμε. Έτσι, ο ΣΥΡΙΖΑ μας καλεί να μην πέσουμε στην παγίδα της κυβέρνησης να παλέψουμε ενάντια στον αντιεμβολιασμό, αλλά αντί για αυτό να παλέψουμε ενάντια στην ίδια την κυβέρνηση που δεν θέλει να κάνει προσλήψεις μόνιμων γιατρών όπως ζητάει όλος ο σοσιαλφασισμός σαν το κύριο μέτρο αντιμετώπισης της πανδημίας. Ο σοσιαλφασίστας Πολάκης το συμπύκνωσε σε μία φράση στη Βουλή: “το εμβόλιο δεν είναι πανάκεια”.

Είναι αλήθεια ότι μέχρι να ξεδιπλωθεί η καμπάνια του μαζικού εμβολιασμού θα περάσουν πολλοί μήνες, συνεπώς τα άμεσα μέτρα αντιμετώπισης της πανδημίας πρέπει να συνεχιστούν. Όμως για να πετύχει αυτή η καμπάνια και άρα να βγούμε εντελώς από την πανδημία, πρέπει να εμβολιαστούν τα τρία τέταρτα του πληθυσμού. Για να μην μας ταλαιπωρεί ο ιός για χρόνια, η μάχη ενάντια στον αντιεμβολιασμό είναι η πιο κρίσιμη και πρέπει να ξεκινήσει τώρα αμέσως. Είναι ακόμα αλήθεια ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει την κύρια ευθύνη για την κακή αντιμετώπιση της πανδημίας που μας οδηγεί νομοτελειακά όχι μόνο σε χιλιάδες θάνατους αλλά και σε μια πελώρια οικονομική καταστροφή από την οποία η χώρα μπορεί να μη συνέλθει για δεκαετίες. Όμως αυτή η ευθύνη εστιάζεται κυρίως στην κατάργηση εν μία νυχτί το Μάιο κάθε ατομικού μέτρου προστασίας, και οι ψευτοαριστεροί όχι μόνο δεν του έκαναν ποτέ κριτική σε αυτό, αλλά κόνευσαν από την αρχή

σημαία το “όχι στην ατομική ευθύνη” που πρακτικά σημαίνει όχι στα ατομικά μέτρα προστασίας, ενώ το Μάιο ρίξαν πρώτοι το σύνθημα του “επαναστατικού” συνωστισμού της νεολαίας στις πλατείες. Όταν ο πλατύς σοσιαλφασίστας λέει ότι δεν υπάρχει πρόβλημα αντιεμβολιαστών, τη στιγμή που οι ίδιοι οι υγειονομικοί αρνούνται να εμβολιαστούν κατά 60%, σημαίνει στην καλύτερη ότι τους προστατεύει και στη χειρότερη ότι τους δίνει δίκιο.

Εμβολιαστείτε μαζικά!

Καλούμε τους φίλους της ΟΑΚΚΕ και κάθε αριστερό, δημοκράτη και προοδευτικό άνθρωπο:

- να υπερασπίζεται και να προπαγανδίζει την ανάγκη μαζικού εμβολιασμού για την αποφασιστική έξοδο από την πανδημία
- να μελετάει και να υπερασπίζεται τα επιστημονικά και τεχνικά επιτεύγματα της ιατρικής και κάθε άλλης επιστήμης
- να υπερασπίζεται τα δημοκρατικά κεκτημένα κόντρα στη συνωμοσιολογία, το φασισμό και το σοσιαλφασισμό που θέλει να τα απαξιώσει ακόμα και να τα εκμηδενίσει
- να ξεχωρίζει τους ανθρώπους του λαού που έχουν αληθινούς φόβους και αληθινές απορίες, από τους φασίστες και τους σοσιαλφασίστες που καλλιεργούν συνειδητά τη σύγχυση και το φόβο, να πείθει υπομονετικά τους πρώτους έχοντας εμπιστοσύνη στη δυνατότητά τους να μαθαίνουν από την εμπειρία τους, να αποκαλύπτει και να απομονώνει τους δεύτερους
- να καλλιεργεί το επιστημονικό πνεύμα της περιέργειας, του πειραματισμού, της έρευνας και της απόδειξης στην καθημερινή ζωή των μαζών.

ΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΟΠΩΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΞΕΚΑΘΑΡΑ ΣΤΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Συνέχεια από τη σελ. 1

που μπαίνει στην παραγωγή σαν μηχανήματα, κτήρια και γενικά σαν κεφαλαιουχικά στοιχεία που έχουν φυσική υπόσταση μείον τις αποσβέσεις του κεφαλαίου, που τις έχουμε δίπλα, δηλαδή το κεφάλαιο που βγαίνει από την παραγωγή, που στη χώρα μας υπολογίζεται σε περίπου 10% το χρόνο. Η τέταρτη στήλη είναι της Νέας Ανατολής και δείχνει τη διαφορά της 2ης και της 3ης στήλης, δηλαδή τη διαφορά των κεφαλαίων που μπαίνουν και που βγαίνουν από την παραγωγή ή διαφορετικά μετρά τη μείωση ή την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας της χώρας.

Έτος	Ακαθάριστος Σχηματισμός Παγίου Κεφαλαίου**	Αποσβέσεις παγίου κεφαλαίου	Διαφορά
1995	18.573	12.758	5.814
1996	21.423	14.079	7.344
1997	23.165	15.437	7.728
1998	29.707	17.120	12.587
1999	32.780	18.691	14.090
2000	34.805	20.437	14.368
2001	37.648	22.311	15.337
2002	38.581	24.171	14.410
2003	45.307	25.880	19.427
2004	47.257	27.467	19.790
2005	41.500	28.564	12.936
2006	51.602	31.159	20.444
2007	60.528	33.561	26.967
2008	57.627	36.364	21.263
2009	49.387	37.682	11.705
2010 ^β	37.113	37.387	-273
2011	27.805	35.687	-7.882
2012	21.720	34.093	-12.373
2013	20.141	32.425	-12.283
2014	19.202	30.710	-11.508
2015	18.997	29.435	-10.438
2016	19.209	28.467	-9.258
2017	20.784	27906	-7.122
2018*	19.482	27.557	-8.075
2019*	18.589	27.055	-8.466

Παρατηρούμε ότι παρόλο το δραστήριο σαμποτάζ από την εποχή της ανόδου του ΠΑΣΟΚ -των ρωσόδουλων Α.Παπανδρέου-Λαλιώτη- στην εξουσία το '81, το κεφάλαιο που έμπαινε στην παραγωγή αυξανόταν μέχρι και το 2007. Από το σημείο αυτό και μετά τα αποτελέσματα της σαμποταριστικής πολιτικής των ρωσόδουλων άρχισαν να είναι ορατά και στις στατιστικές και αυτό αποτυπώνεται στη μείωση του σχηματισμού του παγίου κεφαλαίου, δηλαδή στη μείωση των επενδύσεων. Ουσιαστικά δηλαδή η κρίση στην Ελλάδα δεν ξεκίνησε το 2008 οπότε θα αποτυπώνονταν στα αποτελέσματα του 2009 όπως στις άλλες χώρες. Αποκαλύφθηκε ότι κάτι σάπιο συνέβαινε στη χώρα ήδη ένα χρόνο νωρίτερα. Τότε ξεκινά και η μείωση της διαφοράς μεταξύ των κεφαλαίων που μπαίνουν στην παραγωγή και των κεφαλαίων που βγαίνουν από την παραγωγή. Από το 2010 και μετά η πτώση των επενδύσεων είναι τόσο μεγάλη που το κεφάλαιο που βγαίνει από την παραγωγή είναι μεγαλύτερο από αυτό που μπαίνει στην παραγωγή. Η χώρα αποβιομηχανοποιείται απόλυτα. Από την άποψη των επενδύσεων σήμερα η Ελλάδα βρίσκεται είκοσι χρόνια πριν, το 1995. Η μείωση των αποσβέσεων του παγίου κεφαλαίου δείχνει ότι το πάγιο κεφάλαιο καταστρέφεται, δηλαδή κλείνουν τα εργοστάσια και καταστρέφονται οι εγκαταστάσεις τους. Αυτή η

καταστροφή -σαν αποτέλεσμα αποκλειστικά του συνειδητού πολιτικού σαμποτάζ των ρωσόδουλων- αποτελεί ένα τεράστιο έγκλημα σε βάρος της εργατικής τάξης και της χώρας και αποστρεφεί από την εργατική τάξη μια ανθρώπινη ζωή και τη βάση της μελλοντικής της εξουσίας.

Όλοι οι ψευτοαριστεροί σαμποταριστές, κοινοβουλευτικοί (ψευτοΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ) ή εξωκοινοβουλευτικοί (ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μλ κλπ) ισχυρίζονται ότι για την αποβιομηχάνιση της χώρας φταίει η κρίση του καπιταλισμού και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Πράγματι, το 2008 ο καπιταλισμός παγκόσμια είχε μια μεγάλη κρίση και ο

σχηματισμός του παγίου κεφαλαίου έπεσε. Από τότε όμως μέχρι σήμερα οι χώρες αυτές έφτασαν περίπου στα προ της κρίσης επίπεδα και οι περισσότερες σαφώς τα πέρασαν. Εκείνες που έχουν αρνητική ανάπτυξη αλλά καθόλου όσο η Ελλάδα είναι όλες πλην της Ισπανίας χώρες κάτω από την πολύ ισχυρή επιρροή των ρωσόφιλων: Κύπρος, Βουλγαρία, Ρουμανία, Λετονία, Σλοβενία, Κροατία, Πορτογαλία, Ιταλία (για το οικονομικό σαμποτάζ στην τελευταία έχουμε γράψει στο άρθρο μας για σύγκρουση Βορρά Νότου, <https://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-25-28/item/1227->). Μόνο όμως η χώρα μας υστερεί και πέφτει τόσο δραματικά, οπότε γίνεται από βιομηχανική μια πρώην βιομηχανική χώρα. Αυτό είναι το αποτέλεσμα του πρωτοφανούς παραγωγικού σαμποτάζ στην Ελλάδα. Αυτά τα στοιχεία οι ψευτοαριστεροί τα αποκρύβουν από το λαό για να μην καταλάβει ότι πίσω από τα μνημόνια, την ανεργία και τη δυστυχία του κρύβεται το σαμποτάζ της παραγωγής και όχι οι ευρωπαϊκοί δανειστές όπως λένε οι σαμποταριστές και πίσω από αυτό το σαμποτάζ κρύβονται ακριβώς αυτοί οι πιο μεγάλοι εγκληματίες της χώρας και της εργατιάς. Γιατί σε κάθε νέα επένδυση θα εξαπολύσουν

τα τσιράκια τους ή θα επεμβαίνουν άμεσα τα ίδια τα κόμματά τους για να τη ματαιώσουν.

Ο παρακάτω πίνακας*** δείχνει το σχηματισμό του παγίου κεφαλαίου στις χώρες της ΕΕ του έτους 2008 που άρχισε η κρίση, του έτους 2009 (στο οποίο φάνηκαν τα αποτελέσματα της κρίσης του 2008) και του έτους 2019, καθώς και την εκατοστιαία μεταβολή μεταξύ των ετών 2008 και 2019 για να δούμε τι έγινε στις χώρες της ΕΕ και που βρίσκονται όσον αφορά τις απώλειες από την κρίση. Αυτό το κάνουμε για να δούμε την τεράστια διαφορά τους με τη χώρα μας και ότι η κατάσταση στην Ελλάδα είναι χαρακτηριστικό της ίδιας της εσωτερικής της κατάστασης και όχι εξωτερικό φαινόμενο. Η μεταβολή αυτή επίσης μας δείχνει την πολιτική των αστικών τους τάξεων όσον αφορά τα αποτελέσματα της κρίσης.

Η μοναδική απίστευτη μείωση κατά 67,7% των παγίων κεφαλαίων της χώρας μας σε σχέση με το 2008. Μόνο χώρες σε εμπόλεμη κατάσταση μπορεί να έχουν αυτήν την τεράστια μείωση. Αλλά πράγματι η χώρα βρίσκεται σε ένα διαρκή και σιωπηρό πόλεμο. Βομβαρδίζουν καθημερινά και αδιάκοπα και με μανία την παραγωγική της βάση, τα ρωσόδουλα φερέφωνα του ρωσοκινέζικου ιμπεριαλισμού. Αυτή είναι η αιτία της μεγάλης ανεργίας της, αυτή είναι η αιτία της βαρβαρότητας στις

	2008**	2009	2019	Διαφορά μεταξύ 2008 και 2019
Belgium	84,833.9	78,942.1	115,072.1	35,6%
Bulgaria	12,283.8	10,395.0	11,455.1	-6,7%
Czechia	47,401.3	41,308.0	58,703.3	23,8%
Denmark	55,435.7	46,646.2	68,649.5	23,8%
Germany	517,013.0	471,232.0	747,986.0	44,7%
Estonia	5,173.3	3,204.9	7,369.1	42,4%
Ireland	46,525.0	35,875.7	162,350.1	249,0%
Greece	57,626.9	49,386.9	18,589.3 ^ρ	-67,7%
Spain	308,857.0	247,155.0	247,328.0 ^ρ	-19,9%
France	470,123.0	427,320.0	573,097.0 ^ρ	21,9%
Croatia	13,525.9	11,366.8	11,401.7 ^ρ	-15,7%
Italy	348,467.7	317,194.3	323,186.9	-7,3%
Cyprus	5,167.4	4,377.4	4,326.0 ^ρ	-16,3%
Latvia	7,816.0	4,205.4	6,758.4	-13,5%
Lithuania	8,513.3	4,810.5	10,429.2	22,5%
Luxembourg	7,727.8	6,805.7	10,721.4	38,7%
Hungary	25,292.2	21,418.4	39,768.5 ^ρ	57,2%
Malta	1,243.5	1,144.5	2,919.8 ^ρ	134,8%
Netherlands	143,141.0	133,128.0	170,099.0 ^ρ	18,8%
Austria	68,377.4	64,559.3	98,136.1	43,5%
Poland	84,576.7	67,984.6	98,577.8	16,6%
Portugal	40,929.0	37,191.1	38,839.2 ^ρ	-5,1%
Romania	54,658.5	32,552.6	52,781.9 ^ρ	-3,4%
Slovenia	11,166.5	8,748.5	9,503.0	-14,9%
Slovakia	16,359.7	13,332.7	20,090.4	22,8%
Finland	47,583.0	41,720.0	57,482.0	20,8%
Sweden	87,110.4	70,773.9	115,949.3	33,1%
United Kingdom	348,661.3	279,302.8	455,096.4	30,5%

εργασιακές σχέσεις, ιδιαίτερα στα διαρκώς μεταξύ ζωής και θανάτου μικρομάγαζα! Ποιος εργαζόμενος μπορεί να μιλήσει, ποιος μπορεί να αντισταθεί όταν ξέρει ότι την ίδια στιγμή θα βρεθεί μόνος στον παγωμένο ωκεανό της ανεργίας με ανέμους 9 μποφόρ; Αξίζει να σημειώσουμε ότι η

ζώνη του ευρώ. Ο υψηλότερος με διαφορά ήταν στην Ιρλανδία (45,6 %), ενώ το χαμηλότερο ποσοστό ήταν μακράν στην Ελλάδα (11,4 %). Στο παρακάτω διάγραμμα**** φαίνονται σαν ποσοστό του ΑΕΠ ο σχηματισμός παγίου κεφαλαίου στην ΕΕ.

Συνέχεια των διαγραμμάτωνδίπλα

«Καλωσήρθε το δολάριο» ή πώς η Ελλάδα υποδύεται ότι «ξεπουλάει» στους Αμερικανούς για να στείλει και την Τουρκία στη Ρωσία

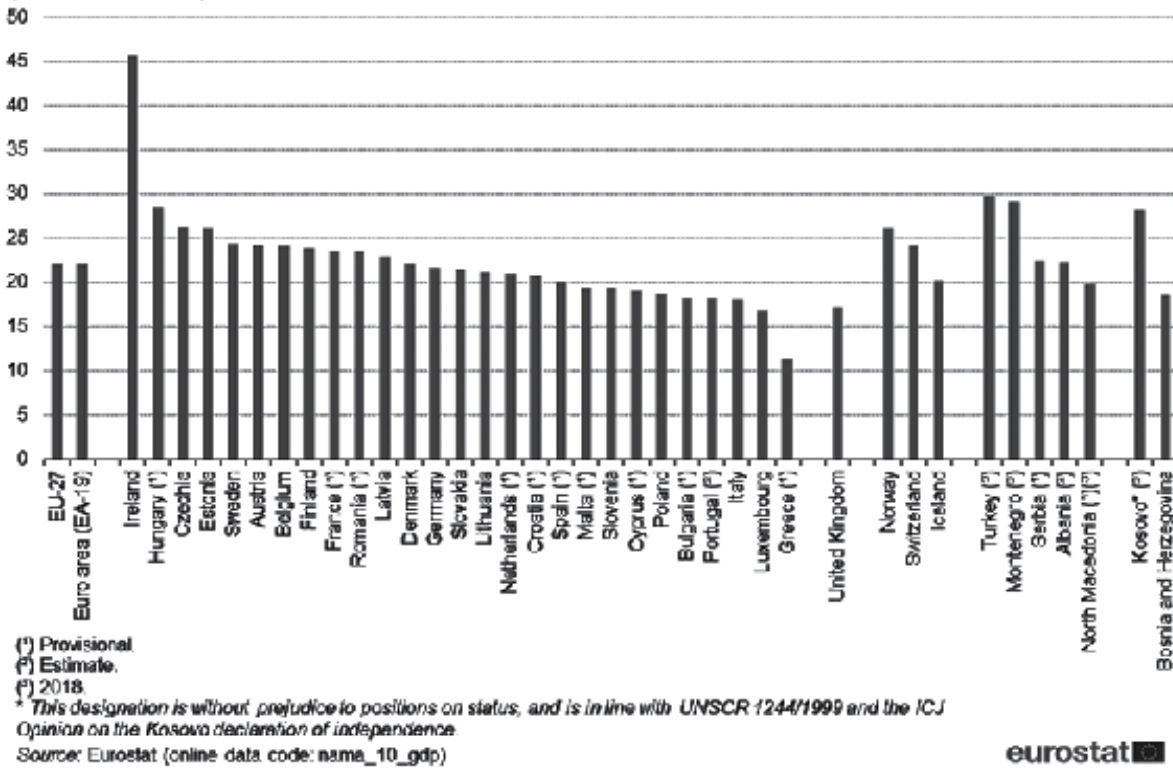
Συνέχεια από τη σελ. 4

νότερο. Όμως έχει πιο μεγάλη σημασία από πολιτική άποψη μέσα από αυτό το χαντάκωμα, η ΟΑΚΚΕ να πείθει όλο και μεγαλύτερο τμήμα αυτού του λαού για το πού βρίσκεται η μόνη πραγματική σωτηρία του. Γιατί ενώ φυσικά δε βρίσκεται στη συμμαχία με τα τέρατα του σοσιαλ-ιμπεριαλισμού, δηλαδή στην εξουσία των Τσιπρέων ή Κουτσομπέων, που πολύ πιο πειστικά από το Μητσοτάκη υποδύονται τους φίλους της εργατιάς και των φτωχών, δε βρίσκεται ούτε στην πολιτική ηγεμονία - εντός του δημοκρατικού στρατοπέδου - των φίλων του δυτικού ιμπεριαλισμού και της ντόπιας, παραγωγικά κολοβής και πολιτικά ανάπηρης αστικής τάξης. Αυτοί όλοι ούτε θέλουν ούτε μπορούν από ταξική και ιστορική άποψη να σηκώσουν το βάρος της σύγκρουσης με το σοσιαλ-ιμπεριαλισμό και τους αρμούς του μες στη χώρα και να ηγηθούν οποιασ-

δήποτε στοιχειωδώς ουσιαστικής πάλης για αστοδημοκρατικούς στόχους, δηλαδή για την πολιτική δημοκρατία, την παραγωγική ανάπτυξη και την εθνική ανεξαρτησία. Αυτό μπορεί να το κάνει μόνο ένα μέτωπο της Αντιφασιστικής Δημοκρατίας, που θα έχει στο κέντρο του το ενιαίο εργατικό μέτωπο και που θα θέτει και θα μπορεί με τη δύναμη και τη ζωντάνια του να θέτει όρους σε κάθε ιμπεριαλιστή και ντόπιο αστό για τη δημοκρατία, τη ζωή και την επιβίωση του λαού, έχοντας ταυτόχρονα τα κύρια πυρά του στραμμένα στον σοσιαλ-ιμπεριαλισμό, στον κλασικό φαιο-κόκκινο και τον δίδυμο αδελφό, σύμμαχο και πολιτικοϊδεολογικό ηγέτη όλου του φαιο-κόκκινου μετώπου, τον «κόκκινο» σοσιαλφασισμό.

Ακαθάριστος σχηματισμός πάγιου κεφαλαίου σε τρέχουσες τιμές αγοράς, 2019 (% ποσοστό του ΑΕΠ)

Gross fixed capital formation at current market prices, 2019
(% share of GDP)

(*) Provisional
(*) Estimate
(*) 2018
* This designation is without prejudice to positions on status, and is in line with UNSCR 1244/1999 and the ICJ Opinion on the Kosovo declaration of independence
Source: Eurostat (online data code: nama_10_gdp)

Investment at current market prices, 2009, 2014 and 2019
(% share of GDP)

	Total investment		
	2009	2014	2019
EU-27	21.6	20.2	22.4
Euro area (EA-19)	21.3	19.7	22.2
Belgium (*)	22.8	22.8	23.8
Bulgaria (*)	27.9	21.1	18.5
Czechia	27.6	25.4	26.2
Denmark (*)	20.2	19.2	22.0
Germany (*)	19.3	20.0	21.2
Estonia (*)	22.6	25.6	23.9
Ireland (*)	21.1	20.6	23.4
Greece (*) (*)	20.8	11.5	11.1
Spain (*)	23.1	17.8	19.4
France (*)	22.1	21.8	22.9
Croatia (*)	25.2	19.3	20.0
Italy	20.1	16.7	18.1
Cyprus (*)	23.4	12.9	19.1
Latvia (*)	22.4	22.6	22.5
Lithuania (*) (*)	17.9	18.9	20.6
Luxembourg (*)	18.4	20.0	16.8
Hungary (*)	22.7	22.1	25.2
Malta (*)	18.2	17.3	18.9
Netherlands	21.3	17.6	21.0
Austria (*)	22.4	22.7	24.0
Poland (*)	21.4	19.7	18.2
Portugal	21.2	15.0	18.3
Romania	26.0	24.3	23.6
Slovenia (*)	24.1	19.1	19.2
Slovakia	20.8	20.4	21.5
Finland	23.0	21.5	23.9
Sweden	22.5	23.2	24.4
United Kingdom (*)	15.9	16.4	17.0
Iceland	15.0	17.2	:
Norway (*)	23.2	23.8	24.0
Switzerland (*)	22.7	23.9	24.2
Albania (*)	:	24.2	24.6
Serbia (*) (*)	19.7	16.8	20.1
Turkey (*)	22.0	28.6	29.8

(*) 2018 instead of 2019.
(*) 2017 instead of 2019.
(*) Business investment, 2014: break in series.
(*) Business and household investment, 2014: break in series.
(*) 2015 instead of 2014.
Source: Eurostat (online data code: nasa_10_ki)

Ο διπλανός πίνακας ***** δείχνει τις επενδύσεις ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Η Ελλάδα και πάλι είναι μακράν η τελευταία!

Σημειώσεις

*<https://www.statistics.gr/el/statistics/-/publication/SEL18/>

** Τα ποσά είναι σε εκατομμύρια ευρώ

***<https://ec.europa.eu/eurostat/tgm/refreshTableAction.do?tab=table&plugin=1&pcode=tipsna20&language=en>

****https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=National_accounts_and_GDP/el-Εθνικοί_Λογαριασμοί_και_ΑΕΠ

*****[https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=File:Investment_at_current_market_prices_2009_2014_and_2019_\(%25_share_of_GDP\)_FP20.png](https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=File:Investment_at_current_market_prices_2009_2014_and_2019_(%25_share_of_GDP)_FP20.png)

Β(σημειώσεις της ΕΛΣΤΑΤ): Τα δεδομένα του ΑΕΠ και των συνιστωσών του για την περίοδο 2010-2019 έχουν αναθεωρηθεί με έτος βάσης το 2015. Οι εργασίες αναθεώρησης των δεδομένων με το νέο έτος βάσης για την περίοδο 1995-2009 συνεχίζονται και ως εκ τούτου υπάρχει διακοπή στο έτος 2010 της χρονοσειράς μεταξύ των μη αναθεωρημένων δεδομένων της περιόδου 1995-2009 και των αναθεωρημένων της περιόδου 2010-2019. Όπου Β=διακοπή χρονοσειράς.
p Προσωρινά στοιχεία

Με την απόφαση 2230/2020 το ΣΤΕ καταργεί ότι έχει απομείνει από την εκτροπή του Αχελώου

Η ιστορία της εκτροπής του ποταμού Αχελώου ξεκινά από το 1986 περίπου. Το έργο περιλαμβάνει την εκτροπή ενός μέρους των υδάτων του άνω ρου του ποταμού προς τη Θεσσαλία και προς τη λεκάνη απορροής του Πηνειού ποταμού.

Ταυτόχρονα σαν μέρος αυτής της εκτροπής θα κατασκευάζονταν δύο φράγματα με αντίστοιχα υδροηλεκτρικά (Υ/Δ) εργοστάσια στη Μεσοχώρα (για την ακρίβεια το φράγμα είναι δίπλα στη Μεσοχώρα η οποία και θα κατακλυστεί από το νερό, ενώ το εργοστάσιο είναι λίγο πιο κάτω στην Γλύστρα) και στη Συκιά (ξεκίνησε το 1996, έχουν γίνει εργασίες ύψους 185 εκ. ευρώ και φυσικό αντικείμενο περίπου 60%. Την περίοδο αυτή έχουν σταματήσει οι εργασίες στο φράγμα Συκιάς λόγω της εμπλοκής με το ΣΤΕ, ενώ απαιτούνται για την ολοκλήρωση του φράγματος άλλα 150 εκατ. € (<https://www.yperthe.gr/page/yie-sykias>).

Το φράγμα και το Υ/Δ εργοστάσιο της Μεσοχώρας είναι σχεδόν έτοιμα (με ένα κόστος γύρω στα 20 εκ. ευρώ, όπως εκτιμά η ΔΕΗ για να τελειώσει) με δυνατότητα παραγωγής 160MW και έσοδα 25 εκ. ευρώ περίπου το χρόνο. Η εκτροπή είναι αναγκαία για το θεσσαλικό κάμπο εξαιτίας της σημαντικής ελάττωσης των νερών του Πηνειού, από τον οποίο ποτίζεται. Η ελάττωση αυτή με την ταυτόχρονη μεγάλη ανάγκη σε νερό, λόγω της καλλιέργειας του βαμβακιού, ήταν ο λόγος για τον οποίο οι αγρότες άρχισαν να σκάβουν ανεξέλεγκτα γεωτρήσεις και να αντλούν επίσης ανεξέλεγκτα νερό. Αυτή η υπεράντληση είχε σαν αποτέλεσμα να ανεβάζουν υφάλμυ-

ρο νερό με συνέπεια την υποβάθμιση των καλλιεργειών και ειδικά του βαμβακιού, οπότε να δημιουργείται πρόβλημα στη διάθεσή του. Έτσι η εκτροπή του ποταμού θα έλυσε οριστικά το πρόβλημα του νερού για την αγροτική παραγωγή της Θεσσαλίας, θα επέτρεπε την ορθολογιστική διαχείριση του νερού στην περιοχή και με τα δύο Υ/Δ εργοστάσια θα παράγονταν «καθαρή» ενέργεια η οποία θα μείωνε την εξάρτηση της χώρας κυρίως από το φυσικό αέριο με την υψηλή τιμή με την οποία μας το χρεώνει η Ρωσία, ενώ ταυτόχρονα θα μείωνε και το κόστος των εκπομπών του διοξειδίου του άνθρακα που πληρώνει η ΔΕΗ.

Εμείς έχουμε τη θέση ότι η εκτροπή του Αχελώου προς το Θεσσαλία πρέπει να ολοκληρωθεί (τα περισσότερα έργα έχουν προχωρήσει αρκετά και τώρα σαπίζουν, ερημώνουν και καταστρέφονται) και να γίνουν όλα τα φράγματα και τα Υ/Δ εργοστάσια που έχουν σχεδιαστεί.

Στο προηγούμενο άρθρο μας (<https://www.oakke.gr/nea-anatoli/item/795>), τον Φλεβάρη του 2017 (αρ. φ. ΝΑ 522) είχαμε αναφέρει την προϊστορία του έργου μέχρι τότε. Τον Οκτώβριο του ίδιου έτους ο τότε αναπληρωτής υπουργός περιβάλλοντος Φάμελλος, υπογράφει την Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων για το φράγμα της

Μεσοχώρας (σαν έργου ανεξάρτητου από τη συνολική εκτροπή του Αχελώου). Ο ΣΥΡΙΖΑ δηλαδή, από τη μια οργάνωνε κίνημα με ορισμένους κατοίκους της Μεσοχώρας μαζί με κάθε λογής οικολόγους, και από την άλλη υπέγραφε την ΑΕΠΟ της ΔΕΗ για το φράγμα. Αντίφαση; Όχι! Είχε το σχέδιό του το οποίο αποκαλύφθηκε το Δεκέμβριο του ίδιου έτους όταν δημοσιεύονται οι υπ' αριθμ.: 1) 897/21.12.2017 και 2) 901/21.12.2017 κοινές υπουργικές αποφάσεις που αφορούν τα Σχέδια Διαχείρισης Λεκανών Απορροής, στα οποία δεν αναφέρονται μεταφορές υδατικών πόρων από τη λεκάνη απορροής Ηπείρου προς τη Θεσσαλία. Πάνω σε αυτό το σημείο πάτησε το Ε' βιομηχανοκτόνο τμήμα του ΣΤΕ και με την 2230/2020 απόφασή του ακύρωσε και το έργο της Μεσοχώρας. Όπως γράφει η απόφαση: «4. Όμως, στην Αναθεώρηση των ΣΔΛΑΠ το Δεκέμβριο 2017, δηλαδή μετά την έκδοση της ΑΕΠΟ δεν προβλέπονταν πλέον τα έργα μεταφοράς ύδατος από τη μία Λεκάνη Απορροής (Ηπείρου) στην άλλη (Θεσσαλίας). Επίσης, τον Οκτώβριο 2019 έγινε αναθεώρηση του Περιφερειακού Χωροταξικού Σχεδίου Θεσσαλίας και καταργήθηκε η προηγούμενη απόφαση έγκρισής του του 2003. Στο νέο χωροταξικό δεν γίνεται καμία μνεία για μεταφορά ύδατος στη λεκάνη του Πηνειού από τη λεκάνη του Αχελώου. 5. Επομένως, και επειδή 1. Δεν εχώρησε επανεξέταση της ΑΕΠΟ και συμβατότητά της με τις αναθεωρήσεις ΣΔΛΑΠ και με αναθεωρημένο χωροταξικό 2.

Η ΑΕΠΟ απώλεσε το νόμιμο έρεισμά της.

Ενόψει αυτών, γίνεται δεκτή η αίτηση ακύρωσης και η απόφαση ακυρώνεται».

Για να γίνει το έργο είτε της Μεσοχώρας, είτε και ολόκληρο, τυπικά απαιτείται να αλλάξουν με υπουργικές αποφάσεις τα Σχέδια Διαχείρισης Λεκανών Απορροής στα οποία αναφέρεται ότι επιτρέπονται οι μεταφορές υδάτων μεταξύ λεκανών απορροής και έτσι το έργο, το τόσο αναγκαίο για την οικονομία της χώρας να προχωρήσει. Στην πραγματικότητα ακόμη και να αλλάξουν τα σχέδια, που εμείς πιστεύουμε ότι δεν θα αλλάξουν, οι σαμποταριστές πάλι με προσφυγές στο ΣΤΕ θα προσπαθήσουν να καθυστερήσουν ή και να ακυρώσουν το έργο. Λέμε ότι δεν θα αλλάξουν γιατί η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μπορούσε τον Οκτώβριο 2019 οπότε και έγινε η αναθεώρηση του Περιφερειακού Χωροταξικού Σχεδίου Θεσσαλίας και καταργήθηκε η προηγούμενη απόφαση έγκρισής του (2003), να μνημονεύσει στο νέο σχεδιασμό τη μεταφορά νερού από τη λεκάνη του Αχελώου σε αυτή του του Πηνειού.

Ουσιαστικά το έργο μπορεί να γίνει τώρα μόνο με την ανάπτυξη ενός μεγάλου λαϊκού κινήματος ή από μια μελλοντική κυβέρνηση αντιφασιστικής δημοκρατίας που θα έχει νικήσει τους σαμποταριστές σοσιαλφασίστες και ανάμεσα στα άλλα καθήκοντά της θα είναι και η εκτροπή του Αχελώου με τα έργα που την συνοδεύουν.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ - ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΟΥΝ ΤΗΝ ΚΙΝΑ ΝΑ ΑΚΥΡΩΣΕΙ ΤΗΝ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ ΚΑΙ ΝΑ ΠΝΙΞΕΙ ΤΗ ΖΩΝΗ

Συνέχεια από τη σελ. 7

αστικά κατά του σχεδίου που εκπονήθηκε από τον ΟΛΠ πριν από την Κόσσο για την ανάπτυξη του λιμανιού. Το μέτωπο αυτό εμφανίζεται σαν εχθρός της Κόσσο, ενώ τη βοηθάει στο σαμποτάζ της. Είναι χαρακτηριστική η τοποθέτηση της Τομεακής Επιτροπής του Πειραιά που καταγγέλλει τις κινήσεις του ΟΛΠ για το έργο ήδη από το 2013 (<https://portnet.gr/eidiseis-naytilias/26723-h-tomeakh-epitroph-peiraia-tou-kke-kataggellei.html>).

Μέχρι να εγκριθεί το μάστερ πλαν η Κόσσο προχωρούσε νομότυπα και στα όρια της παρανομίας στις διαδικασίες για την επέκταση της προβλήτας με παρατάσεις της ισχύος των περιβαλλοντικών όρων που είχε εκπονήσει ο ΟΛΠ το 2013. Η τελική περιβαλλοντική μελέτη που παρουσίασε ήταν τόσο τρύπια που η Περιφέρεια του Πειραιά το Μάη του 2020 είχε να κάνει δεκάδες παρατηρήσεις και εκατοντάδες σημειώσεις, τις οποίες όλες η Κόσσο της έγραψε στα παλιά της τα παπούτσια. Ανάμεσα σε αυτές ήταν η μεταφορά όλων των υλικών που απαιτούνται να γίνονται από τη θάλασσα, γιατί η μεταφορά από τους δρόμους του Πειραιά

θα σήμαινε μεγάλη επιβάρυνση για την πόλη. Πάνω σε αυτή τη σύσταση πάτησε το δημοτικό συμβούλιο του Πειραιά. Μέχρι σήμερα το υπουργείο Περιβάλλοντος απέχει επιδεικτικά από το να εγκρίνει ή να κάνει τις δικές του παρατηρήσεις στη μελέτη της Κόσσο και να της βάλει τους περιβαλλοντικούς όρους που πρέπει να τηρήσει για να γίνει το έργο, επιτρέποντας της να αυθαιρετεί, και να σέρνει το έργο από μπλόκο σε μπλόκο του ΣΤΕ και των δήμων.

Το πόσο δουλικό στην Κόσσο και πόσο σαμποταριστικό είναι το δήθεν αντι-ΚΟΣΚΟ κίνημα που έχει ξεσηκωθεί στον Πειραιά κατά της κρουαζιέρας είναι ότι ενώ θεωρεί επιζήμιο για την πόλη ένα έργο που προβλέπεται στη σύμβαση, όταν έρχεται η Κόσσο να απαιτήσει το επιπλέον 16% των μετοχών εδώ και τώρα επειδή δεν μπορεί να το κάνει όπως έχει την υποχρέωση για να πάρει αυτό το 16%, καθόλου δεν συσπειρώνεται για να βροντοφωνάξει ούτε μία παραπάνω μετοχή στην Κόσσο, και να προβάλλει το αίτημα να επανεξεταστεί και να τροποποιηθεί η σύμβαση εδώ και τώρα ώστε να μην παραχωρηθεί ούτε μία σπιθαμή παραπάνω στην Κόσσο. Καμία επένδυση, καμία μετοχή, έλεγχος και πρόστιμα στην Κόσσο,

αυτό θα είχε τουλάχιστον μία συνέπεια για ένα κίνημα που δεν θα λειτουργούσε σαν δεκανίκι της Κόσσο. Αλλά όχι, οι επενδύσεις δεν θέλουν να γίνουν, την Κόσσο αφεντικό στο λιμάνι τη θέλουν και της βάζουν πλάτες για να κρατήσει το 51%, να πάρει και το υπόλοιπο 16% χωρίς να κάνει τίποτα άλλο εκτός από κοντέϊνερ.

Πιο αναλυτικά για το σαμποτάζ της ναυπηγοεπισκευής

Παρόλο που το έργο της κρουαζιέρας είναι το μεγαλύτερο στον κατάλογο των υποχρεωτικών επενδύσεων, το έργο της ανάπτυξης των υποδομών της ναυπηγοεπισκευής ήταν αυτό που ήταν **πρώτης προτεραιότητας** γιατί η Ζώνη στο Πέραμα από καιρό υπολειπόμενα και χρειαζόταν άμεσα έργα εκσυγχρονισμού των υποδομών της για να ζήσει. Η εγγύηση της Κόσσο ότι θα ξαναστήσει τη ναυπηγοεπισκευή που ενώ **έχει συμφέρον στενά οικονομικά και από ανάπτυξη της δραστηριότητας της στην Ελλάδα, δεν τη συμφέρει πολιτικά αποικιοκρατικά** και οι εντυπωσιακές υποσχέσεις για τεράστιες δεξαμενές και πλοία που θα έστελναν από την Κίνα για επισκευή στην Ελλάδα (!) μέτρησαν πολύ για να

καμφθούν οι ντόπιες αντιδράσεις σε όλες τις μεθοδεύσεις που έγιναν για να δοθεί το λιμάνι στην Κόσσο.

Από το 2016 που ήταν να φέρει δύο δεξαμενές μία χωρητικότητας 80.000 τόνων και μία άλλη που υποσχέθηκε 300.000 τόνων -η οποία μάλιστα σύμφωνα με δημοσιεύματα του τύπου εκείνη την εποχή είχε ήδη ξεκινήσει να έρχεται από την Κίνα (!)-, έφερε τελικά μία δεξαμενή την οποία πλήρωσε ο ΟΛΠ 24 εκ ευρώ, μεταχειρισμένη, με ημερομηνία κατασκευής σύμφωνα με τα χαρτιά της Κόσσο 2008 και σύμφωνα με την καταγγελία του Συνδέσμου Επιχειρηματιών Ναυπηγοεπισκευαστικής Βιομηχανίας (ΣΕΝΑΒΙ) πολύ παλιότερη. Η δεξαμενή αυτή ήρθε δύο ολόκληρα χρόνια μετά την υπογραφή της σύμβασης παραχώρησης, την άνοιξη του 2018, και σε λίγους μόνο μήνες αποσύρθηκε για επισκευή γιατί παρουσίασε πολλά τεχνικά προβλήματα! Από το υπόλοιπο κονδύλι που χρώσταγε η Κόσσο μέχρι να φτάσει τα 55 εκ ευρώ, που προβλέπονται στη σύμβαση για υποχρεωτική επένδυση, τίποτα ουσιαστικό δεν έκανε και μόλις πριν από λίγους μήνες μέσα στο 2020 για να καθυστερήσει

Συνέχεια στη σελ. 14

ΤΙ ΝΑ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΑΡΑΓΕ ΜΕ ΤΟ ΟΥΡΑΝΟΚΑΤΕΒΑΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑΚΙ;

Ενώ το μακροχρόνιο όργιο αποβιομηχάνισης συνεχίζεται με μεγαλύτερη από ποτέ ένταση και από την κυβέρνηση Μητσοτάκη, αυτός προαναγγέλλει πρόσφατα με περηφάνεια μία «εμβληματική», όπως τη χαρακτήρισε, επένδυση για την παραγωγή ηλεκτρικών αυτοκινήτων στη χώρα μας. Αυτή η ξαφνική στροφή της κυβέρνησης υπέρ της βιομηχανικής παραγωγής έχει σίγουρα μπερδέψει πολλούς ανθρώπους που έχουν δει τη μανία με την οποία αυτή η κυβέρνηση επιχειρεί να αποτελειώσει την ήδη ασθενική βιομηχανική βάση της εγχώριας οικονομίας, ειδικά στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας με το απότομο κλείσιμο των λιγνιτικών.

Έτσι με την παρουσία του πρωθυπουργού προβλήθηκε υπογραφή από την Enterprise Greece στις 16/12 της επιστολής πρόθεσης συνεργασίας με την εταιρία Next.e.Go Mobile (πρώην E Go Mobile) που θα πραγματοποιήσει την επένδυση.

Η εταιρία ιδρύθηκε το 2015 στο Άαχεν της Γερμανίας από τον πανεπιστημιακό Γκίντερ Σου ως start-up επιχείρηση, και δημιούργησε εκεί δική της μονάδα παραγωγής αυτοκινήτων, σύντομα όμως χρεοκόπησε αφού πρώτα επιχειρήθηκε να εξαγοραστεί από κινεζική εταιρία. Τον Αύγουστο του 2020 εξαγοράστηκε από την ND Industrial Investments B.V., που ανήκει στον όμιλο ND Group B.V., ένα διεθνές fund με έδρα την Ολλανδία που ίδρυσε και διευθύνει ο Ναζίμ Ντεστάνι, γόνος μιας πλούσιας αλβανικής οικογένειας από το Τέτοβο της Β. Μακεδονίας. Η ND Industrial Investments είναι μια εταιρία που δε διαφημίζει κάποια συγκεκριμένη της δραστηριότητα, είναι το επενδυτικό σχήμα της Ecolog International, μιας πολυεθνικής με έδρα το Ντουμπάι, επίσης ιδρυμένης και ελεγχόμενης από τον Ναζίμ Ντεστάνι, που παρέχει υπηρεσίες υποστήριξης σε διάφορους τομείς συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών ενέργειας, κατασκευών, διαχείρισης εγκαταστά-

σεων και περιβάλλοντος (<https://m.tvxs.gr/mo/i/331435/f/news/ellada/ilektrika-aytokinita-made-greece-emblimatiki-ependysi-aro-mia-ptoxeymeni-etairia.html>). Η Ecolog ξεκίνησε από το Κόσοβο να παρέχει υποστήριξη σε ειρηνευτικές και άλλες στρατιωτικές αποστολές - με μια μεγάλη γκάμα υπηρεσιών, όπως είναι το πλούσιο στρατιωτικών στολών ή η μεταφορά εφοδίων σε εμπόλεμες χώρες (π.χ. Αφγανιστάν) - και σύντομα εξελίχθηκε σε έναν όμιλο με παρουσία σε σχεδόν 40 χώρες και εγγεγραμμένους στο δυναμικό της 12.000 εργαζόμενους.

Τη γιγάντωση του αυτή ο Ντεστάνι την οφείλει κατά ένα μεγάλο μέρος στις υψηλές πολιτικές του διασυνδέσεις που του πρόσφεραν υπερβολικές από κρατικές αρχές και πιο πολύ με έναν διακρατικό οργανισμό όπως είναι ο ΟΗΕ που για να κάνει κανείς πολύ μεγάλες και προσοδοφόρες μπίζνες μαζί του πρέπει σε γενικές γραμμές να τα έχει καλά με τις δύο υπερδυνάμεις. Έτσι έχουν δοθεί στην εταιρία του υπηρεσίες κέτερινγκ για την αποστολή του ΟΗΕ στην Αϊτή, το Μαλί και την Κεντροαφρικανική Δημοκρατία (<https://www.food1.com/food-suppliers/ecolog-international2>). Είναι επίσης γνωστοί οι δεσμοί της οικογένειας Ντεστάνι με τη

μακεδονική κυβέρνηση του ρωσόδουλου Ζάεφ. Στην ιδιοκτησία της εν λόγω εταιρίας συγκαταλέγεται και μεγάλη αλβανική ομάδα της Β. Μακεδονίας. Το όνομα της εταιρίας αλλά και της οικογένειας Ντεστάνι έχει κατηγορηθεί για μαφιόζικες εγκληματικές δραστηριότητες.

Ιδιαίτερα αποκαλυπτική ως προς αυτό είναι η γερμανική Wikipedia που γράφει: «Η Ecolog έγινε γνωστή σε ένα ευρύτερο κοινό το 2009 και το 2010 μετά από αναφορές της NDR Info, οι οποίες αμφισβήτησαν την ανάθεση συμβάσεων της Bundeswehr (σ.σ. στο Αφγανιστάν) στην Ecolog [6] και εξέφρασαν την υποψία ότι η Ecolog συμμετείχε στο οργανωμένο έγκλημα. Πρώτα απ' όλα, μια διαταγή από το Περιφερειακό Δικαστήριο του Αμβούργου απαγόρευσε στην NDR (σ.σ. γερμανικό ραδιοτηλεοπτικό δίκτυο) να διαδώσει τους ισχυρισμούς, τους οποίους αντιμετώπισε επίσης η Επιτροπή Άμυνας του γερμανικού κοινοβουλίου το 2010. Αναφορά από το NDR Info και το tagesschau.de συνέδεσε την Ecolog με πολλά εγκλήματα τον Δεκέμβριο του 2009: Το 2009, το Περιφερειακό Δικαστήριο του Traunstein καταδίκασε έναν πρώην υπάλληλο της Ecolog σε ποινή φυλάκισης ενάμισι ετών για λαθρεμπόριο τεσσάρων κιλών ηρωίνης στη Γερμανία. Ο Ecolog απέλυσε τον υπάλληλο ενώ καταζητείτο με διεθνές ένταλμα σύλληψης. Οι εκθέσεις αναφέρθηκαν επίσης σε έρευνες της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Ποινικής Αστυνομίας «για αποδεικτικά στοιχεία για την παράδοση αρκετών εκατοντάδων κιλών ηρωίνης από το Αφγανιστάν στην Κεντρική Ευρώπη», που πραγματοποιήθηκαν το 2006 και το 2007

και απευθύνονταν σε έναν υπάλληλο της Ecolog, μεταξύ άλλων. Επιπλέον, ο γενικός εισαγγελέας της Μακεδονίας ερευνήσε εκεί τον τοπικό επικεφαλής γραμματέα του Ecolog για υποψίες νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες από το 2006, καθώς αρκετά εκατομμύρια ευρώ φέρονταν να αποσύρονται από πιστωτικές κάρτες σε μετρητά.

Οι ακόλουθες έρευνες του NDR προς το NATO τον Φεβρουάριο του 2010 πυροδότησαν, σύμφωνα με τον διοικητή της Διοίκησης της Συμμαχικής Δύναμης Brunssum, στρατηγό Egon Ramms, έρευνες για το κατά πόσον καταπατήθηκαν οι συνθήκες του NATO με το Ecolog «με παράνομες δραστηριότητες.» Η υποψία ότι «μπορεί να έχει γίνει λαθρεμπόριο ναρκωτικών ή κάτι τέτοιο» (Egon Ramms) βασίζεται σε πηγές του NATO που μέχρι στιγμής δεν έχουν γίνει γνωστές. Σε αυτές, «μέλη μιας φυλής που στέκεται πίσω από τον πάροχο υπηρεσιών περιγράφονται ότι εμπλέκονται στο οργανωμένο έγκλημα». Σύμφωνα με το NDR, αναφορές της δύναμης ασφαλείας του Κοσσυφοπεδίου KFOR ανέφεραν ότι η μακεδονο-αλβανική οικογένεια Destani από το Τέτοβο ήταν «φατρία με επίκεντρο το οργανωμένο έγκλημα» και της οποίας τα μέλη έλεγχαν εγκλήματα στην παραμεθόρια περιοχή μεταξύ Μακεδονίας και Αλβανίας. Σε αυτό το πλαίσιο, η NDR ανέφερε ότι ο επικεφαλής της οικογένειας Destani ήταν ο Lazim Destani, ο οποίος καταδικάστηκε σε 27 μήνες φυλάκισης το 1994 από το περιφερειακό δικαστήριο του

Συνέχεια δίπλα

ΠΟΛΥ ΛΙΓΟΣ ΑΛΛΑ ΠΟΛΥ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΟΣ Το πελώριο σαμποτάζ που ετοιμάζει ο εγκάθετος Μητσοτάκης για τη βαριά βιομηχανία

Η τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας ιδιαίτερα για τις ενεργοβόρες βιομηχανίες-τη βαριά βιομηχανία της χώρας, όση έχει απομείνει ακόμη μετά το πολύχρονο σαμποτάζ των ρωσόδουλων- αποτελεί τον κύριο παράγοντα ο οποίος διαμορφώνει το κόστος του προϊόντος τους και κατά συνέπεια τη βιωσιμότητά τους.

Στην Ελλάδα το κόστος αυτό όπως είχαμε γράψει και στη Νέα Ανατολή αρ. φ. 542 είναι 34% περίπου (<https://www.oakke.gr/component/k2/item/1143>). Αυτό σημαίνει ότι κάθε μεταβολή του επηρεάζει σημαντικά το κόστος αυτό.

Στο τέλος του χρόνου λήγουν οι συμβάσεις με τη ΔΕΗ των ενεργοβόρων βιομηχανιών υψηλής τάσης (ΥΤ). Η κυβέρνηση έδωσε εντολή στον υπεύθυνο υπάλληλό της στην ΔΕΗ, να παρατείνει δύο μήνες τις διαπραγματεύσεις για την υπογραφή νέων συμβάσεων και να βάλει αυξήσεις 20 - 40% στην υψηλή τάση, στο ακριβότερο κατά 40% σε όλη την ΕΕ ηλεκτρικό ρεύμα των βιομηχανιών έντασης ενέργειας. Πάνω σε αυτές τις αυξήσεις βάζει τώρα η κυβέρνηση και επιπλέον προσαυξήσεις στο κόστος εξισορρόπησης του target model που με τον πιο βρώμικο τρόπο εφαρμόζει από το Νοέμβριο, ενώ καταργεί επίσης και το νυχτερινό φτηνότερο τιμολόγιο των χαλυβουργιών και των τσιμεντοβιομηχανιών κυρίως. Επίσης καταργεί τις εκπτώσεις όγκου, ενώ επιπλέον η ΔΕΗ ζητά αποζημίωση από τις βιομηχανίες που οι αγορές τους σε ηλεκτρική ενέργεια σε διάστημα ενός μήνα είναι μικρότερη κατά ποσοστό μεγαλύτερο από το 2% από αυτή που δηλώθηκε («Τα 5 σημεία διαφωνίας ΔΕΗ – Βιομηχανίας στις διαπραγματεύσεις για τα νέα τιμολόγια – Δίμηνη παράταση από τη ΔΕΗ – Έντονη δυσανεμία από τη βιομηχανία» γράφει το Energy Press στις 24 /12 /2020 [https://energypress.gr/news/ta-5-simeia-diafonias-dei-viomihaniias-stis-diapragmateyseis-gia-ta-nea-timologia-dimihni](https://energypress.gr/news/ta-5-simeia-diafonias-dei-viomihaniias-stis-diapragmateyseis-gia-ta-nea-timologia-dimihni-paratase-apo-ti-deh-entoni-dysanemia-apo-ti-biomi-hania)).

Σύμφωνα με την μελέτη του Πισσαρίδη, που παρήγγειλε η ίδια κυβέρνηση, μια μείωση κατά 10% της τιμής της ηλεκτρικής ενέργειας, στην ΥΤ, στις βιομηχανίες έντασης ενέργειας, δημιουργεί 12.000 θέσεις εργασίας και μια αύξηση του ΑΕΠ κατά 600 εκατ. (Δες : «Η συνταγή Πισσαρίδη για το ενεργειακό κόστος της βιομηχανίας» 25 11 2020 <https://energypress.gr/news/hr-kolonas-i-syntagi-pissaridi-gia-energeiako-kostos-tis-viomihaniias>). Αντίθετα ακριβώς από τις προτάσεις Πισσαρίδη η ΔΕΗ χρεώνει τις βιομηχανίες με 20 - 40% αύξηση του ρεύματος (χώρια τις άλλες αυξήσεις που αναφέραμε) και με σταθερές αναλογίες μιλάμε για την απώλεια 24.000 - 48.000

θέσεων εργασίας στη βαριά βιομηχανία έντασης ενέργειας και επομένως για το κλείσιμο της αν η χώρα δεν αντισταθεί στους εγκληματίες.

Τον περασμένο Ιούλιο ο Μητσοτάκης κατά «τον χαιρετισμό του στην παρουσίαση της νέας επένδυσης της ΕΛΒΑΛ στην μονάδα παραγωγής της εταιρείας, στα Οινόφυτα Βοιωτίας», έλεγε τα αντίθετα από αυτά που κάνει τώρα: «...Η ενέργεια είναι κρίσιμη παράμετρος για τη λειτουργία της βαριάς βιομηχανίας. Και αυτό έχει ξεχωριστή σημασία, ειδικά για τη βαριά βιομηχανία, σε μια χώρα όπου διαχρονικά είχαμε ενεργειακό κόστος από τα υψηλότερα στην Ευρώπη. Και, ήδη, οι ενεργοβόρες μονάδες συμβάλλουν στην ευστάθεια του συστήματος. Επανεκκινεί, επίσης, ο μεταβατικός μηχανισμός αποζημίωσης ευέλικτης ισχύος, ενώ σύντομα θα μειωθεί και ο ειδικός φόρος κατανάλωσης και στο ρεύμα μέσης τάσης» (Business News 16/7/2020, «Εμφαση στη βαριά βιομηχανία

για την τόνωση της οικονομίας», ΑΠΕ-ΜΠΕ <https://www.amna.gr/business/article/474121/Emfasi-sti-baria-biomichania-gia-tintonosi-tis-oikonomias>).

Στην ίδια του παρουσίαση έλεγε επίσης ότι: «'Ακουσα και από τον νομπελίστα καθηγητή Πισσαρίδη, αλλά και τους επιφανείς ακαδημαϊκούς, τα άξια στελέχη της αγοράς που τον πλαισιώνουν, το σχέδιό τους για τη μακροπρόθεσμη ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Ένα σχέδιο το οποίο θα οριστικοποιηθεί μέχρι το Σεπτέμβριο και θα αποτελεί ένα κείμενο αναφοράς που θα δεσμεύει όλους μας, Κυβέρνηση, αλλά και τους φορείς της αγοράς, εκπροσώπους εργοδοτών και εργαζομένων σε ένα συγκροτημένο σχέδιο ελληνικής ιδιοκτησίας για το πως θα μετασχηματίσουμε την ελληνική οικονομία και θα την κάνουμε πιο ανταγωνιστική. Αυτό που θα κάνει πράξη το σύνθημά μας: Η Ελλάδα που παράγει, η Ελλάδα που εξάγει»

Είναι φανερό ότι δεν έχουμε εδώ ένα πρωθυπουργό που αλλάζει θέση και πολιτική γιατί απρόβλεπτοι παράγοντες διαμόρφωσαν μια νέα πραγματικότητα, είτε γιατί προβαίνει σε διορθωτικές κινήσεις και προσαρμογές της πολιτικής του κρατώντας τις αρχές αυτής της πολιτικής σταθερές. Εδώ έχουμε να κάνουμε με έναν εξαιρετικά δόλιο εκτελεστή που καθυστερεί τα θύματα πριν τα χτυπήσει την κατάλληλη στιγμή Η εξήγηση που δίνουμε για την επιλογή αυτής ειδικά της στιγμής είναι ότι μόλις τώρα έχει τρελάνει από τη χαρά τους τους μεγαλοεπενδυτές των ΑΠΕ, στους οποίους τώρα μόλις υποσχέθηκε δις επενδύσεων και τους οποίους σήμερα έχει μαζί του σαν συμμάχους του για το τσάκισμα της ενεργοβόρου βιομηχανίας, άλλα αύριο μπορεί να φάει ζωντανούς κάποιους από αυτούς. Γιατί η βαριά βιομηχανία απαιτεί σταθερή παροχή ενέργειας, δηλαδή λιγνίτη, φυσικό αέριο και φράγματα που οι ΑΠΕ δεν μπορούν να

δίνουν οπότε πρέπει να πληρώνουν ψηλά αντισταθμιστικά για την εξισορρόπηση.

Για οποιονδήποτε λόγο και αν ο Μητσοτάκης καθήσυχασε τον Ιούλη τη βαριά βιομηχανία, που σήμερα πυροβολεί στην καρδιά, ένα είναι σίγουρο, ότι αυτό δεν τόλμησαν να το κάνουν ούτε οι Παπανδρέου, Σαμαράς και Τσίπρας που τουλάχιστον δεν ξεγέλασαν σε τέτοιο βαθμό τους ψηφοφόρους τους μεταμφιεζόμενοι σε φιλελεύθερους φιλοεπενδυτές. Αλλά τι καλύτερο θα μπορούσε κανείς να περιμένει από έναν άνθρωπο που έγινε πρωθυπουργός προδίδοντας τον ίδιο τον πατέρα του και την αδελφή του. Ο τύπος είναι ένα σαιξπηρικό τέρας χωρίς όμως το δραματικό μεγαλείο των ηρώων του μεγάλου ελισαβετιανού. Είναι μόνο ένας άθλιος εγκάθετος μιας μεγάλης δύναμης μέσα σε μια επαρχιώτικη αστική τάξη με μηδέν χαρακτήρα. Πολύ καταστροφικός αλλά και πολύ λίγος.

... ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑΚΙ

Μονάχου», μεταξύ άλλων για παράνομη απόκτηση ενός πλήρως αυτόματου πυροβόλου όπλου και υποβοήθηση μη εξουσιοδοτημένης εισόδου σε 30 υποθέσεις» (<https://de.wikipedia.org/wiki/Ecolog>).

Το 2018, σε μια άλλη περίπτωση, βρέθηκαν όπλα και ναρκωτικά σε όχημα της Ecolog που συμμετείχε στην ειρηνευτική αποστολή του ΟΗΕ στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία αλλά στη συγκεκριμένη περίπτωση οι δικαστές την αθώωσαν από την κατηγορία για λαθρεμπόριο.

Οι ποινικές αυτές κατηγορίες δεν φτάσανε σε καταδίκες και μάλιστα βγήκε μια απόφαση από γερμανικό δικαστήριο που προστάτευε σε ένα βαθμό το κύρος της Ecolog. Όμως το ότι μια οικογένεια με υψηλούς διεθνείς πολιτικούς και στρατιωτικούς δεσμούς και ταυτόχρονα βαριές πολιτικές κατηγορίες πάνω της και χωρίς καμιά προηγούμενη βιομηχανική παραγωγική εμπειρία βρέθηκε να επενδύει ξαφνικά στην αποβιομηχανοποιημένη Ελλάδα και μάλιστα σε έναν κλάδο της βαριάς βιομηχανίας, όπως είναι η κατασκευαστική βιομηχανία τα τελευταία 40 χρόνια αυτοκινητοβιομηχανία, είναι κάτι το λιγότερο ύποπτο!

Δεν πρόκειται για κάποια φιλοβιομηχανική στροφή της ηγεσίας Μητσοτάκη. Διότι υποθέσεις μπορεί να κάνει κανείς,

όπως προκύπτουν από το αντι-βιομηχανικό ιστορικό του καθεστώτος: από μία απόπειρα της πολιτικής ηγεσίας της χώρας για να πνίξει τις φωνές στο εσωτερικό και το εξωτερικό για την αντιβιομηχανική εγκληματική πολιτική της που τώρα κλιμακώνεται με την επικείμενη μεγάλη αύξηση της τιμής του ρεύματος για τις ενεργοβόρες βιομηχανίες και στη συνέχεια να σταματήσει το αυτοκινητάκι έτσι ξαφνικά όπως το εξήγγειλε, έως μία απόπειρα να απορροφηθούν μερικές εκατοντάδες εκατομμύρια από τα ευρωπαϊκά δις ανάκαμψης χωρίς το αντίστοιχο αντίκρουσμα, ή μία συνεργασία που περιλαμβάνει και στενούς δεσμούς με Κίνα με ότι αυτό μπορεί να συνεπάγεται (θυμίζουμε πως η Ιντρακόμ είχε κατηγορηθεί για μεταφορά τεχνολογίας στους ανατολικούς πριν 20 χρόνια). Τέλος ο Μητσοτάκης ανακοίνωσε κίνητρα για την ηλεκτροκίνηση που είναι «μια ψηφίδα του σχεδίου για την απεξάρτησή μας από τα ορυκτά καύσιμα» και με στόχο οι ΑΠΕ να φτάσουν το 60% της ηλεκτροπαραγωγής μετατρέποντας την Ελλάδα «σε μπαταρία της ΝΑ Ευρώπης». Στα μέτρα λοιπόν αυτά περιλαμβάνονται και φορολογικά κίνητρα για την εγκατάσταση μονάδων παραγωγής μπαταριών για ηλεκτρικά αυτοκίνητα στη Δυτική Μακεδονία και την Αρκαδία. Ήδη ανακοινώθηκε μια τέτοια επένδυση από την

εταιρεία Sunlight, δηλαδή από τον κρατικοολιγάρχη του ψευτοΚΚΕ Γερμανό. Μπορεί λοιπόν να φανταστεί κανείς ένα ελληνο-ολλανδο-γερμανικό ηλεκτρικό αυτοκινητάκι ιδιοκτησία ενός βαλκάνιου εργολάβου του ΟΗΕ που θα κινείται με μπαταρίες ενός ανατολικού κρατικοολιγάρχη που θα προμηθεύεται σε ειδικά καλή τιμή και κυρίως με ασφάλεια τις πρώτες ύλες από την Κίνα και θα φτιάξει κι άλλες μπαταρίες, ήδη φτιάχνει, που θα προορίζονται για δυτικούς στρατούς. Ας μην ξεχνάμε ότι η παγκόσμια παραγωγή ηλεκτροκίνητων αυτοκινήτων εξαρτάται σήμερα από τη σοσιαλισμπεριαλιστική Κίνα η οποία ελέγχει σχεδόν ολόκληρη την παραγωγή και ένα μεγάλο μέρος της εφοδιαστικής αλυσίδας του κοβαλτίου που χρησιμεύει στις μπαταρίες ιόντων λιθίου.

Προς το παρόν όλα τα παραπάνω είναι καθαρές υποθέσεις. Τις κάνουμε μόνο για να δείξουμε την απόλυτη δυσπιστία μας προς εκείνους που εξήγγειλαν μια τέτοια επένδυση, χωρίς ωστόσο να αποκλείσουμε το ενδεχόμενο, ενώ το συμφέρον του πολιτικού καθεστώτος είναι να σκοτώσει τη βιομηχανική παραγωγή στην Ελλάδα, μερικές βιομηχανίες να είναι χρήσιμες στους εντολείς των ντόπιων σαμποταριστών από στρατηγική άποψη.

Οι θαυματουργές καλόγριες των Καλαβρύτων και το σαμποτάζ στην ηλεκτροδότηση της Πελοποννήσου

Και ερχόμαστε εδώ στο σαμποτάζ με τις υπερφυσικών δυνατοτήτων καλόγριες...

Η Πελοπόννησος χρειάζεται σταθεροποίηση της τάσης και επιπλέον φορτίο γιατί λείπουν δύο γραμμές που δεν τις φτιάχνει ο ΑΔΜΗΕ, προβλήματα από τα οποία βγάζουν πολλά λεφτά οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας που χρησιμοποιούν φυσικό αέριο, επειδή γεμίζουν το κενό ενέργειας στα πλαίσια του νέου συστήματος κοστολόγησης της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας, του λεγόμενου τάργκετ μόντελ (target model). Ανάμεσά τους από τους πιο ευνοημένους και ο ανατολικός ολιγάρχης Μυτιληναίος.

Στην Πελοπόννησο λοιπόν συγχωνεύονται, συνυπάρχουν και ισορροπούν όλα τα σαμποτάζ της ηλεκτρικής ενέργειας σε μια κορυφαία συνύπαρξη προδοσίας, λακεδισμού και μεσαίωνα. Η ηλεκτρική εσωτερική διασύνδεση της Πελοποννήσου, όπως και η σύνδεση με την Αττική είναι προβληματική. Λείπει μια γραμμή 400 kV που θα συνδέει την Μεγαλόπολη με την Πάτρα και απέναντι με τον Αχελώο/Δίστομο, μια γραμμή που υπάρχει. Λείπει ακόμα άλλη μια γραμμή που θα συνδέει τη Μεγαλόπολη με την Κόρινθο και με την Αττική. Μέχρι σήμερα, από το 2006, έχει εκτελεστεί το 98% της γραμμής από Μεγαλόπολη προς Πάτρα, προϋπολογισμού 110 εκατ, και απομένουν 2-3 πυλώνες ώστε σε μερικούς μήνες να ολοκληρωθεί η γραμμή.

Όμως πέντε καλόγριες της Μονής των Αγίων Θεοδώρων στα Καλάβρυτα, αντιδρούν από το Σεπτέμβριο του 2019 στην τοποθέτηση των πυλώνων, 500 μέτρα μακριά από το μοναστήρι. Οι οποίες καλόγριες έχουν όχι μόνο "ευαίσθητες" ψυχές, αλλά και ανεπτυγμένο ένα ιδιαίτερο οπτικό συναίσθημα που δεν το διαθέτουν οι υπόλοιποι άνθρωποι. Τα μάτια τους ενοχλούνται όταν βλέπουν πυλώνες. Έτσι λοιπόν νοιώθουν μεγάλη προσβολή για τη μοναστηριακή τους ζωή από το έργο του ΑΔΜΗΕ. Γιαυτό και αυτές αποφάσισαν να μπλοκάρουν το έργο, με την αιτιολογία ότι αυτό συνιστά «οπτική όχληση» και αποτελεί «προσβολή του ησυχαστικού χαρακτήρα της Μονής». «Ενδεικτικό της κατάστασης είναι το περιστατικό που εκτυλίχθηκε στις 25 Νοεμβρίου όταν συνεργεία του αναδόχου του ΑΔΜΗΕ παρεμποδίστηκαν από μοναχές της μονής» (<https://www.energia.gr/04-12-2020>).

Ο ΑΔΜΗΕ, που το ΔΣ του είναι ουσιαστικά στα χέρια του κινεζικού μονοπώλιου της State Grid. Αυτό επειδή σύμφωνα με τη σύμβαση που υπέγραψε το ελληνικό κράτος μαζί του παρόλο που έχει τη μειοψηφία του κεφάλαιου στον ΑΔΜΗΕ έχει δικαίωμα βέτο σε όλες τις αποφάσεις του. Ο ΑΔΜΗΕ λοιπόν, δηλαδή στο βάθος το κινεζικό κράτος, είναι αυτός που τραβάει τις γραμμές του ηλεκτρικού, τους πυλώνες κλπ. Παριστάνει λοιπόν το νόμιμο και περιμένει ήσυχα ήσυχα να αλλάξουν γνώμη οι καλόγριες και έχει αφήσει την Πελοπόννησο και το νότιο ηλεκτρικό σύστημα της χώρας νεκρά πράγμα που εκτός από το σαμποτάζ βοηθάει καιρια τον ανατολικό ολιγάρχη. Οι καλόγριες έκαναν προσφυγή στο δικαστήριο αφού ο ΑΔΜΗΕ πρώτα σταμάτησε το έργο ενώ όφειλε να το ολοκληρώσει και όχι να σταματήσει και μετά ασκάναν οι καλόγριες την προσφυγή τους και μετά θα βλέπαμε αν αναλάμβανε ένα οποιοδήποτε δικαστήριο να ρίξει στο σκοτάδι τη νότια Ελλάδα.

Αντίθετα ο ευαίσθητος υπερ-

δημοκράτης ΑΔΜΗΕ και οι νεοχιτλερικοί ηγεμόνες του πρότειναν στις καλόγριες ένα θεάρεστο αντάλλαγμα για να του επιτρέψουν να στήσει τους πυλώνες: Να φτιάξει ένα ορφανοτροφείο 700.000 ευρώ με την σύμφωνη γνώμη του νέου Μητροπολίτη Καλαβρύτων, διάδοχου του φιλοχρυσανγίτη, Αμβρόσιου. Αυτές όμως παρόλο που στην αρχή δέχτηκαν μετά έκαναν την προσφυγή. Οπότε επέμεναν σε ένα επίγειο πολιτικό και όχι πνευματικό καλογερίστικο αίτημα.

Αλλά οι πέντε Καλόγριες δεν είναι απλές καλόγριες. Έχουν θαυματουργές ιδιότητες. Έχουν πελώρια ισχύ, κρατική ισχύ...

Έτσι προχθές και παρά τη γενική κατακραυγή επειδή το θέμα είχε περάσει σε όλο τον τύπο και το διαδίκτυο, στις 21/12/2020, και αφού είχε προηγηθεί προσωρινή διαταγή του δικαστηρίου για την αναστολή των εργασιών, το Πρωτοδικείο Καλαβρύτων εξέδωσε την απόφασή του «... σύμφωνα με την οποία απορρίπτεται η αίτηση της εταιρείας που ζητούσε την ακύρωση των ασφαλιστικών μέτρων που είχε πετύχει η Ιερά Μονή Αγίων Θεοδώρων την 28η Νοεμβρίου... Πλέον, η δικαστική μάχη μεταξύ του ΑΔΜΗΕ και της Μονής, θα κριθεί πάλι από το Πρωτοδικείο Καλαβρύτων στις 7 Ιανουαρίου, όπου αναμένεται να συζητηθεί το αίτημα για τη μετακίνηση των δύο πυλώνων που έχουν υποβάλει οι μοναχές.» (Αχαΐα: Απορρίφθηκε η αίτηση ΑΔΜΗΕ στα Καλάβρυτα - Στις 7/1 η συνέχεια <http://www.pelop.gr/?page=article&docid=607903&srn=6>).

Δηλαδή το δικαστήριο δικαιώσε την οπτική όχληση των καλογριών και αποφάσισε να συνεχιστεί το διακομματικό σα-

μποτάρισμα της ηλεκτροπαραγωγής όλης της Πελοποννήσου, που παρουσιάζει μόνιμο έλλειμμα ηλεκτρικού φορτίου και σταθεροποίησης της τάσης, ενώ υπάρχουν τα τρία ηλεκτρικά εργοστάσια της Μεγαλόπολης που θα συνεχίσουν να υπολειτουργούν ώστε οι καλόγριες να μην «οχλούνται οπτικά» και να προσεύχονται χωρίς να κολάζονται από τους πυλώνες του σατανά.

Στη Μεγαλόπολη υπάρχουν τα λιγνιτικά εργοστάσια III 250 MW και IV 260 MW που θα πουλούσε ο Τσίπρας, τάχα μαζί με τη Μελίτη. Υπάρχει και το εργοστάσιο αερίου της ΔΕΗ, το Μεγαλόπολη V με τα 811 MW. Αυτό το εργοστάσιο τέλειωσε το 2014 και μέχρι τον Αύγουστο του 2018 που το έβαλαν σε λειτουργία έκαναν δοκιμές! Από το 2018 όμως, μέχρι και σήμερα υπολειτουργεί γιατί οι γραμμές μεταφοράς της Μεγαλόπολης δεν «σηκώνουν» την ενέργεια που μπορούν να παράγουν τα τρία αυτά εργοστάσια. Μάλιστα για να πουλήσει ο Τσίπρας τα Μεγαλόπολη III και IV αντί να φτιάξει την γραμμή των 400 KV έκανε νόμο ότι δίνεται ισχύς 500 MW στα δύο λιγνιτικά, οπότε το εργοστάσιο φυσικού αερίου έκλεινε. Αυτοί ακόμα και όταν κάνουν επενδύσεις δεν τις δουλεύουν.

Αφού λοιπόν δεν υπάρχει γραμμή να μεταφέρει το ρεύμα των δύο εργοστασίων δεν γίνεται να φτιαχτούν και τα 1000 MW ΑΠΕ που περιμένουν στην Πελοπόννησο, οπότε το «πράσινο όραμα» του πρωθυπουργού αποδεικνύεται ότι είναι άδειο από πατριωτισμό και γεμάτο από λακεδισμό και προδοσία. Έτσι μαζί με τη μονάδα της Μελίτης της Φλώρινας που τη βγάζει η κυβέρνηση ζημιογόνο, αφού πρώτα την έχει σαμποτάρει, πρέπει να προστεθούν και τα διακομματικά σαμποταρισμένα και γι αυτό ζημιογόνα λιγνιτικά εργοστάσια που δεν τους επιτρέπεται και σήμερα να λειτουργήσουν, τα Μεγαλόπολη III και IV καθώς και το V στην κατηγορία του φυσικού αερίου. Από την μια λοιπόν οι καλόγριες και από την άλλη η προβληματική ηλεκτρική ενέργεια του νότιου συστήματος. Έτσι νικάνε οι καλόγριες.

Πόσο θαυματουργά εξοστρακίζονται οι νομικές σφαίρες με τις οποίες πυροβολούν το πολιτικό καθεστώς και το κράτος του οι πέντε καλόγριες και τελικά τραυματίζουν αυτούς που αυτό το καθεστώς θέλει να τραυματίσει και βοηθάνε αυτούς που θέλει να βοηθήσει.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ - ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΟΥΝ ΤΗΝ ΚΙΝΑ ΝΑ ΑΚΥΡΩΣΕΙ ΤΗΝ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ ΚΑΙ ΝΑ ΠΝΙΞΕΙ ΤΗ ΖΩΝΗ

Συνέχεια από τη σελ. 12

σει την οργή της Ζώνης προκήρυξε ένα διαγωνισμό μόλις 20 εκ ευρώ για βελτιωτικά έργα στις υποδομές της (αναβάθμιση ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων και πλήρη κάλυψη των αναγκών τροφοδοσίας και παροχής νερού και ρεύματος στη ζώνη ναυπηγοεπισκευής πλοίων) με ορίζοντα ολοκλήρωσης το 2022!!!

Ούτε ναυπηγεία θέλει, ούτε δεξαμενές φέρνει. Εκβιάζει για τα κοντέινερ

Το πρόσχημα για όλες τις καθυστερήσεις στην περίπτωση της Ζώνης ήταν δύο πρόσθετες επενδύσεις που έβαλε η Κόσσο να μπουν στο μάστερ πλαν που δεν της επιτρέπονταν από τη σύμβαση: ένα ναυπηγείο μέσα στη Ζώνη Περάματος και ένα ναυπηγείο εκτός της ζώνης Περάματος για Mega Yachts. Όπως έκανε και με την κρουαζιέρα, απαίτησε να της εγκριθούν αυτά τα ναυπηγεία προ-

κειμένου τάχα να διαθέσει τα κονδύλια που ήταν από τη σύμβαση υποχρεωμένη να διαθέσει για τη Ζώνη. Αφού οι εργολάβοι της Ζώνης και οι ιδιοκτήτες των καρνάγιων εξεγέρθηκαν εναντίον της και μετά από τις αναμενόμενες απορρίψεις αυτών των αιτήσεων της από το κράτος, η υπόθεση κατέληξε στο επίσημο κρατικό όργανο του βιομηχανικού σαμποτάζ που λέγεται ΣτΕ. Αυτό έβγαλε μία απόφαση θετική για την Κόσσο αν και όχι οριστική έτσι ώστε από τη μια να της δίνει επιχειρήματα για να

διαμαρτύρεται και να καθυστερεί τις υποχρεωτικές επενδύσεις της, και από την άλλη να μην προχωράει αυτά τα προσχηματικά φανταστικά ναυπηγεία που καθόλου δεν τα θέλει. Έτσι το ΣτΕ έκρινε ότι μπορεί η Κόσσο κατ' εξαίρεση να κάνει ναυπηγεία σε μια περιοχή που υπάρχει γενική απαγόρευση για νέες βιομηχανικές δραστηριότητες υψηλής όχλησης, αλλά το αν μπορεί και πως μπορεί να τα κάνει αυτά με βάση τη σύμβαση, και με βάση ποιους συγκεκριμένους περιβαλλοντικούς

όρους το δικαστήριο, το ανάθεσε ξανά στις κρατικές υπηρεσίες να το κρίνουν. Με αυτή του την απόφαση το δικαστήριο άνοιξε το δρόμο στην Κόσσο να ασκεί ένα διαρκή εκβιασμό απέναντι στους εργολάβους με τους οποίους διαπραγματεύεται συνέχεια αλλάζοντας διαρκώς θέση για τις προθέσεις της, κυρίως για να αποσπάσει τη συναίνεση τους για την προβλήτα IV στην οποία αντιδρούν γιατί στο χώρο που θέλει η Κόσσο, εμβόλιμη ανά-

Συνέχεια δίπλα

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΙΚΗΣ ΒΟΣΝΙΑΣ

Συνέχεια από τη σελ. 16

παρακάμπτοντας τη Ρωσία, οι υδρογονάνθρακες της Κασπίας.

Η Συμφωνία του Ντέιτον είναι η πρώτη και ευτυχώς η μόνη ως τώρα όπου η Δύση επικυρώνει μια αρπαγή και διαμελισμό χώρας από το νεοχιτλερικό Άξονα. Στην ουσία είναι ένα παιδί του Γέλτσιν (την υπέγραψε με τον πρωθυπουργό του Τσερνομίρντιν) και του Κλίντον, του πρώτου ανθρώπου της Ρωσίας στην προεδρία των ΗΠΑ πριν από τους Ομπάμα και Τραμπ. Αυτή η συμφωνία πρόσφερε για πάντα το σέρβικο σοβινισμό στη Ρωσία, αλλά ταυτόχρονα άνοιξε το δρόμο στην απόσχιση του Κοσόβου από τη Σερβία και από εκεί σε κάθε αλλαγή σε σύνορα υπέρ της ίδιας της Ρωσίας. Η Μόσχα είχε τον πιο καθοριστικό ρόλο στις διαπραγματεύσεις για τη συμφωνία του Ντέιτον. Στο ίδιο άρθρο μας του 1995 γράφαμε ότι: «Το σχέδιο που προτάθηκε δεν ήταν τίποτα άλλο παρά το απόσταγμα των αρχών που είχε καθορίσει ο υφυπουργός Εξωτερικών της Ρωσίας Τσούρκιν την άνοιξη του '94. Γι' αυτό το λόγο η Ρωσία χαιρέτησε τη συμφωνία του Οχάιο με ενθουσιασμό και δήλωσε ότι θα συμμετέχει με δυνάμεις της για τη διασφάλιση του διαδρόμου της Ποσαβίνα (Μπρτσκο), δηλαδή το διάδρομο που εξασφαλίζει τη Μεγάλη Σερβία» (Ν.Α. στο ίδιο).

Η στήριξη του Κρεμλίνου στους σέρβους σφαγείς ήταν φανερή σε όλη τη διάρκεια του

πολέμου, ενώ όπου ήρθαν σε σύγκρουση ο σερβικός σοβινισμός του Μιλόσεβιτς με τον πιο επιστημονικό ρωσικό χιτλερισμό των γενοκτόνων Κάρατζιτς-Μλάντιτς, κύρια πάνω στο σημείο της εδαφικής λείας, επικράτησε ο τελευταίος. Η Ρωσία πρόσφερε στους Βόσνιους μουσουλμάνους μόνο μερικά στρατηγικά σημεία στο έδαφος και το σταμάτημα του πολέμου που η ίδια προκάλεσε με αντάλλαγμα τη μόνιμη κατοχή της μισής Βοσνίας και τη σε βάθος χρόνου υπονόμευσή της σαν ανεξάρτητο, ενιαίο και δημοκρατικό κράτος, δηλ. με αντάλλαγμα έναν αργό και βασανιστικό θάνατο ολόκληρης της χώρας τόσο έντεχνα επιβεβλημένο ώστε να συμβαίνει «αόρατα» και για δεκαετίες μπροστά στα μάτια όλης της ανθρωπότητας.

Στην πραγματικότητα έχουμε μια καταστροφική για τη Βοσνία συμφωνία που υπαγορεύτηκε από το Κρεμλίνο και πάρθηκε με τη συγκατάθεση των δυτικών μονοπωλιστών ανταγωνιστών του, κυρίως των αμερικανών.

Η κτηνώδης δυτική στάση

Για το ότι οι ΗΠΑ και οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές πούλησαν τον ηρωικό εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα της Βοσνίας δε χρειάζεται να επιμεινουμε πολύ. Είναι γνωστό ότι το συμβούλιο ασφαλείας του ΟΗΕ είχε στη διάρκεια του πολέμου επιβάλει στο βοσνιακό στρατό εμπάργκο όπλων, ενώ οι περισσότερες μουσουλμανικές χώρες είχαν

στραφεί ενάντια στη ρωσική πολιτική για τη Βοσνία. Στην πραγματικότητα οι βομβαρδισμοί του ΝΑΤΟ έσωσαν την κατάσταση για λογαριασμό του Κρεμλίνου γιατί ισχυροποίησαν το ρόλο του Κλίντον και σαμπόταραν τις προσπάθειες σπασίματος του εμπάργκο. Με άλλα λόγια αδυνάτισαν κάθε προσπάθεια απελευθέρωσης των Βόσνιων με τις δικές τους δυνάμεις υποχρεώνοντας τους να αποδεχτούν τα τετελεσμένα στο έδαφος, αλλιώς θα απομονώνονταν εντελώς και θα συντρίβονταν.

Βρισκόμενη σε συνολική οικονομική και ιδεολογική παρακμή η δυτική μονοπωλιακή αστική τάξη έχει χάσει προ πολλού την ικανότητα αντίληψης της πραγματικότητας καθώς τα βραχυπρόθεσμα οικονομικά της συμφέροντα την έχουν μετατρέψει στις παραμονές ενός γ' παγκόσμιου πολέμου σε υποστηρικτή μιας χωρίς όρους ανύπαρκτης ειρήνης με τους νεοχιτλερικούς. Η δύση πίστεψε πως η ρωσική αυτοκρατορία διαλύθηκε μέσα σε μια στιγμή και έγινε δική της. Έτσι προτίμησε μια επιφανειακά ειρηνική, έστω και διαμελισμένη καταματωμένη Βοσνία από μια που θα διεξήγαγε έναν παρατεταμένο απελευθερωτικό πόλεμο καθώς κάτι τέτοιο θα διατάρασσε τις βρώμικες «ισορροπίες» στα Βαλκάνια, που τις όριζε εκτός από τη Ρωσία η «ευρωπαϊά» ορθόδοξη Ελλάδα και η συμμαχία της με την επίσης ορθόδοξη Σερβία. Έτσι πίεσε τη Βοσνία να αποδεχτεί το σχέδιο

Τσούρκιν ενώ προηγούμενα η ίδια πείστηκε για τη δυνατότητα οι σέρβιοι νεοναζί να μετατραπούν εν μία νυκτί σε δημοκράτες και ανθρωπιστές. Όταν ο βόσνιος πολιτικός Χάρις Σιλιάιτς προσπάθησε να αντισταθεί στην όλη προσπάθεια ξεπλύματος των βιαστών της χώρας του η Δύση τον απομόνωσε πολιτικά.

Βέβαια παρά τα τραγικά αποτελέσματα της συμφωνίας του Ντέιτον η δυτική μονοπωλιακή αστική τάξη προτιμάει να κρύβει τους σκελετούς των διπλωματικών της πτωμάτων στο ντουλάπι. Έτσι τα ίδια που έγιναν στη Βοσνία επαναλήφθηκαν στην Ουκρανία, στη Συρία, στη Λιβύη, ενώ η κοπτοραπτική κρατών και συνόρων συνεχίζεται. Η δύση απομονώνοντας την Τουρκία για χρόνια, έτσι όπως ήθελε η ελληνική ρωσόδουλη διπλωματία, τη μετέτρεψε σε σύμμαχο της Μόσχας και σε περιφερειακό τραμπούκο ενώ στη συνέχεια παρέδωσε το διαμελισμένο Αζερμπαϊτζάν στα χέρια του Πούτιν. Και τώρα ύστερα από τόσα χρόνια το βοσνιακό ζήτημα ξανάρχεται στην επιφάνεια για να αποδώσει ευθύνες σε αυτούς που το διαιώνισαν.

Αναφερόμενος στις ευθύνες της διεθνούς κοινότητας για την κατάσταση στη Βοσνία ο Σβαρτς-Σίλινγκ διαπιστώνει:

«Σε όλα αυτά η διεθνής κοινότητα δεν διαδραματίζει εποικοδομητικό ρόλο. Παραμένει διαιρεμένη, αδιάφορη και κάνει τα ίδια λάθη που έκανε στη δεκαε-

τία του '90, επιβραβεύοντας την επιθετική και εθνικιστική ρητορική ορισμένων πολιτικών, ακόμη και εκείνων που εξυμνούν εγκληματίες πολέμου. Με τη Συμφωνία του Ντέιτον παγιώνονται εθνικιστικές και αποσχιστικές δυνάμεις, που εδώ και δεκαετίες επιδιώκουν την κατάρτιση του βοσνιακού κράτους. Σήμερα πρέπει να απευθύνουμε έκκληση προς τη διεθνή κοινότητα να αναλάβει τις ευθύνες της και να ασχοληθεί και πάλι πιο σοβαρά με τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, αναζητώντας διέξοδο από το σημερινό στάτους κβο. Η μήπως θα αφήσουμε τη χώρα αυτή απλώς να διαλυθεί;

Πριν από 25 χρόνια, μετά την υπογραφή της Συμφωνίας του Ντέιτον στο Παρίσι, ο τότε πρόεδρος της Βοσνίας Ιζετμπέκοβιτς έλεγε τα εξής: «Στον λαό μου λέω ότι αυτή μπορεί να μην είναι μία δίκαιη ειρήνη, ωστόσο είναι πιο δίκαιη από τη συνέχιση του πολέμου. Με την κατάσταση όπως έχει σήμερα και με τον κόσμο όπως είναι σήμερα, καλύτερη ειρήνη δεν μπορεί να επιτευχθεί. Μάρτυς μας ο Θεός, ότι θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας για να περιοριστεί η έκταση της αδικίας για τη χώρα μας και για τον λαό μας». Όλοι γνωρίζουμε όμως ότι χωρίς δικαιοσύνη δεν μπορεί να επικρατήσει διαρκής ειρήνη. Ήρθε η ώρα να αποδοθεί δικαιοσύνη για τη Βοσνία» (Capital, στο ίδιο).

Συνέχεια από τη σελ. 14

μεσα στις ζώνες Περάματος, και στο Μόλο ΔΕΗ-Δραπετσώνας είναι ο χώρος για τη ναυπηγοεπισκευή.

Αυτούς τους εκβιασμούς μπορεί να τους κάνει η Κόσκο γιατί το κράτος ποτέ δεν την κατάγγειλε ότι με αυτές τις απαιτήσεις της όχι απλά λειτουργεί έξω από το πλαίσιο της σύμβασης αλλά την καταπατά στην πράξη.

Οι εργολάβοι και κυρίως η ΣΕΝΑΒΙ (Σύνδεσμος Επιχειρήσεων Ναυπηγοεπισκευαστικής Βιομηχανίας) σωστά καταγγέλλουν την Κόσκο για αποικιοκρατική συμπεριφορά και ζητάνε να μην της επιτραπεί να γίνει ναυπηγείο, να μη γίνει η προβλήτα IV, να μη μεταβιβαστεί το 16%, και να γίνουν οι επενδύσεις στη Ζώνη. Αυτή είναι μία θετική αντίδραση στο βαθμό που κοντράρει τα σχέδια της Κόσκο, όμως τίποτα δεν μπορεί να γίνει χωρίς να μπουν οι εργάτες της

Ζώνης μπροστά για να δώσουν αυτή τη σύγκρουση για λογαριασμό όλου του λαού, ιδιαίτερα των ανέργων της Β Πειραιά.

Αλλά για να μπουν μπροστά οι εργάτες της Ζώνης χρειάζεται να αναπτύξουν ένα πολιτικό και συνδικαλιστικό κίνημα που να μπορεί να αντιστέκεται στο σαμποτάζ των κινέζων φασιστών και των ψευτοαριστερών, δεξιών και ναζί κουίσλικ που τους υπηρετούν, αλλά να αντιστέκεται και στους εργολάβους στα ζητήματα του μεροκάματου και της εντατικοποίησης της δουλειάς. Οι τελευταίοι στην πλειοψηφία τους αξιοποιούν τη μεγάλη ανεργία, που φέρνει το σαμποτάζ και συμπεριφέρονται με τον πιο εκμεταλλευτικό τρόπο απέναντι στους εργάτες, γι αυτό δεν θέλουν καθόλου να έχουν εκείνοι τον βασικό λόγο στα ζητήματα της Ζώνης. Χρειάστηκε τέσσερα χρόνια και με το μαχαίρι στο λαιμό για να αντισταθούν στην Κόσκο οι εργολάβοι της ναυπηγοεπισκευής που αρχικά είχαν δεχτεί με χαρά να πάρει το

κινέζικο φασιστικό αντεργατικό κράτος τη Ζώνη.

Άλλωστε και τώρα παρά τις έντονες καταγγελίες, οι εργολάβοι είναι πρόθυμοι ανά πάσα στιγμή σε υποχωρήσεις την Κόσκο αρκεί να τους δώσει μία εγγύηση ότι δεν θα κάνει τα δικά της ναυπηγεία από τα οποία θα τους διώξει. Βεβαίως η Κίνα τουλάχιστον σε αυτή τη φάση της κυριαρχίας της δεν θέλει ούτε ελληνικά, ούτε δικά της ναυπηγεία για τους λόγους που εξηγήσαμε παραπάνω. Όμως τα ζητάει για να απειλεί τους εργολάβους της Ζώνης ότι θα τους αντικαταστήσει με τον εαυτό της ώστε αυτοί να συναινέσουν να πάρει η Κόσκο ένα κομμάτι από την Ζώνη για να φτιάξει την περιβόητη προβλήτα 4.

Η κυβέρνηση και το διακομματικό καθεστώς επιδιώκουν έναν νέο διακανονισμό που θα οδηγήσει σε μια ακόμα πιο λεόντεια σύμβαση, σε πάγωμα των επενδύσεων στην Κρουαζιέρα και στη Ζώνη και σε προχώρημα

μόνο των Κοντέινερ.

Η ΟΑΚΚΕ ήδη από τότε που πάτησε το πόδι της η Κόσκο στον Πειραιά το 2008 είχε καταγγείλει ότι το κινέζικο φασιστικό μονοπώλιο θα θελήσει να καταπιεί όλο το λιμάνι και να συντρίψει κάθε πραγματική ντόπια αναπτυξιακή δραστηριότητα, και από τότε με επαναλαμβανόμενες καμπάνιες της καλεί τους εργαζόμενους να αντισταθούν στα σχέδια μετατροπής του λιμανιού σε αποικία της Κίνας.

Οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι μπορούν να ηγηθούν ενός πλατιού πατριωτικού δημοκρατικού μετώπου που θα αναχαιτίσει τα αποικιοκρατικά σχέδια της Κίνας για το λιμάνι του Πειραιά αρκεί να οργανωθούν ανεξάρτητα από τα πολιτικά και συνδικαλιστικά όργανα των ψεύτικων φίλων τους. Πάνω σ' αυτούς μπορεί να στηριχθεί ένα πλατύ μέτωπο καταγγελίας των πρακτικών της Κόσκο το οποίο θα απαιτήσει από αυτήν να τηρήσει τις συμβατικές υποχρεώσεις

της και τους νόμους της χώρας σε όλα τα επίπεδα η να ξεκουμπιστεί και να πάει από εκεί που ήρθε. Το πελώριο κέρδος που ήδη έχει αποσπάσει ο κινέζικος ιμπεριαλισμός από τη χώρα μας καταλαμβάνοντας το μεγαλύτερο λιμάνι της για να διοχετεύει με τον πιο συμφερεπτικό τρόπο τα βιομηχανικά της προϊόντα στην απέραντη ευρωπαϊκή αγορά, δεν είναι τίποτα μπροστά στην μεγάλη ζημιά που έχει κάνει σε αυτήν και στους 4 Δήμους του Πειραιά εμποδίζοντας επί 7 ολόκληρα χρόνια να ξεκινήσουν οι βασικότερες παραγωγικές του υποδομές. Αν ο λαός μας δεν ορθώσει το ανάστημά του σε αυτούς τους άρπαγες και τους ντόπιους υποτακτικούς τους σύντομα θα γίνουν η μεγαλύτερη ανοιχτή πληγή της χώρας.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΗ
ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ**

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΙΚΗΣ ΒΟΣΝΙΑΣ ΘΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΩΣ ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΙΟ

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ –www.oakke.gr- στις 08/12/2020

Καθώς συμπληρώνονται 25 χρόνια από την υπογραφή της συμφωνίας του Ντέιτον, με την οποία συμφωνία τερματίστηκε ο πόλεμος αλλά όχι και ο διαμελισμός της Βοσνίας, οι αντιθέσεις ανάμεσα στις τρεις βασικές εθνότητες της χώρας έρχονται ξανά στο προσκήνιο.

Ολοένα και περισσότερο γίνεται αντιληπτό ότι η συμφωνία αυτή αντί να αποκαταστήσει την ενότητα και κυριαρχία του βοσνιακού κράτους, παγίωσε τα κεκτημένα του σέρβου εθνοκράτους, του έδωσε ρυθμιστικό ρόλο στις βοσνιακές υποθέσεις και φυσικά οδήγησε σε μόνιμη ψυχική διάσπαση σε εθνοτική βάση του βοσνιακού λαού. Ήταν μια συμφωνία που όπως έλεγε η ΟΑΚΚΕ από την πρώτη στιγμή της, τιμωρούσε το θύμα και επιβράβευε το θύτη. Από τότε μέχρι σήμερα βλέπουμε τη δυτική υφεσιακή διπλωματία να συνεχίζει την ίδια γουρονόπεστη ιμπεριαλιστική πολιτική και να προσφέρει τους ευρωπαϊκούς λαούς στο πιάτο του ρωσοκινεζικού άξονα, παραδίνοντας του σε πρώτη φάση μία-μία τις χώρες του Τρίτου αλλά και του Δεύτερου κόσμου.

Τα καταστροφικά για τη Βοσνία αποτελέσματα της συμφωνίας του Ντέιτον

Όπως εκτιμούσαμε ήδη στα 1995: «Είναι η τρίτη φορά που η Βοσνία υπογράφει το κομμάτι της με βάση τις αρχές των εθνικών κριτηρίων, αρχές του φασισμού και της πιο προωθημένης μορφής ιμπεριαλισμού σήμερα, του ρωσικού σοσιαλ-ιμπεριαλισμού. (...) Το κατασκευάσμα που έφτιαξε αυτό το ειρηνευτικό σχέδιο βάζει το θύμα και το θύτη σε αναγκαίες πολιτικές σχέσεις με μια κεντρική κυβέρνηση, ένα κοινοβούλιο, την επιστροφή των προσφύγων στα σπίτια τους και την ελεύθερη διακίνηση των ανθρώπων σε όλη τη χώρα. Όμως ποιος Βόσνιος (μουσουλμάνος) θα μπορέσει ποτέ να συνεργαστεί και να επιστρέψει στη Σρεμπρένιτσα και τη Ζέπα μαζί με τους δολοφόνους, τους βιαστές και τους εθνικούς εκκαθαριστές του; Πώς θα μπορέσει να ζήσει μ' εκείνους που εισέβαλαν στη χώρα του και έφεραν μαζί τους τη βαρβαρότητα, τη φρίκη και το μεσαίωνα του ναζισμού; Άλλωστε ποτέ οι εθνοκαθαριστές και βιαστές δε θα δεχτούν τη συμβίωση» («Νέα Ανατολή», αρ. φ. 244, 14/11/95).

Αυτή την αδικία αναγνωρίζουν σήμερα οι λιγότερο κυνικοί δυτικοί διπλωμάτες όπως είναι ο

πρώην ύπατος εκπρόσωπος και ειδικός εντεταλμένος της ΕΕ στη Βοσνία την περίοδο 2006-7, Κρίστιαν Σβαρτς-Σίλινγκ, που σε άρθρο του με τίτλο «Ζητείται δικαιοσύνη για τη Βοσνία» μεταξύ άλλων αναφέρει: «Η πρόταση της Ομάδας Επαφής για τους Σέρβους της Βοσνίας είχε δύο σκέλη: Από τη μία πλευρά να αναγνωριστεί ότι είχαν προβεί σε «εθνικές εκκαθαρίσεις» σε μεγάλο κομμάτι της Βοσνίας, από την άλλη πλευρά να τους παραχωρηθεί το 49% των βοσνιακών εδαφών. Και αυτό παρότι, με βάση την απογραφή του 1991, το ποσοστό των Σέρβων στη Βοσνία δεν ξεπερνούσε το 31%. Επιπλέον αποφασίστηκαν ανταλλαγές πληθυσμών, ώστε να υπάρξει σαφέστερος διαχωρισμός μεταξύ ομοιογενών, λίγο πολύ, ομάδων του πληθυσμού: από τη μία πλευρά οι Σέρβοι, από την άλλη πλευρά Βόσνιοι μουσουλμάνοι και Κροάτες της Βοσνίας. Αρχικά οι ΗΠΑ δεν ήθελαν να αναγνωρίσουν τελεσμένα των Βοσνιοσέρβων στο πεδίο των μαχών, αλλά το 1995 έκαναν στροφή και συναίνεσαν σε έναν διαμοιρασμό που ευνοούσε τη σερβική πλευρά. Σε τελική ανάλυση αυτή η συμφωνία επιβράβευε τον επιτιθέμενο, ενώ τιμωρούσε εκείνον που υπέστη επίθεση. Δεν ήταν προϊόν δικαίης διαπραγματεύσεως».

Παράλληλα με την οριστικοποίηση της συμφωνίας, συνεχίζει,

«τέθηκε σε ισχύ ένα νέο Σύνταγμα, σύμφωνα με το οποίο διασφαλίζεται μεν η ενότητα του κράτους, το οποίο ωστόσο χωρίζεται σε δύο ενότητες: την Ομοσπονδία Βοσνίων και Κροατών όπου πλειοψηφούν αυτά τα δύο πληθυσμιακά στοιχεία και τη Σερβική Δημοκρατία της Βοσνίας, όπου κυριαρχούν οι Σέρβοι. Υπό ιδιαίτερο διοικητικό καθεστώς τίθεται η πόλη Μπρτσκο στην ανατολική Βοσνία. Επιπλέον θεσπίζεται η θέση του Ύπατου Εκπροσώπου (High Representative) της διεθνούς κοινότητας στη Βοσνία, ο οποίος επιφορτίζεται με την εφαρμογή του πολιτικού μέρους της συμφωνίας. Προκειμένου να αποφευχθούν νέες συγκρούσεις, το νέο Σύνταγμα παραχωρεί στις «συστατικές εθνότητες» του

νέου, ανεξάρτητου κράτους- δηλαδή Βόσνιους μουσουλμάνους, Κροάτες και Σέρβους- το δικαίωμα να ασκούν βέτο σε κάθε απόφαση που αντιβαίνει στην προστασία των «ζωτικών εθνικών συμφερόντων» τους (vital national interests). Αυτό σημαίνει ότι τα μέλη του μεικτού Προεδρείου και του Κοινοβουλίου μπορούν να μπλοκάρουν οποιαδήποτε απόφαση που θεωρούν ότι θέτει σε κίνδυνο τα συμφέροντα μίας εθνικής ομάδας. Μετά από τέσσερα χρόνια πολέμου με 100.000 θύματα, πάνω από δύο εκατομμύρια πρόσφυγες, ομαδικούς βιασμούς, στρατόπεδα αιχμαλώτων και τη γενοκτονία στη Σρεμπρένιτσα, οι Σέρβοι απέκτησαν τελικά το ήμισυ της Βοσνίας. Τα εγκλήματα πολέμου της εποχής εκείνης δεν έχουν ακόμη διαλευκανθεί».

Οι σέρβοι εγκληματίες κυκλοφορούν ελεύθεροι στις κατεχόμενες περιοχές και οι ηγέτες τους αρνούνται να αναγνωρίσουν τα εγκλήματα που διέπραξαν στον πόλεμο.

«Κι όμως, όλα τα εμπλεκόμενα μέρη χαίρησαν τον συμβιβασμό, υπογράφοντας τη Συμφωνία του Ντέιτον. Μετά από τέσσερα χρόνια πολέμου η διεθνής κοινότητα προσπαθούσε να μαζέψει τα συντρίμια που άφησαν στη Βοσνία και Ερζεγοβίνη οι αδυναμίες της. Οι άνθρωποι πάντως σταμάτησαν να κοιμούνται και να ξυπνούν με τον καθημερινό φόβο του θανάτου. Πολλοί αναγκάστηκαν ωστόσο να αρχίσουν μία νέα ζωή, μακριά από τις εστίες τους. Οι πρόσφυγες είχαν τη δυνατότητα να επιστρέψουν στην ιδιαίτερη πατρίδα τους, η οποία όμως πολλές φορές είχε αλλάξει πληθυσμιακή σύνθεση με βάση τη νέα κατανομή εδαφών, με αποτέλεσμα οι ίδιοι να αποτελούν πλέον μειονότητα. Πολλοί δεν κατάφεραν να προσαρμοστούν στη νέα πραγματικότητα, πούλησαν τις ιδιοκτησίες τους κι έφυγαν για πάντα. Έτσι, ουσιαστικά συνεχίστηκε η διαίρεση της χώρας με κριτήρια εθνικής ομοιογένειας. Επιπλέον το Σύνταγμα του Ντέιτον αφαιρέσε πολιτικά δικαιώματα από κάποιες μειονότητες, που υπολογίζονται στο 4% του συνολικού πληθυσμού της χώ-

ρας. Μέχρι σήμερα οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν δικαίωμα να θέσουν υποψηφιότητα για ανώτατα πολιτειακά αξιώματα στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, καθώς δεν ανήκουν στις τρεις «συστατικές εθνότητες» των Σέρβων, Κροατών και Βόσνιων».

Ο Σβαρτς-Σίλινγκ καταλήγει στο ότι «Σήμερα η Βοσνία, ο μεγάλος χαμένος των πολέμων στην πρώην Γιουγκοσλαβία, παραμένει ασταθής. Κράτος δικαίου δεν υπάρχει, η διαφθορά μαστιάζει τη χώρα, ενώ εντείνονται η φτώχεια και η ανασφάλεια. Νέοι άνθρωποι με επαγγελματική κατάρτιση εγκαταλείπουν την πατρίδα τους. Η Συμφωνία και το Σύνταγμα του Ντέιτον εξακολουθούν να ισχύουν χωρίς την παραμικρή αλλαγή, υπονομεύοντας δημοκρατικά δικαιώματα και απομακρύνοντας τη χώρα από την ΕΕ» (<https://www.capital.gr/diethni/3497027/ziteitai-dikaiosuni-gia-ti-bosnia>).

Μια συμφωνία κομμένη και ραμμένη στα μέτρα του ρωσικού σοσιαλ-ιμπεριαλισμού

Φυσικά η Σερβία δε θα επιχειρούσε από μόνη της να αλλάξει με την πιο ωμή, χιτλερικού τύπου βία για πρώτη φορά μετά το β' παγκόσμιο πόλεμο σύνορα στα Βαλκάνια, ούτε θα το κατάφερε χωρίς τη διπλωματική στήριξη ενός ισχυρού προστάτη. Κι αυτός ο προστάτης ήταν από την πρώτη στιγμή η πανίσχυρη

νεοτσαρική Ρωσία, που όλοι τότε στον κόσμο-εκτός από την ΟΑΚΚΕ και την κυβέρνηση των Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν- τη θεωρούσαν διαλυμένη. Σήμερα μόνο φαίνεται αυτό που τότε δεν φαινόταν ότι σε αντίθεση με τον αμερικανό ανταγωνιστή της που τότε καμάρωνε ότι ήταν η μόνη υπερδύναμη ενώ βρισκόταν σε στρατηγική πτώση, ανέβαινε μια ιμπεριαλιστική υπερδύναμη που επειδή ερχόταν καθυστερημένα στο τραπέζι της μοιρασιάς του πλανήτη (από τη δεκαετία του '60) επεδίωκε παντού τη βίαιη ανακατανομή των σφαιρών επιρροής και την αλλαγή των συνόρων σε συμμαχία με την ιμπεριαλιστική Κίνα. Αυτό βρίσκεται πίσω από όλες τις γενοκτονικές επεμβάσεις και τους περισσότερους στο σύγχρονο κόσμο ακρωτηριασμούς χωρών που όχι τυχαία βρίσκονται στην περιφέρεια της Ευρώπης: Αζερμπαϊτζάν, Βοσνία, Μολδαβία, Γεωργία, Ουκρανία. Όλο αυτό το όργιο ξεκίνησε από τον διαμελισμό του Αζερμπαϊτζάν το 1989 και την αρπαγή του Ναγκόρνο Καραμπάχ από την Αρμενία πάλι με την υποστήριξη της Ρωσίας. Αυτή η τελευταία έδωσε πίσω το μισό από το Ναγκόρνο Καραμπάχ στο Αζερμπαϊτζάν μόνο και μόνο για να μπει και αυτό κατενθουσιασμένο στη ρωσική σφαίρα επιρροής, ενώ ήταν η τελευταία ελπίδα της Ευρώπης να περάσουν σε αυτήν,